

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๓ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๑

วันจันทร์ที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ณ พระที่นั่งอเนกศรีเมฆ

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : ขณมัตมาตมาประชุม ๑๖ คน ครบองค์
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุมต่อไป ๑. เรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุม
ทราบ มีมี ๑. รับของรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๓
(วิสามัญ ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๑ จะมีผู้ใดที่ท้วงติงอย่างไรหรือไม่
ไม่มีผู้ใดที่ท้วงติงอย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดที่ท้วงติง ข้าพเจ้าขอแจ้งที่ประชุม
รับของรายงาน ๑. กระทรวง กรม กรม กองของ นายทองดี อีสราชวนตาม
เรื่องการให้ความปลอดภัยแก่พื้นที่ โพลีเม อุตสาหกรรม กรมกระทรวงมหาดไทย
นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ก่อนที่ข้าพเจ้าจะตั้งกระทู้
ตามเรื่องการให้ความปลอดภัยแก่พื้นที่ โพลีเมนั้น ข้าพเจ้าขอประทานทราบ
เรียนตามท่านประธานสภาผู้แทนคือ บังเอิญในระเบียบกระทรวงของ
ข้าพเจ้ามีกระทู้ กรมกระทรวงมหาดไทยบังเอิญพ้องกันอยู่ ๒ กระทู้ ซึ่งข้าพเจ้า
เห็นจากกระทู้ ๑ ซึ่งข้าพเจ้าเคยทราบเรียนประธานสภาผู้แทนมาครั้ง ก่อนแล้วว่าเป็น
กระทู้ ที่สำคัญและเป็นกระทู้ ก่อน เพราะฉะนั้นอยากจะขอความกรุณาเอา
กระทู้ ๑ มาแทนกระทู้ ๑ ของข้าพเจ้าจะดีหรือไม่ เพราะว่าการวินิจฉัย
กระทรวงเคยก่อน ทงขอความกรุณาตามท่านประธานคือ

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้ถามไปตามลำดับ กระทั่งถามเรื่อง การให้ความปลดชดชวยแก่พนัก โฟโอม

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม กำนทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ตามที่พนัก โฟโอม จุลานนท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี ได้ตก เป็นผู้ตองหาของทางกรม กิ่งวงจในคดีกบฏ ร่วมกับบรรดา นายทหารหญิงของ ทพบก เพื่อจะทำกาการปฏิวัติ และทำดาชดชวยราษฎรปลดคอมพด ป. พับดสงคราม เมื่อนท ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๑ เป็นเหตุให้พนัก โฟโอม ได้หลบหนีการ จับกุมไป ทำให้ราษฎรจังหวัดเพชรบุรีซึ่งได้ตั้งคังให้พนัก โฟโอม จุลานนท์ เป็นคองแทนชมนมา ได้สับสนตั้งชดชวยระบอบระบอบชดชวยระบอบ โดยเฉพาของ ราษฎร และจังหวัดเพชรบุรีเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้เป็นการเหมาระดม ใน ระบอบประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์ และเพคให้ราษฎรจังหวัดเพชรบุรีได้ มีควนแทนเป็นบารด เดียงชย่าง แท้งงในรัฐสภา ของชาติ ข้าพเจ้าขอประถาม กราบเรียนถามว่า รัฐบาตหมหนางอย่างโรหรือ ไม่ ที่จะจัดให้พนัก โฟโอม จุลานนท์ ได้เข้ามาตั้ง คดีตามความเป็นธรรม

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง มหาดไทย ขอตอบกระทู้ถาม ของท่าน สการชก ยูนี เกอรวคางงน การที่จะเข้ามาตั้ง คดีหรือ ไม่นยอมเป็นหน้าทชองพนัก โฟโอมเอง ส่วน เจาหน้าทคคองการ ให้ได้คองคานเนนการชดชวยค้ำเนินคดียัง ค้าง ให้เป็นการ เดี่งตั้งเหมอนกัน

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่) : ตามที่กำนรัฐมนตรีได้ ตอบกระทู้ ตามข้าพเจ้าเนอกอากวาทจะเข้ามาตั้ง คดีนั้น ก็หมายความว่าเจ้าคอง อยาจะนำตั้ง คดีนั้นใช่หรือไม และนอกจากนั้นบอกอ่า ทางค้ำงคองการคอง เช่นเคชงกนหน ข้าพเจ้าขอชกถามกำนว่ากำนทราบ หรือไมอ่า พนัก โฟโอม อยาจะเข้ามาตั้ง คดีเหมอนกัน และทั้งนเขาเกรงอวชดชวยของเราระไม่ปลดชดชวย เพราะตามปลกคเเนอจับกุมคองเรามาแล้ว พนัก โฟโอมเองก็ทอนเกรงอวจะม

การโยกย้ายไปนั้นไปนี้ ซึ่งท่านจะให้ความปลอดภัยแก่พันโท พโยมจะได้หรือไม่ เพื่อเขามาถึง สครวณ ในบัดนี้ซึ่งไปเสีย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อกรม ในจังหวัดเพชรบูรณ์และราษฎรในชนบท ซึ่งเขาได้สัญญาจะตั้งออกไปแล้ว ทั้งนี้คงขอทราบเรื่องว่าพันโท พโยมจะเขามาถึง ได้หรือไม่ ถ้าเขายินดีจะให้จับกุมตัว อย่างนี้เป็นต้น ขอท่านรัฐมนตรีได้กรุณาให้ทราบด้วย

พลโท นังกรพรหมโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : จะไปตอบกันว่าอย่างไร คุณพโยม ก็ไม่ได้มาติดต่อกับเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ก็ไม่ได้จับกุมคุณพโยม และคุณพโยมเราก็ไม่รู้ ว่าอยู่ที่ไหน จะให้เจ้าหน้าที่ได้ช่วยรักษาความปลอดภัยอย่างไรได้ เพราะฉะนั้นเป็น เรื่องที่คอยสังเกตว่าทางนักเห็นอาให้พันโท พโยมมาแล้ว คอให้มาตั้งสัก ค่อยเหมือนกัน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เท่าที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบ มาผมบอกต่อ ทางพันโท พโยมยังไม่ได้ ติดต่อมาที่นครเชียงใหม่ พโยมคิดจะ มาหรือผ่านมาจากทางอำเภออย่างนี้เป็นต้น ท่านจะกรุณารับรองให้ความปลอดภัย แก่พันโท พโยมจะได้หรือไม่ เพื่อให้ พันโท พโยมมาติดต่อ นครราชเเม่ศกน ชาวเจ้าของได้ลงอุทธรณ์ท่านแล้วว่า เท่าพันโท พโยมหลบหนีหน้าไปนั้นเป็น การทำให้ผลประโยชน์จังหวัดเพชรบูรณ์เสียไป ทำให้ราษฎรได้รับความ เศร้าสร้อย แต่ราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ได้ติดต่อกับชาวเจ้าโดยตรงมาแล้ว ถ้าทางรัฐบาลให้ความปลอดภัยด้วยบางรายเปอร์เซ็นต์เต็มที่ พันโท พโยม จะเขามา ทั้งนี้ชาวเจ้าจะขอถามท่านอีกครั้งหนึ่งว่าพันโท พโยมนั้นถ้าได้ติดต่อ มาทางท่านโดยตรงหรือผ่านทางชาวเจ้าเช่นนี้เป็นต้น ท่านจะให้คำมั่น สัญญาได้หรือไม่เพื่อจะได้คนพโยมได้รับความปลอดภัย โดยปกติก่อน เกรงกันอยู่แล้ว ดังที่หมโตเรียนมาแล้ว ประเดี๋ยวโยกย้ายผู้ต้องหาต่างคน ไปนั้นนานเช่นนี้เป็นต้น ทั้งนี้ขอเรียนท่านอีกครั้งหนึ่งว่าพันโท พโยมมาติดต่อ กับชาวเจ้าโดยตรงหรือติดต่อกับท่าน ท่านจะให้ความปลอดภัย ให้ต่อๆ ประกันแก่ชีวิตของ พันโท พโยมจะได้หรือไม่ ถ้าท่านรับคำมั่นสัญญาว่าได้

เคยเจ้านม ข้าพเจ้าขอความปรารถนาว่าชาวชนหรือ ฐานันดรศักดิ์ ๔ เสด็จจร
แจ้งเมื่อชนแจ้งแล้ว พันท โปยมก็ลงมาเห็นขอเรียนถามท่าน เป็นครั้ง ๒

พันท มังกร พรหมโยธ ฐมนครว่าทางกระทรวงมหาดไทย
ความทักทายของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องนั้น นอก ในเรื่องผู้ซึ่งท้าวเราให้
ความปลดปล่อยทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่เคยให้ผู้ซึ่งหาไม่ได้รับความปลดปล่อย
อย่างไร ทั้งในเบื้องฐานะผู้ซึ่งหาได้กระทำกันอยู่ เดิมแต่ เพราะฉะนั้น
ท่านว่าของกรให้การบริของเพียงไร ก็เป็นหน้าที่ซึ่งจะต้องให้ความปลดปล่อย
ทุกคนที่เป็นเช่นนั้น

นายทองคำ อิศราชวน (เชียงใหม่) : เท่าที่ฐานันดรได้
ตอบข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าขังวิตกกังวลใจ แต่ทั้งนี้ข้าพเจ้าขอคัดค้านอย่าง
หนักแน่น คือท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ขอประทานโทษออกนาม ลือคนห้อง
ข้าราชการผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเคยหนีออกไปนอกประเทศ แต่เมื่อทางครอบครัว
ได้ติดต่อกับทางราชการทางรัฐบาล และทางรัฐบาลก็ได้ ให้ความสนับสนุน
เขาจะได้รับความปลดปล่อยอย่างนั้นเป็นอัน ในที่สุดคนห้องข้าราชการผู้ซึ่งหนีได้
มาจริง และเมื่อได้ทำการสอบสวนแล้ว ความคำอธิบายนั้นก็ไม่ได้ความจริง
และเรื่องทั้งการจะฟ้องร้องก็เป็นอันเลื่อนออกไปทางกระทรวงมหาดไทย
ได้เกิด พันท โปยม ๆ ก็เช่นเดียวกัน ท่านขอถามเขาได้ ไหมว่าเงาเขาอย่างไร
ถ้าสมมติว่า พันท โปยม ๆ กัด หรือทางครอบครัวก็ได้ มาติดต่อกับท่านโดย
ตรงหรือผ่านทางข้าพเจ้าแล้ว ท่านจะให้ความหนักกับข้าพเจ้าได้ ไหมว่าท่านจะให้
ความปลดปล่อยแก่ผู้ซึ่งของ พันท โปยม ๆ จะได้หรือไม่ ข้าพเจ้าขออ้าง
เรื่องครั้งก่อน ขอประทานโทษ ก็เรื่อง ๔ อดีตนายกรัฐมนตรี ซึ่งเคยฉกฉวย
ก็ยังไม่จบด้วยไม่ได้

ประธานสภาผู้แทน : ขอประเด็น ให้พูดเฉพาะเรื่องของ
พันท โปยม เท่านั้น

นายทองคำ อิศราชวน (เชียงใหม่) : เนื่องด้วยเหตุนี้ พันท
โปยม ๆ ก็ความเกรงกลัวว่าชีวิตของเขาจะไม่ปลดปล่อย ฉะนั้นข้าพเจ้าจึง

นายทองดี อีสราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

ตามที่รัฐบาลได้เคยแถลงข้อดีของน้ำมันเครื่องบินต่าง ๆ ลงตาม
รัฐบาลเมื่อราวต้นเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๖๖ ก็น่าจะเปิดสมัยประชุมสามัญ
คราวหน้าต่อไป ทางกระทรวงคมนาคมยังจะไม่สนใจโดยสำรวจไฟจนกว่าจะได้
ปรับปรุงตัวรถโดยทำให้เพียงพอกับผู้โดยสารโดยไม่ต้องคอยให้คนนั่ง
ยึดยึดเบียดเสียดกัน ก็จะทำให้ความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยสำรวจอย่างทุก
ประการ แต่พอมีพระราชกฤษฎีกาเปิดสมัยประชุมสามัญ เมื่อวันที่ ๒๔
กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๖๖ รัฐบาลก็สนใจโดยสำรวจทุกสายเมื่อเดือน
เมษายน ค.ศ. ๑๙๖๖ ทั้ง ๆ ที่การปรับปรุงและจัดรถโดยสารเฉพาะอย่างยังรอโดย
สำรวจรถทุกสายของราชอาณาจักร ยังไม่อำนวยความสะดวกให้แก่ประชา
ชนารายผู้รพของพล นอกจากนั้นยังมีอีกว่า ทางกระทรวงคมนาคมได้
มีการประชุมพิจารณาระวางบรรทุกขบวนรถชนิด นอกจากจากเท่านั้น
การที่รัฐบาลแห่งระบอบประชาธิปไตยจะรับผิดชอบหากว่า ไรจากราษฎรผู้ยากจน
โดยเพิ่มค่าโดยสารและค่าระวางบรรทุก เช่นนี้ จึงไม่มีหนทางที่จะลดค่าครอง
ชีพได้อย่างใดสักทีเป็นการเพิ่มพูนภาระอย่างหนัก และตัวคนยากก็ช่วยไม่ให้
แก่ราษฎรผู้ยากของประเทศไทยเป็นอย่าง ฉะนั้นข้าพเจ้าขอถาม
ถามว่า

๑. รัฐบาลได้คำนึงถึงความเดือดร้อนของราษฎรผู้ยากจน ในการที่
รัฐบาลได้ขึ้นค่าโดยสารรถไฟในขณะที่ภาวะเศรษฐกิจ และค่าครองชีพของ
ราษฎรยังอยู่ในระดับสูงอย่างใดหรือไม่

๒. รัฐบาลได้คำนึงหรือไม่ว่า เมื่อรัฐบาลได้ขึ้นค่าระวางบรรทุกแล้ว
จะทำให้ราษฎรในส่วนภูมิภาคถูกบีบบังคับให้ซื้อ เครื่องอุปโภคและเครื่อง
บริโภคในราคาแพง

๓. รัฐบาลจะมีนโยบายลด ค่าโดยสารและ ค่าระวางบรรทุกลงจากราคา
ในปัจจุบันหนึ่งในดัม เพื่อให้สอดคล้องของต้นทุนนโยบายที่ได้แถลงต่อ
รัฐสภาว่าจะให้ค่าครองชีพทุกคนจะได้อะไร หากไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
 ความกระทรวงคมนาคมของทางสถานีรถไฟได้ดำเนินการตามนโยบาย ในเรื่องเงินค่าโดยสาร
 รถไฟ ทางกระทรวงได้จัดให้บริวารรถชน โดยสัมรถค บ.ค.ส. ออกใน
 ระยะทางไกล เดิมได้มีรถคนเป็นรถหนึ่งชั้น ๓ คอตกเป็นชน ๒ ชั้นเดิม ก็เปลี่ยน
 เป็นรถหนึ่งชั้น ๓ ชั้น เมื่อการบริวารรถชนเช่นนี้เดี๋ยวนี้คงเหลือแต่ระยะทาง
 ใกล้เคียง ซึ่งคิดว่าโดยส่วนจะไม่ได้มากมากมายนัก ก็ได้จัดรถบ.ค.ส.ไว้เป็นรถ
 กระบุงแทน แต่ทางกระทรวงก็พยายามจัดให้เป็นที่เรียบร้อย แต่จัด
 เฉพาะรถคนเป็นรถคนเดียว ๕.๕๖ บ.ค.ส. ก็เรียบร้อย ในการที่บอกจากรัฐบาลของ
 โลกนี้คิดว่ารถไฟคือประชาชนหาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะเหตุจำเป็นได้งบประมาณ
 มาแล้วก็ขายรัฐบาล รัฐบาลก็จัดงบประมาณไปบำรุงความดี แต่ก็ไม่
 ทั่วถึงงบประมาณให้แก่ประชาชนนั่นเอง มีไว้เป็นการค้ากำไรไม่ได้โดยในข้อ
 หนึ่งก็ตามตาม รัฐบาลก็ ได้ กระทบถึง ความเดือดร้อน ของราษฎรผู้ยากจน
 อดราคาโดยสถานีรถไฟได้กำหนดเก็บใหม่นั้น ถ้าตัดแล้วจะเห็นว่าเป็นการ
 ขูดเงินโดยส่วน แต่ความจริงเป็นการปรับปรุงทางโดยส่วนอย่างหนึ่ง คือปรับ
 ปรับรถ บ.ค.ส. เปลี่ยนจากรถคันเดียวรถบรรทุกเป็นที่นั่งโดยสารคนสาม รถ
 โบกโดยสาร บ.ค.ส. ชนิดหนึ่งเป็นใหม่เป็นรถชั้นสอง และโบกโดยสาร บ.ค.ท.
 บ.ค.ส. และ บ.ค.ส. ชนิดที่นั่งเป็นเบาะห้อยและเบาะหนึ่งเป็นรถชั้นหนึ่ง โดย
 คิดอัตราค่าโดยสารกิโลเมตรละ ๑๑.๕ สตางค์ ชนิดขงกิโลเมตรละ ๖.๕ สตางค์
 และชนิดที่นั่งกิโลเมตรละ ๓.๗ สตางค์ แต่เมื่อได้ปรับปรุงรถโดยสารเสียใหม่
 โดยผล เด็ดการใช้ รถที่เปลี่ยนมา จากรถบรรทุกคันเดียว แต่จัดรถ โบก โดยสาร
 บ.ค.ส. และ บ.ค.ท. ตอนหนึ่งเบาะห้อยซึ่งเดิมเป็นที่นั่งชนหนึ่งตกลงมาเป็น
 หนึ่งชั้นแล้ว จะจัดรถโบกโดยสาร บ.ค.ท. ตอนหนึ่งเบาะหนึ่งเป็นรถชั้นหนึ่ง
 หนึ่งชั้นหนึ่งได้ก็ทำให้ปรับปรุงให้ดีขึ้นแล้ว และในข้อ ๒ รัฐบาลก็ได้
 คำนึงอยู่แล้ว เห็นว่าราษฎรผู้ยากจนมีมากล้นบ้นบังคับให้ ขอ เครื่องอุป
 โภคบริโภคในราคาถูกกว่าใหม่เดิม มีได้ ขนของกับการขนส่งทางบรรทุกคันเดียว
 หรือค่าโดยสารรถ เพราะฉะนั้นพอทราบถึงรายละเอียดดังที่ถามมา ก็มี ได้ ชม

ค่าโดยส่วนหรือค่าบรรทุกประการใด แต่กระนั้นก็ดี ค่าเครื่อง อุปโภคบริโภค
 อยู่ในราคาสูงจนเป็นลำดับยิ่งกว่าก่อนสมัยสงครามสงบเป็นเพราะเหตุว่าเครื่อง
 อุปโภคบริโภคคนหนึ่งมาจากดีมาแต่ละช้า พยายามไม่เพียงพอ แก่ ความ ต้อง
 ยาว แล้วของก็ราคาเป็นของธรรมดา แล้วอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับ พหุค่า
 คือการยกขึ้นขึ้นค่ามากกว่า ก็คือของแก่ ไร่ใหม่ปริมาณพืชล้มลุกแก่ความต้อง
 การ แล้วอีกเหตุว่า การแข่งขันระหว่างพ่อค้าทำให้ราคาตกลงเอง ปัจจุบัน
 รัฐบาลก็ได้ช่วยเหลือให้ ต้นค่าทจ่าเป็นแก่การตรองชีพบรรทุกส่งไป ได้ ก็จะ
 เห็นว่าอย่างใดว่าทรงรถไฟก็ให้ความสะดวกแก่สินค้า ซึ่งเป็นอาหารส่งไปก็จน
 เป็นการเพิ่มเติมช่วย แล้ว ในกรวดค่าโดยส่วนนี้แล้วแต่เหตุการณณ์และความ
 เหมาะสมความลักษณะการของ สถานการณ์ปัจจุบัน ถ้าจะเทียบกันระหว่าง
 ประเทศที่ใดก็ตามแต่ ค่าโดยส่วนของประเทศไทยก็อยู่ในระดับต่ำกว่าทุก
 ประเทศ ส่วนที่จะให้เครื่องส่งตลอดไปนั้นหาได้ อนุญาต กับค่าโดยส่วนและค่า
 บรรทุกไม่

นายทองดี อิศราชวน (เชียงใหม่) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้
 ตอบกระทู้ถามราชเจ้าเมตถนุกาโชชาพเจ้าของใจเป็นอันมาก เท่าที่ถามออก
 ว่าทางรัฐบาลได้ปรับปรุงและจัดให้ ตรกโดยส่วนจะเป็น บ.ค.ญ. หรือ บ.จ.ส.
 อะไรนั้นข้าพเจ้าไม่ทราบอีกขรยขอ ทานว่าท่านจัดตั้งแต่นั้นขอซักถามว่าท่าน
 ทราบหรือไม่ว่า เมื่อแรก ๆ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมคือคุณ
 ประเสริฐ สดบรรพทิศ ท่านออกปลดปล่อยไปจังหวัดพิษณุโลก ไปรถโดยส่วน
 ขึ้นตาม ท่านว่าส่งปรกได้มอชย ไม่ได้อย่างที่เป็นต้น ท่านทราบหรือไม่ท่านว่า
 บคนได้จัดรถดี ใหพอเพียง แก่คนนั้น ไม่จริง ถ้าหากว่ารัฐมนตรีช่วยว่าการ
 คมนาคมว่าอย่างนั้น ซึ่งเป็นรัฐมนตรีร่วมตำแหน่งเดียวกับท่านนั้น ท่านจะเชื่อ
 หรือไม่ แล้วจะแก้ไขอย่างไรเพื่อความสะดวกแก่คนที่โดยสารไปมา แะนอกจาก
 นราชพเจ้าทราบจากบรรดาเพื่อนภวอ้อด้านกับบรรดา ทางภาคอื่นส่วนที่ตกลง

การโดยดลารรถไฟแล้วควรไฟอศเคเคเคเคท เราบอกวาไม่ได้รับความสะดวก
สบายอย่างไรเลย ต้องห้อยโหน และนอกจากนยงมรถบรรทุกดีดว เช่นมา
อศ/ทม อย่างนี้ ท่านจะจัดการปรับปรุงโดยดลจะไดหรือไม เพอความสะดวก
แก่ราษฎรทงหลาย นเป็นขอทง

ขอทล่ง ททานบอกวาเวลาหรือคราคาโดยดลารรถไฟในประเทศไทย
เรา ถ้าจะเทียบกับต่างประเทศแล้วจะเห็นได้กกว่าในต่างประเทศมาก ชาวเจ้า
เองก็ชอบว่าเป็นความจริงเช่นนั้น ถกกว่าจริง แต่ทว่าท่านได้คำนึงถึงหรือ
เปล่าถ้าในต่างประเทศนั้นรถโดยดลารบดักหรือรถไฟดี ก่อนที่จะขนราคา
ค่าโดยดลาร หรือราคาจะแพงจน เขาก็แสดงให้เห็นวาเขาได้ให้ความสะดวกแก่
ราษฎร ใรับบริการนอยางดีแล้ว คือไม่ต้องห้อยโหนเป็นคน ทงนเพียงอหรั
นดวยเท่านั้น เขาก็ให้ความสะดวกแล้ว และเมื่อเป็นเช่นนั้นเขาก็จำเป็นต้อง
ที่จะขนค่าโดยดลารหรือในการบริการนให้แพงจน จึงขอเรียนถามวาเมื่อได้ ขน
ค่าโดยดลารแพงจนแล้วท่านจะปรับปรุงรถของท่านให้พอเหมาะพอสมกับจำนวน
การโดยดลารนั้นจะไดหรือไม ไม่ต้องให้มีห้อยโหนเป็นดงเป็นค่าง ขอประทวน
ไทย ทงนขอทงท่านโปรดคอบด้วย

ขอทล้ง ท่านบอกวา เวลาที่ขนค่าเวลาขนราคาแพงนั้นไม่ใช่เกี่ยวกับ
การขนราคาค่าระวางบรรทุกรถไฟ แต่เป็นเพราะการกักคูนสินค้า ทงนชาวเจ้า
ขอขนยสินค้า เมื่อท่านได้ ทจากรณาชาดลงไปแล้ววาจะขนอคราคาบรรทุกรถไฟ
เช่นนี้แล้ว ท่าน ทราบหรือไม่วาจะมีพ่อค้าคนใดไม่บอกค่าระวางสินค้าเขากับ
ราคาสินค้าทเขาจะขายออกอย่างนเป็นคน และเนื่องด้วยเหตุนี้จึงทำให้ราษฎรขง
อยู่ในส่วนภูมิภาคที่ไกล ๆ เช่นภาคอีสาน ภาคเหนือ ภาคใต้ ได้รับความ
กระทบกระเทือนจากการที่ขนราคาแพง ทงนจึงขอความกวดตามท่านออก
ว่า พดถึงค่าบรรทุกนั้น ท่านได้ดลารลดหรือขงแล้วท่านจะเด็กเดี่ยวได้หรือไม
หากไม่ได้แล้วเป็นเพราะเหตุใด ขอคอบให้ทราบด้วย

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
คอบทว่าท่านได้กล่าวมาบอกวารัฐมนตรีช่วยว่าการคือ คุณประเสริฐ 1 ได้ไป

ตรวจมาแต่ด้วยรังสีปรอทและเงิน ความจริงรังสีปรอทบางทีก็น่าเป็นบางคน
 ข้าพเจ้าได้พบกับรัฐมนตรี ประเสริฐฯ ก็ได้สั่งให้แก้ไขให้เจ้าหน้าที่รักษา
 ความสะอาดโดยเรียบร้อยไม่ได้เป็นโดยทั่วไป เป็นเฉพาะบางคนซึ่งเจ้าหน้าที่
 มกพร่องเราได้สั่งแก้ไขไปแล้วส่วนเรื่องรถเน้นท่านก็ทราบอยู่แล้วว่าเวลานี้คือ
 ตั้งแต่หลังสงคราม รถเรามีปริมาณไม่พอใช้ เมื่อปริมาณของรถไม่พอใช้
 เช่นนี้ ก็เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้โดยสาร มีสถิติ โดย ส.ว. มาก ยิ่ง ถ้า เมื่อ ก่อน
 สงคราม เมื่อผู้โดยสารมากรถเราไม่ได้เพิ่มมากเป็นของธรรมดาที่จะต้อง
 เน้น ทั้งนี้กระทรวงคมนาคมก็ได้พยายามแก้ไข โดยขณะนั้นกำลังรถ
 โดยผู้โดยสารที่จะเรามาอีกถึง ๗๐ ล้าน ซึ่งตกประมาณ ๕-๑๐ เดือนข้างหน้าและรถ
 บรรทุกก็เช่นเดียวกัน จะตกมาอีกถึง ๕๐๐ หลั่ง เมื่อถึงเวลานั้นตกมาลงประเทศ
 ไทยแล้วปัญหาความแน่นทึบหรือการเบียดเสียดเบียดเสียดก็จะเบียดเสียดกับชาวเรา
 กต่าง ถึงรถ บ.ต. ต. คือรถสินค้าได้เข้ามาแปลงเป็นรถโดยสารได้พยายาม
 คัดออก ให้หมด ในขณะนั้นเหลืออยู่ ๕๐ คันเท่านั้น เมื่อก่อนนั้น ๖๐๐ คันนั้น
 พยายามคัดออกไป ๆ เมื่อของใหม่มา ชาวเราที่พยายามจะคัดให้หมดไป
 ส่วนเรื่องความกระตือรือร้นที่เป็นเหตุให้เครื่องอุปโภคและบริโภคแพง นั้น
 ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้วว่า มีได้เป็นไปโดยการขึ้นและเกี่ยวกับภาวะทางอะไร
 อาจจะเป็นเหตุอย่างเมื่อคราวก่อน ที่ท่านกล่าวในที่ประชุมสภาซึ่งข้าพเจ้าถก
 จำได้ เมื่อก่อนเงินเดือนไม่ได้เกี่ยวกับค่าโดยสารอะไรเลย ถอนสินค้า จะถ
 ว่าเป็นมาตรฐานเป็นรากฐานไม่ได้ ส่วนภาวะทางจะขึ้นหรือไม่ขึ้น ชาวเราจึง
 ไม่ได้รบกวน เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องจะตอบได้

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ตามที่ท่านรัฐมนตรี
 ได้ตอบข้าพเจ้าเมื่อก่อนว่า รถโดยสารนั้นเป็นบางคนและบางที ไม่หมายความว่า
 เต็มไป แต่อาจเป็นรถปรอทและขีตเขียดเบียดเบียดกันเช่นนั้น แต่ทั้งนี้
 ปรากฏข้อเท็จจริงว่าไม่ใช่บางทีหรือบางคน ส่วนมากมักเป็นทั่วไป แม้แต่พวก
 ท่านสมาชิกภาคอีสานก็นั้นเช่นนี้ และภาคเหนือก็เช่นนั้นเช่นเดียวกับที่
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กรมการขนส่งเห็นว่า เป็นรถธรรมดา ไม่ใช่รถด่วน

ทนต์ปรากฏขึ้น เจ้าพระยามหิธรประเสริฐฯ ได้แจ้งให้กระทรวงคมนาคมทราบ แต่ทว่าทบพรรคพวกของหน้าตานั้นจะตกตอนครึ่งแรกไม่ฟัง ครึ่งที่ ๒ ไม่ฟัง ครึ่งที่ ๓ ไม่เชื่อท่านจะได้ออกจะได้อไร ไม่เพื่อไม่ให้กรมรถไฟเสียชื่อเสียง จะได้อไรไม่

ข้อที่ ๕ เกี่ยวกับข้าราชการบรรดากัน มิได้ เกียดกับปัญหาค่าครองชีพ กรมหมื่นชัชวาลย์ทอนออกตั้งวงหนึ่งว่า เทาที่ข้าพเจ้าอภิปรายครั้งหนึ่งก็ขอหมายข้อความว่า การเพิ่มเงินเดือนสำหรับข้าราชการที่อยู่ในส่วนกลางหรืออยู่ในกรุงเทพ ฯ ต่างหากที่ถูกรวมกระบวนกันหมดถึงราษฎรที่ขอขึ้นภาษีเงินชั่งได้ภาคี่ส่วน โดยเฉพาะอย่างขึงต้อง ขอเพิ่มของ ขอบโกยบริโภคนจากพ่อค้าต่างดาวผู้ซึ่งกำอำนาจเศรษฐกิจเช่นนี้ เมื่อท่านขึ้นข้าราชการบรรดากันแล้วจะมีพ่อค้าคนไหนที่ไปเซตเอาปัญหาในชนบทราคาขึ้นค่า ในที่ดัดแปลงอยู่ที่ราษฎรชาวไร่ชาวนา ซึ่งพวกดีกรรรมไม่เงินเดือนกันเสดาน ซึ่ง จำเป็นจะต้องขอเพิ่มของ ขอบโกยบริโภคนแพงดังนี้ ขอทราบว่ ท่านขึ้นข้าราชการเป็นความจริงแล้วไรหรือไม่ ถ้าจริงต้องท่านจะกรุณาบับขึงจะได้อไรหรือไม่ประการหนึ่ง

แต่ขอทราบว่ การบรรดากันค่าออก ๕๐๐ หอง และรวมโดยดำรชกที่ขึ้นตั้งได้นั้นจะมาถึงเร็ว ๆ หรือยัง เมื่อมาแต่ท่านจะรับจัดการแจกจ่ายไปตามพวกของใครจะได้อไรไม่ และท่านตอบข้าพเจ้าด้วย

นายปรีช โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ในเรื่องข้าราชการเจ้าหน้าที่ได้ทำคณานัดครั้งที่ ๑, ๒, ๓ ๒๖ โธเนน ทั้งกระทรวงคมนาคมขอเรียนว่า คำหาว่าเขาคัดตั้งกันเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้ว ทั้งกระทรวงก็จัดการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้ว ตั้งอยู่ในเรื่องขึ้นข้าราชการบรรดากัน ความจริงข้าพเจ้าก็ได้ขอขมเมอกลนของจากข้าพเจ้ายังไม่ได้รับทราบ แต่ว่าเมื่อได้รับทราบแล้ว เราต้องพิจารณาของกลางที่เป้นรัฐพาณิชย์เพื่อคณานเหมาะจะด้นและด้นสมควรอย่างไร เราต้องพิจารณากันโดยละเอียดขงแจ่มแจ้ง เมอมีความเห็น

อย่างไรก็จะพดกได้ ในขณะที่พิจารณาอย่างไรก็ไม่ทราบเรื่อง เหมือนคนที่
ตั้งรถที่บอกจากรถโดยสาร ๑๐ หลัง กับรถบรรทุก ๕๐๐ หลัง ข้าพเจ้าคิด
ว่าจากรถ ๒ เดือนข้างหน้าจะรถมาถึง เมื่อรถมาถึงแล้วก็พยายามขาย
แจกความที่ท่านขอเรื่อง คือทางรถไฟทางรถไฟก็ตั้งไปให้ทั่วกัน

นายทองดี อีสราวิณ (เชียงใหม่) : ขอปรึกษาท่านรัฐมนตรี
ขอรับข้าพเจ้าให้หายข้องใจ

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไปเรื่อง นายใหญ่ สวัสดิชิต เวียง
การโครงการ ในจังหวัดนครสวรรค์ ตามกระทรวงมหาดไทย

นายใหญ่ สวัสดิชิต (นครสวรรค์) : ด้วยได้เกิดมีการเปลี่ยนแปลง
ในตำบลท่าซุด อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ ด้วยการออกอาชญากรรม
เพียงใด และในเหตุที่เกิดขึ้นเป็นการบกพร่องในการบริหารของรัฐบาล
ใช้หรือไม่ ได้เคยคิดแก้ไขข้อบกพร่องนั้นประการใดบ้าง

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ได้มีการเปลี่ยนแปลงที่ทางได้ตั้งกระทรวงคมนาคมจริง และเจ้าพนักงานก็ได้ติดตาม
จับตาดูจับกุมได้ทั้งตัวผู้ร้าย และของกลางคืนในเขตอาชญากรรม ซึ่งแต่ตั้ง
ถึงกรมเจ้าใจได้ของเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่อยู่ในขณะนี้ การประชุมกรมผู้
กระทำโครงการทางราชการได้ดำเนินการ ชัยแล้ว มีการขอกรมราษฎรให้
ข้อด้วยตำรวจและให้ตั้งอยู่ในสันนิษฐานว่า เหตุการณ์โครงการนั้นเกิดจาก
นิสัยฉ้อฉลของผู้อยู่บางคนบางหมู่ แต่เมื่อขอการโครงการนั้นทางภาค
ได้สืบสวนและปราบปรามอยู่เสมอ ที่ถ้าเกิดเหตุการณ์เช่นในครั้งนั้นเกิดจาก
การบกพร่องในการบริหารของรัฐบาลก็น่าจะไม่ตรงกัน เรื่องการแก้ไขข้อ
บกพร่องนั้นทางรัฐบาลก็มีจัดการอยู่แล้ว

นายใหญ่ สวัสดิชิต (นครสวรรค์) : ข้าราชการหมอยุ่แล้ว
ก็ขอทราบอย่างไร ในการจับกุมผู้กระทำอาชญากรรมในเขตอาชญากรรม แต่ว่า
ไม่ได้ป้องกันผู้ตั้งจะไม่ให้ถูกปล้นนั้น รัฐบาลเห็นเป็นการขอรับแล้วหรือ

ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่ากรมตำรวจในวิกรมบริหารของรัฐบาลนั้น รัฐบาลเห็นอย่าง
 ข้าพเจ้าหรือเปล่า เป็นคนว่ารัฐบาลบริหารราชการโดยวิธีเก็บอากรเป็นจาก
 ราษฎร ที่เป็นพดเมืองดี แต่ไม่สามารที่จะเก็บอากรจากผู้ที่เป็นผู้ ร้ายได้
 เช่นไรหรือไม่ จึงเป็นเหตุให้เกิดการปล้นสดมภ์อย่างออกอาจเช่นนี้แต่ถ้า
 หากว่าวิธีอย่างนี้เป็นวิธีแท้จริงและอากรจะเป็นไปได้ รัฐบาลจะใช้วิธีแต่เพียง
 อบรม ท่านเชื่อหรือว่าจะป้องกันได้ ท่านมีวิธีการอย่างไรที่จะอบรม
 ผู้ร้ายได้ และในที่สุดท่านพูดว่าท่านอบรมศีลธรรมของพดเมืองนั้น หมายถึง
 ว่าผู้ถูกปล้นไซ้ใหม่ ไม่ใคร่ปล้น เพราะถ้าเป็นผู้ปล้นแล้วท่านคงไม่สามารถ
 จะไปอบรมเขาได้ หรือว่าท่านไปอบรมได้

พลโทมังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 ในเรื่องวิธีการที่จะปราบปรามนั้นกรมขอ ทูลว่า ได้เคยตอบกระทู้ของท่าน
 ผู้มีเกียรติหนึ่งขึ้นไปแล้ว เพราะฉะนั้น จะบรรยาย เป็น การย่นย่อ แต่ขอ
 การอันหนึ่งกล่าวหากว่าเกิดมีโจรผู้ ร้ายเช่น แล้ว ทางกระทรวงมหาดไทยได้
 พยายามให้จับกุมตัวได้เสมอ แต่การจับตัวไม่ได้ก็ต้องเรียกหาทองและ
 ภาษีการอะไรเป็นเครื่องมีขอสำหรับปราบ ปราบ ก็มีเรื่อง คำตั้งคำร้อง
 ๒ ชาดุง ๓ ยานพาหนะ หรือจำเป็นจะต้องมีทรัพย์สินทองที่จะตั้งจ่าย
 เป็นพาหนะซึ่งรับทอง กระทรวงมหาดไทยก็จะได้จัดการให้ ในเรื่อง
 สำหรับราษฎรท่านยอมทราบแต่ถ้าเจ้าหน้าที่จับได้เป็นส่วนมาก ตลอดคนของ
 กตางจะตั้งผู้ร้ายซึ่งคงจะหนีไปไม่ได้ ก็คน และได้รับรางวัลเงิน ๗ ๐
 บาทเหมือนจับได้อีก ๒ คน ส่วนที่จำในการเก็บอากรขึ้นของราษฎรนั้น ที่
 จำกเก็บก็เฉพาะอากรซึ่งมีอำนาจร้ายแรงเท่านั้นเอง ส่วนราษฎรซึ่งจะมี
 อากรขึ้นอะไรก็ขออนุญาตได้ตามที่เจ้าหน้าที่จะอนุญาตซึ่งกระทำโดยย่แล้ว

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : รัฐมนตรีไม่ได้ตอบ
 ข้าพเจ้าว่า รัฐบาลพอใจหรือไม่ในการที่จะปล่อยให้เกิดการประทุษร้ายคือ
 ทรัพย์สินป้องกัน และในการปล้นแล้วจับโดนแล้วข้าพเจ้าอยากจะทราบคือ

ไปว่าคนที่ถูกยิงตายคือเกิดจากปล้นนั้นได้ขจัดคนมาหรือเปล่า และรัฐบาล
 พึงพอใจที่จะให้จับตัวได้เท่านั้นหรือ ถ้าหากว่าพึงพอใจแต่เท่านั้นแต่
 อะไรได้เป็นต้นคิดที่จะไม่ให้มีการปล้นนั้น ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่า
 จะบริหารราชการอย่างไรต่อไปหรือตอนนโยบายอย่างไร หรือ คือให้ปล้นกัน
 ซ้ำกันตายเสียก่อนแล้วจับมาได้ เมื่อจับมาได้แล้วข้าพเจ้าอยากจะรู้เหมือนกัน
 ว่าทรัพย์สินใด คนมาหรือเปล่า และคนที่ตายไปได้คนมาหรือเปล่า ความ
 หวาดเสียจากการปล้นหายไป หรือไม่หรือรัฐบาลคิดว่าใครจะหวาดเสีย หรือ
 ซ้ำกันตายก็ตาม ขอให้จับมาได้แก่กัน เป็นความดีความชอบและเป็น
 การปฏิบัติหน้าที่โดยสมบูรณ์ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ในเรื่องชาวรัชชภินท์ เกมเฉพาะเป็นปืนรายแรง
 ข้าพเจ้าอยากจะทราบเหมือนกัน เมื่อมีรายปืนรายแรง ราษฎรมีปืนไม่รายแรง
 ไปจะสู้กันได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่ตัวรัฐบาลเองก็ไม่สามารถจะคุ้มครองแก่
 ราษฎร ราษฎรคุ้มครองตัวเอง ซึ่งท่านบอกจากรายแรง ท่านถือจากรายแรงต่อสู้
 รายอย่าง นนหรือ ที่เขาชาวญี่ปุ่นเขามาชนเขามาจากนี้ รายใดหรือเปล่าข้าพเจ้า
 อยากจะทราบ เจตนา ที่เก็บปืนราย ๆ เก็บได้จากคนที่ระโมยใดหรือเปล่าระโมย
 เขาปืนราย ๆ ยิงคนใด ๆ อย่างนนหรือ นเป็นฉกรรทบทกพรของอย บ้าง นหรือ
 หนึ่งข้าพเจ้าอยากจะทราบ ท่านไม่ได้ตอบข้าพเจ้า คือฉกรรทท ท่านบอกวา
 ปองกันคือปืนน ท่านจำเป็นตยงบอกข้าพเจ้าพอสมควร เพื่อให้ข้าพเจ้าหายข้อง
 ใจ ท่านบอกวาเริ่มแล้ว ข้าพเจ้า เข้าใจ ว่าท่านมีฉกรรทมาแต่เมื่อมาเป็น
 รัฐบาล ฉกรรทหมอย แต่ทำไมเกิดปล้นกันทอมาทอเมืองแมกรุงเทพาน คือ
 ทบ้านผู้แทน ปล้นจกนอย่างนเป็นคน ท่านคุ้มครองถึงหรือเปล่า ท่านไม่บอก
 อย ข้าพเจ้าไม่ก็ไม่หายข้องใจในโครงการของท่าน อยากจะถามฉกรรท
 นนทานนอยอย่างไร นอกจากถามจับคนมาบอกว่าเป็น ความสามารถอย่างนเป็น
 คน บอกข้าพเจ้าได้หรือได้

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 ในเรื่องทการปล้องกัน ท่านถ้อยยอมรับว่าอยู่แต่ เรามันดำรงปล้องกัน นอกจาก

นันในพรรควางกำลังตำรวจก็มีด้วยครอกันอยู่ตามหมู่บ้าน ในที่ชุมนุมชน นี้
 เป็นพรรคการเมืองกันใหญ่เกิดขึ้นโดยนอกจากนั้นแล้วตามที่ท่านจำในเรื่องการที่เป็น
 ผู้ร้ายมีสันดานอันพาดเป็นเรื่องจริง ที่เราอบรมสั่งสอนไม่ได้ แต่ในเรื่อง
 กระบวนการโดยมีคำสั่งให้ปราบปรามในเรื่องคน ที่ได้อันดับตามสันดานพาดคือ
 โจรผู้ร้าย ซึ่งเรามีการจับกุมมาได้หรือที่ยังไม่ทราบจะทำอย่างไร ทาง
 รัฐบาลว่าเป็นคนที่มีสันดานพาดอยู่แล้ว เราเรียกว่ามาสอบจับคนจับคนให้
 ประกอบตัวมาอาชญา เป็นพรรคการเมืองน้อย ๆ คนแล้วนอกจากนั้นท่านบอก
 ว่าผู้ร้ายมีอยู่ทั่วไปใน หรือให้ท่านคิดดูว่าคนมีมากเพียงไรแล้วสำหรับในเรื่อง
 โจรผู้ร้ายก็มีอยู่ทั่วไป ไม่ใช่แต่เคยจนแต่ในข้อที่ว่าเมื่อถึงสงครามจนถึง
 ปัจจุบัน ท่านจะทราบได้ว่าปรากฏว่าโจรผู้ร้ายได้ลดลงมาก เพราะฉะนั้นเรื่อง
 ที่เกิดขึ้นในจังหวัดนครสวรรค์ ข้าพเจ้าหวังว่าใครทราบข้อเท็จจริงแล้ว เพราะ
 ฉะนั้นในการป้องกันจึงไม่จำเป็นต้องวางผู้ร้ายมาวางร้ายแรงอย่างที่เคย
 เป็นตามธรรมดา แลวงกันมคธพราเทานัน ทว่าผู้ร้ายมาวางร้ายแรงกว่า
 ปกติ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้น และที่วางไว้ไม่ระมัดระวังในการ
 ป้องกันความจริงรัฐบาลก็ป้องกันอยู่ทุกช่องทางอยู่แล้ว ส่วนกำลังตำรวจซึ่ง
 มีอยู่เพียง ๒๔ คนก็ออกไปเป็นตำรวจ และอยู่ยามที่โรงพักเพียง
 ๒-๓ คนเท่านั้น เพราะฉะนั้นในการตำรวจมีน้อยคนสำหรับในการป้องกัน
 ย่อมจะเป็นการป้องกันเป็นธรรมดา แต่กระบวนมหาดไทยก็ได้พยายามทุก
 วิถีทางและท่านบอกว่าเป็นเรื่องเหมือนผู้ร้ายแล้วก็ตามการจับกุม กระบวน
 มหาดไทยซึ่งเรียนว่าเป็นส่วนหนึ่งในเรื่องวิธีการ ซึ่งข้าพเจ้าขอพูดว่าเมื่อ
 เกิดโจรผู้ร้ายแล้วจะต้องจับกุมให้ได้ ถูทางตำรวจจับไม่ได้ ก็ถือว่า
 เจ้าหน้าตมลลัมมิต เป็นตำรวจของตมลลัมมิต เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นว่า
 ผู้ร้าย ผู้ชุมนุมในที่หนึ่งใดนั้น ท่านคงจะได้ยินว่าทางการได้จับกุมอย่างไรไป
 มาถึงได้บ้างแล้ว

นายใหญ่ สวัสดิ์ชาติ (นครสวรรค์) : กระทรวงมหาดไทยถือว่าการทักท้วงคนใดคนหนึ่งเป็นทางหนึ่ง ซึ่งเป็นวิธีการปรียบปรามกัน ถ้าป้องกันไม่ได้ก็ต้องเกิดปลดอย่างถูกต้อง เพราะกำลังของเจ้าหน้าที่มันน้อย ชาวเจ้าตั้งเกิดจากการให้งบประมาณจากส่วนอื่น ๒ ครั้งเองงบประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หนึ่งปี ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทสำหรับงบประมาณรักษาความสงบ ก็ไม่ควรเดือดใจหรือไม่จำเป็นการทักท้วง คือได้ ไป แต่ไม่ได้ป้องกันข้อผิดพลาดความชนบท เขามาตั้งเต็มอยู่ในพระนครอนัน ไรหรือไม่ทำให้เกิดการปลดอย่างถูกต้อง แต่ออกข้อหนึ่งท่านไม่ได้ตอบชาวเจ้าเลย ว่าการตั้งตั้งคนใดคนหนึ่ง ท่านอบรมตั้งตั้งคนใดไม่ได้แสดงไม่เที่ยงใจเขา ท่านมีอะไรหรือไม่หรือมีเพียงเจ้าหน้าที่ และชาวเจ้าโดยนจากที่ท่านพูดมากม ๓ อย่าง คือ ๑. ท่านตั้งกำลังตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ทักท้วงไม่พอ ๒. ท่านอบรมคนใด ๆ ๓. เวลาเกิดโจรผู้ร้ายก็จับตัวมาได้ ชาวเจ้าตั้งตั้งว่าท่านป้องกันเหตุร้ายที่เกิดปลดนัก หรือชกนัก ท่านมองป้องกันอยู่ ๓ อย่าง เทานเทานหรือ หรือความอะไรอีก แต่ ๓ อย่างที่ท่านเชอหรือถามเทานแต่เหตุไม่สงบนั้นจะสงบได้ หรือท่านก็เห็นว่าไม่สงบได้ เพราะเรื่องความจริงไม่เห็นสงบได้เลย หรือถ้าไม่สงบท่านก็พอใจแล้ว ชาวเจ้าอยากทราบว่าท่านมีข้อ ๒ ข้อเทานเทานหรือหรือ หรือว่าจะมีข้ออื่นได้อีกอีกอย่างหนึ่งท่านได้คำนึงถึงหรือเปล่าว่า การที่เจ้าหน้าที่เอาตำแหน่งหน้าที่ให้ทำให้เกิดความไม่สงบชนในองราชการกั หรือทำให้เกิดการเดือดร้อนแก่ประชาชนคือเกิดโจรผู้ร้ายกั เทาน ท่านคิดบ้างหรือไม่เพื่อจะหาวิธีป้องกันเพื่อความสงบสุขของประชาชน

พลโทมังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ท่านตั้งมาตั้งผู้เขยริศตามเสียหลายอย่างถึงวิธีป้องกัน เรื่องนี้ถ้าจะบรรยายก็หนักมากเต็มทน ความจริงท่านก็รู้แล้ว เพราะ ท่าน ก็เคยเป็นนายอำเภอเป็นตำรวจมาก่อน ก็ไม่อยากจะตอบ คือว่าได้ทำทุกวิถีทาง อยู่แต่

จะให้ใครมาตั้งที่ทำงานซักถาม เพราะฉะนั้นก็จะตอบแต่ในเรื่อง ที่ว่าตั้งกำลัง
 เจ้าหน้าที่ ไม่ใช่ทำไมตั้ง ต้องตั้งอยู่แต่ในกรุงเทพฯ เพราะในกรุงเทพฯ เองก็มีพอ
 ต้องครบและตั้งส่วนเท่านั้น ท่านบอกว่างบประมาณได้ ไปมาก ความจริงใน
 อำเภอหนึ่งมีตำรวจ ๕๔ คน ขอให้ท่านคิดดู อำเภอหนึ่งบางที่พอเมือง
 ดัง ๕-๓ หมื่นคนซึ่งไม่ได้สัมพันธ์กันแต่ ตั้งนั้นใจผู้ร้ายจึงมีขึ้นได้ แล้วออก
 อย่างหนึ่งการระดมมากของเรายังไม่ระดม เกิดปด้นชนก้าเจ้าทุกขจะมาแจ้ง
 ความผู้ร้ายดั้นไปไกลเดี่ยวแล้ว ส่วนเรื่องการให้งบประมาณขอรถตั้งไปตาม
 หัวเมือง เวลานี้เราได้งบประมาณน้อยเต็มทีเรื่องจึงไม่ได้เป็นว่าเขาต้องตั้ง
 แต่ในกรุงเทพฯ ขย และขอให้ท่านคิดว่าใจผู้ร้ายไม่ตั้งบดงได้ ก็เป็นเรื่อง
 ที่เราเคยได้ ย่นมาครั้งหนึ่งแล้ว คือกำลังตำรวจของเราที่พระราชอาณาจกรม
 เท่าไร แล้วพอเมืองมเท่าไร มีส่วนสัมพันธ์กันหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตาม
 เรืองที่เราได้เร่งรัดการปราบปรามอยู่อย่างเข้มแข็งอยู่เสมอ ขอให้ท่านคิด
 ดูว่า ถ้าเราไม่ได้ปราบปรามกันอย่างเข้มแข็งแล้ว ใจผู้ร้ายจะมีมากสัก
 เท่าไร ข้าพเจ้าเองก็ได้ไปดูและไปถามจนกระทั่งประชาชนที่ถูกปล้น และ
 ก้าหากว่าจัดการอย่างไรไม่เหมาะสม ข้าพเจ้าก็ได้จัดการโยกย้ายให้เหมาะสม
 ในท้องที่ที่มีผู้ร้ายชุกชุม ตลอดจนให้ชาวไปเพื่อปราบปรามในการ
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใช่มีผู้ร้ายทั่วไปทุกที่ อย่างที่ท่านสันนิษ
 ผู้มีเสวยติดดาวเมธกน

ประธานสภาผู้แทน : กระที่คือไปของนายไพรัตน์ วิเศษ
 โกลีณ ตามเรื่องการตั้งทางในจังหวัดบรรมย์ ตามกระทรวงคมนาคม
 นายไพรัตน์ วิเศษโกลีณ (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระ
 คำนวณว่าราชการกระทรวงคมนาคม ตั้งคือไป
 ตามที่รัฐบาลได้อนุมัติเงิน เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัด ตามงบประมาณ
 ๒๕๗๓ เป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ในจังหวัดบรรมย์ไปเดือนนี้ ปรากฏว่าการ
 สร้างทางด้วยอำเภอเมืองประโคนชัยการถมดินจะมีได้สี่หมื่นเงิน ทั้งปรากฏ

ว่าได้มีการทวิติขางประการ จึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม
ดังต่อไปนี้

๑. ทางกระทรวงได้ทราบหรือไม่ และส่งมอบไปประการใด ได้หลัก
ฐานประการใดหรือไม่

๒. หากปรากฏว่าการสร้างทางหลวงจังหวัดมิได้เป็นไปด้วยดี จะโอน
ให้เป็นทางหลวงแผ่นดินจะดีหรือไม่

๓. ถ้าโอนเป็นทางหลวงแผ่นดินไม่ได้ ในจำนวนเงิน ๕๐๐.๐๐๐ บาท
ที่ทางการอนุมัติในงบประมาณ ๒๔๗๓ จะให้เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ (พดด้จังหวัด)
ดำเนินการจะดีหรือไม่

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
กระทรวงคมนาคมขอตอบข้อ ๑. กระทรวงคมนาคมได้ทราบอยู่แล้ว และทั้ง
ได้ตั้งกรรมการขึ้นส่งมอบ มีพยานหลักฐานว่าเจ้าหน้าที่ได้ทำใบสำคัญจ่ายค่า
แรงเท็จ และไม่ยอมทอนเศษดังกล่าวให้กรรมการ ขณะนั้นกระทรวงคมนาคม
กำลังพิจารณาที่จะได้ออกหรือปลดออกจากราชการต่อไป

ข้อ ๒ ทางสายบุรีรัมย์ ที่ขายนางรอง ทางกรมทางยกเป็นทางหลวง
แผ่นดิน แล้วจะตั้งงบประมาณให้ ในปี พ.ศ. ๒๔๗๔ เพื่อดำเนินการสร้าง
ต่อไป

ตอบข้อ ๓ งบประมาณทางหลวงจังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๔๗๓ นั้น
ได้ โอนให้กรมโยธาเทศบาลดำเนินงานต่อไป เพราะคณะกรรมการที่ตามอาทาน
จะดำเนินงานได้หรือไม่ ไม่อยู่ในฐานะที่จะตอบได้

นายไพรัตน์ วิเศษโกสิน (บุรีรัมย์) : กระผมรู้สึกแปลกใจ
เหมือนถก เพราะถ้าได้เคยขอของกระทรวงคมนาคม ที่ได้ขอรับให้ โอน
ทางหลวงจังหวัดเพราะมีคนเกือบจะไม่มกนเคยให้เป็นทางหลวงแผ่นดินแล้ว
ก็ปรากฏว่าทางกระทรวงคมนาคมไม่ได้ตอบหนังสือมา และได้ทราบว่าท่าน
ชนบุรีรัมย์ออกคนหนังสือได้ จึงอยากจะเรียนถามว่าคนที่จะขออะไรจาก

รัฐบาลนั้น หมายความว่า ถ้าเป็นคนที่ไม่สมบูรณ์ รัฐบาลแล้วไม่ ให้อะไรด้วย
เลยหรือ แล้วแผ่นดินเมืองไทยนี้เป็นของคนไทยทุกคนใช่หรือไม่.....

ประธานสภาผู้แทน : นอกกระทู้แล้ว อย่าอ้างถึงสมาชิกเลย

นายไพโรจน์ วิเศษโกสิน (บุรีรัมย์) : คัดสมาชิกในจังหวัด
เดียวกันมีสองคน คนหนึ่งขอได้ อีกคนหนึ่งขอไม่ได้

ประธานสภาผู้แทน : หนักของพวกกับกระทรวง

นายไพโรจน์ วิเศษโกสิน (บุรีรัมย์) : พอใจแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : กระทู้ต่อไป ของนายสำนัก ฝ่ายต่าง
เรื่องการเงินเดือนข้าราชการ ตามท่านนายกรัฐมนตรี

นายสำนัก สายสว่าง (นครปฐม) : กระทู้ ข้าราชการวง
งานแล้ว เนื่องจากไปจังหวัดไหนข้าราชการก็ได้ตาม เขาว่าหุดอกเขา บัดนี้ท่าน
นายกรัฐมนตรีได้งบประมาณเพิ่มเติมแล้ว ไม่คิดใจอาม

ประธานสภาผู้แทน : กระทู้ต่อไปของนายบุญเพ็ง พรหมคุณ
เรื่องการเก็บเงินบำรุงท้องที่เพิ่มขึ้น ตามกระทรวงการคลัง

นายบุญเพ็ง พรหมคุณ (ศรีสะเกษ) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ก่อนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตั้งดังต่อไปนี้

๑. ทางอำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษได้เก็บเงินค่าบำรุงท้องที่
เพิ่มขึ้น ซึ่งแต่เดิมในจังหวัดศรีสะเกษมี ๖ อำเภอ เก็บค่าบำรุงไว้ละ ๑๐
สตางค์ ทง ๖ อำเภอ แต่มีคนมีอำเภอหนึ่งคืออำเภอกันทรารมย์ คิดเก็บเงิน
ค่าบำรุงท้องที่เพิ่มขึ้นอีก รวมทั้งหมดเก็บไว้ละ ๑๐ สตางค์ ท่านทราบหรือไม่
จะจัดการประการใด

๒. ขอถามว่าอาศัยเหตุอันใด จึงเก็บเพิ่มแต่เพียงอำเภอเดียว ซึ่งผล
ปกติ ทัวประเทศก็ไม่ได้เก็บเพิ่ม เพราะเหตุใด

ประธานสภาผู้แทน : ท่านเจ้าของกระทู้ ท่านจะเลื่อนออกตั้งกระทู้
จะได้อะไรหรือไม่ ท่านรัฐมนตรีทางองค์การประถมศึกษาอยู่ข้างต่าง ขอให้
คุณบุญช่วย อธิการถามเสียก่อน จะชัดหรือหรือไม่

(ผู้ตั้งกระทู้ ตามไม่ชัดของ)

ประชาชนสภาผู้แทน : ถ้าเพื่อนของคุณบุญช่วย อัดถากกร เรื่อง
การจัดตั้งโรงเรียนมัธยมต้นขึ้นตามตำบลต่าง ๆ ตามกระทรวงศึกษาธิการ

นายบุญช่วย อัดถากกร (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

เนื่องจาก ข้าพเจ้าเห็น ความเดือดร้อนของนักเรียนทั่ว ประเทศที่ยังหา
เรียนไม่ได้ จึงขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่า ท่านจะ
จัดตั้งโรงเรียนมัธยมต้นขึ้นตามตำบลต่าง ๆ ทั่วราชอาณาจักร เพื่อเป็นการระดม
งบประมาณความเดือดร้อนแก่เด็กเรียน เสร็จช่วยให้เพิ่มพูนความก้าวหน้าใน
ทางการศึกษาของชาติจะได้หรือไม่ ถ้าได้ จะเริ่มทำได้เมื่อใด หากจัดของเป็น
เพราะเหตุใด กับขอทราบว่าท่านทราบหรือไม่ว่าในขณะนั้นนักเรียนหลายแสน
คนหาที่เรียนไม่ได้ ท่านได้ช่วยเหลือนักเรียนต่อไปประการใดบ้าง

ขุนคลังศึกษาธิการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
กระทรวงศึกษาธิการขอตอบว่า เพื่อเป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนได้ มกเรียน
โดยทั่วถึงกัน กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายที่จะเปิดโรงเรียนมัธยมประจำ
อำเภอชนบทอำเภอ ซึ่งในปัจจุบันนี้มีโรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอและกิ่งอำเภอ
รวมทั้งสิ้น ๑๑๘ แห่งแล้ว และกำลังจะเปิดต่อไปอีกให้ทั่วถึงกันทุกอำเภอและ
กิ่งอำเภอก่อนหลังตามความจำเป็นและความเหมาะสม สำหรับในปีการศึกษา
๒๔๘๔ ก็ได้ขอตั้งงบประมาณเพื่อจะเปิดโรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอชนบท
หลายแห่ง โดยปรารถนาอยากจะได้เงินตั้ง ๑๐๐ แห่งหรืออย่างน้อยก็ ให้ ได้
เปิดทั่วทุกจังหวัด จังหวัดละ ๑ แห่ง แต่คงจะเปิดได้เท่าใดนั้นคงต้องอยู่
ที่ภาวตั้งแห่งงบประมาณที่กระทรวงศึกษาธิการจะพึงได้รับเพื่อกิจการนั้น ฉะนั้น
การที่จะให้เปิดโรงเรียนมัธยมให้ทั่วถึงทุกตำบลในขณะนั้นยังไม่อาจทำได้ ต้อง
เอาใจพิจารณาในเมื่อได้เปิดโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอและกิ่งอำเภอชนบทโดย

ทดลองแต่ขี้เคยก่อน

อนึ่ง ในเรื่องทวงคืนโรงเรียนที่หาที่เรียนไม่ได้นั้น กระทรวงศึกษาธิการก็ได้ตั้งการช่วยเหลือไปแต่อย่างเต็มที่โดยให้โรงเรียนทุกประเภททุกแห่งช่วยการรับจำนวนนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ ให้มากขึ้น และถ้าของที่ไม่พอโรงเรียนที่สำเร็จชั้นประโยคประถมศึกษา แต่เป็นจำนวนมากต้องการจะศึกษาต่อในชั้นมัธยม และยังหาที่เรียนไม่ได้จริงๆ ทั้งในท้องถิ่นที่ไม่โรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนราษฎร์เปิดสอนชั้นมัธยมด้วย ก็ให้ตั้งให้เปิดโรงเรียนชั้นมัธยมของตนขึ้น อำเภอหรือกิ่งอำเภอที่มคอจจำเป็นและเรียกกรมมาเท่าที่จะสามารถทำได้หรือในท้องถิ่นใดที่มีโรงเรียนรัฐบาลชั้นมัธยมอยู่แต่ก็ได้อนุญาตให้เพิ่มโรงเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๑ ขึ้นอีก ตามความต้องการและความจำเป็น เมื่อได้เปิดโรงเรียนจะเพิ่มห้องเรียนไปหลายแห่งแต่เช่นนี้ ปรากฏว่าความเดือดร้อนในเรื่องนี้ก็คลายไป

นายบุญช่วย อัครธรรม (มหาสารคาม) : ขอเรียนชี้แจงไปตามที่ท่านได้ตอบว่ารัฐบาลได้มีนโยบายที่จะเพิ่มโรงเรียนประจำอำเภอขึ้นทุกอำเภอ และจะได้ทำต่อไปในปี ๒๔๘๕ นั้น เรื่องนี้ความจริง ในปี ๒๔๘๑ กระทรวงศึกษาธิการ ก็มีนโยบายไว้ว่าจะเพิ่มโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอให้ทั่วถึงภายใน ๕ ปี โดยจะเฉลี่ยเป็นปีๆ ไป แต่ถ้าในปีนั้นก็ได้เพียง ๑๕ โรงเรียน อำเภอมีราว ๘๐๐ อำเภอ ในปีต่อมาปรากฏว่าได้เพียง ๓๐ ถ้า โรงเรียนที่เห็นเหตุในจังหวัดเป็นเช่นนั้นและขอเรียนถามต่อไปว่านโยบายหรือโครงการที่รัฐบาลได้มีใจเสนอนั้น รัฐบาลไม่ถือจำเป็นสิ่งสำคัญหรือประการใด อีกอย่างหนึ่งการที่รัฐบาลได้ตอบว่ากรมที่จะเพิ่มให้มทุกตำบลนั้นไม่อาจทำได้ เรื่องนี้รัฐบาลได้มีการสำรวจแล้วหรือยังว่า ตำบลต่างๆ พอดีที่จะเป็นโรงเรียนมัธยมชั้นใด ชั้นหนึ่งโรงเรียนประจำตำบลมีอยู่แต่ไม่ได้

ขุนคลังศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : เท่าที่ท่านถามว่าใน พ.ศ. ๒๔๘๑ ได้มีงบประมาณสำหรับเปิดโรงเรียนชั้น

มรณมประจำอำเภอชนโคเพียง ๓๓ ก่อแห่งหนึ่ง ขอเรียนว่าคงได้ตอบมาแล้ว
 ทางคนเก็บอกบักถั่งบประมาณ เมื่อเราได้รับงบประมาณเพียงเท่าที่จะจัดทำ
 เท่านั้นแล้วจัดทำเท่าที่งบประมาณส่วนความสำคัญที่รัฐบาลได้ มีความรู้สึก
 ที่จะจัดตั้งโรงเรียนมัธยมนั้น รัฐบาลนั้นถือว่าเป็นของสำคัญที่จะคงจัดกัน
 ค่อยไป แต่ในเวลานี้รัฐบาลได้มีกฎหมายบังคับในเรื่องการศึกษาแต่เพียงชั้น
 ประโยคประถม เรายังไม่ได้ มีกฎหมายบังคับชั้นมัธยมศึกษาเพราะฉะนั้นเมื่อ
 รัฐบาลจะมีความมุ่งหมายที่จะตั้งชั้นมัธยม ก็คงค่อยทำค่อยไปตามกำลัง
 แห่งงบประมาณ

ส่วนที่ถามถึงเรื่องเด็กจวนจนจนที่ยังไม่ได้เรียนโดยตลอด คงจะ
 ตั้งโรงเรียนชนบทตามตายเป็นโรงเรียนมัธยมนั้น ก็คงได้ตอบมาแล้วใน
 ตอนนั้นว่าเราจัดทำไม่ได้ เพราะว่าแม่แค่เพียงอำเภอเราจัดทำไม่ได้หมด
 เพราะอำเภอที่ตราชานาจักร มีอยู่ถึง ๔๓๓ อำเภอ กับ ๑๘ ถึงอำเภอ
 โรงเรียนรัฐบาลชั้นมัธยมต้นที่จัดแล้ว ๑๖๕ อำเภอและโรงเรียนมัธยมประจำ
 กิ่งอำเภออีก ๓ แห่งซึ่งทั้งหมดจะปรากฏอย่างเด็ดขาดอำเภอ แต่ถึงอำเภอที่ยัง
 ไม่ได้ตั้งโรงเรียนรัฐบาลชั้นมัธยมต้นอยู่ อีก ๒๔๓ อำเภอ กับ ๑๕ ถึงอำเภอ
 อย่างนี้เป็นต้น ก็คงค่อยทำค่อยไป ทั้งอำเภอและกิ่งอำเภอให้พร้อมร้อย
 เดียวกัน ส่วนที่ถามจะให้ไปตั้งโรงเรียนรัฐบาลชั้นมัธยมต้นตาม
 โรงเรียนประชาบาลนั้นยังกระทำไม่ได้ในขณะนี้ เพราะจัดตั้งแต่ไม่ชอบ
 ด้วยเหตุผลหลายประการ

นายบุญช่วย อัครถาวร (มหาสารคาม) ที่ถามข้างว่าจะ
 ตั้งโรงเรียนตามตำบลนั้นเป็นการจัดของหลายประการ ขอทราบวาจัดของ
 เพราะเหตุใดบ้าง แต่ถ้ามารทถาม แยกตั้งเรื่องอย่างไม่มีกฎหมายที่จะให้ตั้ง
 โรงเรียนมัธยมศึกษาชนตามตำบลหรือชนโรงเรียนประชาบาล ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าถ้าไม่มีกฎหมายดังกล่าวชอบที่จะเสนอกฎหมายได้ และที่ข้าพเจ้าคงจะกระทำ
 นามาเรียนถามก็เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าได้เดินไปเดินมาหลายตำบล หลาย

จึงหัดแต่ละได้ไปตอบถามมาใน เดือนที่แถมมาในเรื่องจำเป็นอื่น ก็สม
 นักเรียนไม่มาเรียน เมื่อมีสิ่งขัดข้องต่าง ๆ เช่นนกควรวะตัง ๒๐-๓๐ หมู่บ้าน
 ตงเตี้ยแห่งหนึ่ง โดยเขาครูประชาบาลทมิคุณอดิษฐ์ เพราะครูประชาบาลมี
 คุณวุฒิพอที่จะสอนได้ แลดูทางกระทรวงศึกษาอีกโดยจำนวนครูไม่พอ จะได้
 หรือไม่ ก็ได้รบตอบว่าเคยได้ ถ้าหากว่ารัฐบาลออกกฎหมายในเรื่องนี้เชื่อ
 ว่าเป็นผลสำเร็จได้ จึงขอเรียนถามว่า ถ้าหากว่าเจ้ากรมในเรือนรัฐบาลจะ
 ขัดข้องหรือไม่ เป็นที่เชื่อว่าถ้าหากว่าตั้งโรงเรียนตามทุกตำบลจะเป็นการช่วย
 เหตุนักเรียนทั่วประเทศเป็นอย่างดี เนื่องจากว่าจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นทุก ๆ
 ปีตามจำนวนที่เกิดของเรา แลดูออกอย่างหนึ่งทันทันข้างตั้งกำลังประมาณ
 ชาวเขาได้ทราบว่ามีเมื่อกระทรวงศึกษาธิการ หรือกระทรวงใด ๆ เช่น
 งบประมาณไปกระทรวงการคลังก็ออกคิดเดี่ยบบ่อย ๆ ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการอยู่ แลดูเหตุใดเป็นเช่นนั้น แลดูนอกจากนั้นขอเรียนถาม
 ต่อไปว่า ทันทันได้ตอบว่าในขณะที่นักเรียนได้ศึกษาตามเดี่วค่อนข้างไปมาก
 แลดูเพราะมีการเพิ่มโรงเรียนตามชนต่าง ๆ นอก ขอเรียนให้ทราบถึงความ
 จริงว่า เรื่องนี้เป็นความเดือดร้อนอยู่ มาก เพราะนักเรียนทั้งในไม่โรงเรียน
 จริง ๆ ยังมองเค้นหาที่เรียนอยู่ในแคว้นแล้ว ชาวเขาเข้าใจว่าไม่น่าจะ
 ๗-๗ แลดูคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดชาวเขา กรมจำนวนที่ขาดการเรียน
 เป็นจำนวนต่งนับหมื่น ขอเรียนให้ทราบ เช่นนเรือนรัฐบาลทราบหรือไม่
 และหาวิธีการแก้ไขอย่างไร หรือปล่อยให้เด็กเรียนเดี่วที่โรงเรียนไม่มาเรียน และ
 ปล่อยให้เป็นโจรอย่างนั้นหรือ

ขุนคลังอุทิศศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
 ทันทันตามต่งขอขัดข้องตั้ง โรงเรียนมัธยมชนในโรงเรียนประชาบาลไม่ได้
 ในขณะนั้น ขอเรียนว่าเนื่องจากโรงเรียนประชาบาลส่วนมากต้องอาศัยค่าตัวคือ
 เป็นที่เรียน ถ้าจัดเขาชนนั้นจะยุ่งใหญ่คือสถานที่ของโรงเรียนประชาบาลเอง
 ก็ยังไม่สามารถจะจัดได้ด้วยความเรียบร้อย เพราะเขาต่งงบประมาณมาก

แต่เราจะจัดโรงเรียนมัธยมขึ้นในโรงเรียนเช่นนั้นได้อย่างไรได้ โดยจัดตั้ง
 เรืองครู ที่ท่านเจ้าอาวาสประจำวัดสอนเด็กโตนั้น ขอเรียนว่าในเขตตำบลประสา
 ษาดที่ยังขาดอยู่ คงต้องหมั่นคน หุดทอ ๆ ไปแต่อย่างขาดอกมากมาย คงขอ
 เครื่องใช้สำหรับโรงเรียนและอุปกรณ์ การสอนการเรียนจึงไม่พร้อมที่จะทำ
 ได้ ในส่วนที่จะทำโดยเงินออกกฎหมาย บังคับมัธยมศึกษาหรือไม่นั้น ขอ
 เรียนว่าคงจัดเรื่องประถมศึกษาให้ดัดเป็นที่เรียบร้อยเสียก่อน แต่อย่างไร
 ก็ตาม รัฐบาลจะพิจารณา ถ้ามีโอกาสสมควรเมื่อไรจะเสนอเข้ามาในภาย
 หอง ที่ท่านถามถึงวายนักเรียนเป็นจำนวนคงหลาย ๆ แขนงไม่ได้เร
 ียนนั้น ขอแจ้งว่า นักเรียนในชนบทหมายถึงเด็กที่เรียนจบชั้นประโยคประถม
 ศึกษาในปี่หนึ่ง เช่นในปีการศึกษา ๒๔๘๒ กรมจำนวนประมาณตั้งแต่นักเรียน
 คนในจำนวนนี้เขาโรงเรียนมัธยมบาง โรงเรียนอาจจะมีศึกษาบ้าง ประมาณ
 ๔-๕ หมื่น เหตุโดยเป็นจำนวนแสนเศษ ก็ไม่ว่าจะอยากเรียนทุกคน จะ
 ไม่ใช่บังคับ เมื่อจบประถมศึกษาแล้วกรมผู้ที่จะทำมาหากินได้ เด็กพวกนั้น
 ทำมาหากินกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นต้นว่าทำไร่ ไถนาหรือจะทำอาชีพ
 อื่น ๆ ตามอัธยาศัย บางคนไม่มีความสามารถหรือกำลังพอที่จะเรียน
 มัธยมได้ ไม่ใช่ว่านักเรียนเรียนจบชั้นประโยคประถมศึกษาแล้วจะต้องเข้าเรียน
 ชั้นมัธยมทุกคน เด็กที่ประสงค์จะเข้าเรียนชั้นมัธยมก็ยอมเข้าเรียนเท่า
 สามารถเรียนได้ หวังว่าข้อข้องใจนั้นคงจะหายไป

นายบุญช่วย อัดถาวร (มหาสารคาม) : ขอเรียนชี้แจงต่อไป
 ว่า ตามที่ท่านอ้างวามประมาณมีไม่พอ แต่จำนวนครูก็ไม่พอ และยังขาด
 เครื่องใช้ ไม่ต่อยชะไรอีกหลายประการ ในข้อขอเรียนถามว่าในปี ๘๔ น
 รัฐบาลจะตั้งงบประมาณให้พอแก่ความต้องการ ขยายจำนวนโรงเรียนเพิ่ม
 สร้างซ่อมให้พอแก่จำนวนนักเรียนที่จะเข้าอาศัย ในปีต่อไปจะได้หรือไม่

และประการต่อไปเกี่ยวกับโรงเรียนประจำอำเภอ รัฐบาลมีนโยบาย
 ในอันที่จะตั้งมัธยม ๔-๕-๖ ทุก ๆ โรงเรียนในอำเภอต่าง ๆ ทัมอยู่แต่ให้
 มัธยมจะได้หรือไม่

ขอตอบในเรื่องการเพิ่มขึ้น ขอถามว่าเกี่ยวกับโรงเรียนอาชีวศึกษา
รัฐบาลได้นักความค้ำในเรือนประการใด

ขอตอบ ขอเรียนชี้แจงว่า รัฐบาลจะเพิ่มจำนวนโรงเรียนรัฐบาล
ประจำอำเภอในปี ๖๕ เป็นจำนวนเท่าไร และปี ๖๕ เป็นจำนวนเท่าใด และ
ตามที่ทางวามนักเรียนใหม่โอกาสจะไปเรียนที่สอบ ทวีไปทำมาหา คนช่วย
ปกครองได้ และออกอย่างหนึ่ง ๘ ทวีเรียนที่ใหม่ฐานะ ทวีเรียนต่อไปได้ ใน
เรือนกานทรามขอเท็จจริงประการใด ในเรือนใดที่ขาดจะเรียนว่า นักเรียน
ที่ปรารถนาจะเรียนมัธยม ๕-๕-๖ คือไปนั้น โดยมากไม่มีฐานะที่จะเรียนคือ
ไป ก็เกิดในรัฐบาลจึงไม่ทราบ และรัฐบาลจึงไม่จัดการแก้ไข ทั้ง ๆ ที่เดา
ดองเดมาหลายปีแล้ว

ขุนคลังศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้ตั้งคำถามมากมาย ขอตอบสรุปว่า ในเรื่องการจัด
การศึกษา รัฐบาลนั้นปรารถนาอย่างยิ่งที่จะได้ทำมาบำรุงอย่างเต็มที่ ถ้าหาก
จะกระทำตาม ข้อประสงค์ รัฐบาลต้องการเงินงบประมาณสักล้านหรือสองพัน
ล้านบาท ในปีหนึ่งก็พอ ท่านคิดว่างบประมาณปีหนึ่งได้เท่าใด ท่าน
ยอมรับว่า และรัฐบาลก็มีการผูกพันจะต้องจัดแบ่งให้กระทรวงมหาดกรม
อื่นไปเพื่อ บริหาร งาน ส่วนที่จะแบ่งให้การศึกษาได้เท่าใดนั้น รัฐบาลก็
พยายามเป็นอย่างยิ่ง เมื่องบประมาณแบ่งให้ได้เท่าที่ปรากฏ ใน
งบประมาณประจำปี เราจัดไปตามงบประมาณ เพราะฉะนั้นจึงหวังว่า
ท่านสมาชิกผู้เกียรติที่สนใจในเรื่องการศึกษาผู้ใดคงจะเข้าใจในเรื่องนี้ และ
ถ้าหากว่าท่านปรารถนาจะตั้งเสริม ขอให้ตั้งเสริมตามหน้าที่ของท่านใน
สถานที่ขอไป ในเรื่องที่จะจัดใหม่เช่นมัธยม ๕-๕-๖ เช่น ณ โรงเรียน
ประจำอำเภอต่าง ๆ ไปนั้น ขอเรียนว่ายังทำไม่ได้ เรายังขาดครู ขาด
เครื่องอุปโภคต่าง ๆ ในารสอน ยังขาดสิ่งอื่นที่มีความจำเป็น ในเรื่อง
เครื่องอุปโภคการดำเนินการเรียนการสอนพิเศษ ยิ่งกว่านั้นประถม
ต้องอาศัย ครูที่ทำการ ศึกษา ดังด้วย ครูเราก็ยังขาดทั้งโรงเรียนประจำอำเภอ

และโรงเรียนรัฐบาล ที่ท่านตามความขอเท็จจริงประการใดที่แต่งตั้งว่า นักเรียน
เรียนจบประถมศึกษาแล้วบางคนหรือจำนวน มากไม่สมัครเรียนต่อชั้น ชั้นเรียน
ความหนักฐานอาจได้ โดยที่อาจตามจังหวัดต่างๆ ทอราชอาณาจกรเรามโรงเรียน
อาชวะศึกษาและโรงเรียนรัฐบาลชั้นมัธยมคือและโรงเรียนราษฎร เมื่อได้
สำรวจทอราชอาณาจกรแล้วปรากฏว่า โรงเรียนอาชวะศึกษาเด็กไม่ใครเรียน
จนต้นเหตุ ปรากฏความหลายฉบับจังหวัดที่นักเรียนเขาเรียนไม่เต็มที เป็น
คนอาจกำหนดโดยชนหนึ่งรับได้เท่านั้นเท่านั้นกึ่งไม่สมัครเรียนเต็มเป็นคน กวกรเขา
ไม่ประสงค์จะเรียนก็เพราะเรียนต้องตามอัศภาพ ไม่บังคับ และเด็กก็มีความ
จำเป็นจะต้อง ทำมาหากินตามท้องที่นั้นก็เป็นได้

แต่อย่างไรก็ดี การที่จะจัดโรงเรียนรัฐบาลให้ได้ทุกตำบลทุกแห่งนั้น
ข้าพเจ้าได้กล่าวแต่ก่อนแล้วว่าเราจะไม่พร้อมที่จะทำได้ในเวลานี้เร็ว เรา
ต้องค่อยทำค่อยไป เรื่องการศึกษาชั้น รัฐบาลนั้นใจเป็น กรมพิเศษ จะได้
พยายามส่งเสริมยิ่งขึ้นโดยลำดับ และในงบประมาณประจำปี ๒๔๕๔ นี้จะได้
พยายามเพิ่มงบประมาณเพื่อการศึกษาให้มากที่สุดเท่าที่จะได้พึงทำได้

ประธานสภาผู้แทน : ข้อไปของคุณบุญเพ็ง พรหมคุณ ซึ่งได้
อ่านตามไปแล้ว ขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ
คลัง : กระทรวงท่านผู้มั่งคั่งรักศิษย์จะขอตอบดังนี้ ข้อ ๑ เงินบำรุง
ท้องถิ่นเก็บโดยอาศัยราคาปานกลางของที่ดินในท้องถิ่น ถ้าปรากฏว่ามีกำไร
เพิ่มขึ้นก็เป็นด้วยคณะกรรมการได้ตราค่าปานกลางของที่ดินเพิ่มขึ้น การ
พิจารณาการตราค่าปานกลางเมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๔๕๒ ปรากฏว่าคณะกรรมการ
ได้ตราค่าปานกลางของที่ดินเพิ่มขึ้นหลายแห่ง เพราะฉะนั้นขอเถกนถรรรมย์
ถ้ามีการเก็บภาษีเงินบำรุงท้องถิ่นเพิ่มขึ้นจริง ก็เป็นเพราะคณะกรรมการตราค่า
ปานกลางของที่ดินเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ดี นักให้กรมสรรพากรต้องตอบไปแล้ว

นายบุญเพ็ง พรหมคุณ (ศิษย์เกษ) : ข้าพเจ้าได้ฟังท่าน
รัฐมนตรีตอบว่า ถ้ารับที่ขอเถกนถรรรมย์ จังหวัดศิษย์เกษได้เก็บเงินค่า

บารุงท้องที่เพิ่มขึ้นนั้น ข้าพเจ้ายังสงสัยว่าสำหรับในจังหวัดนนทบุรี ๖ อำเภอ แต่
เพราะเหตุใดจึงได้ไปเก็บเพิ่มเติมเพียงอำเภอเดียวเท่านั้น ส่วนอำเภออื่น ๆ ทำ
ไม่ไม่เก็บ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : ได้ขอบแฉะว่า การตรวจราคาที่ดินของคณะกรรมการของสภา
จังหวัดเท่าที่ได้สอบถามแล้วเห็นว่ระเบียบออกตามหนังสือปรากฏว่าอำเภออื่นตรวจ
รมย นมไว้คอยกรมราคา อาจจะเป็นเพราะเหตุนี้ทางจังหวัดจึงได้ตรวจราคาเพิ่ม
เมื่อราคาเพิ่มขึ้นเงินบารุงท้องที่ก็จะสูงขึ้นจากเดิมเป็นแต่เพียง ต้นไม้ฐาน
ก่อน ส่วนข้อเท็จจริงจะได้สอบถามไปทางจังหวัด

นายบุญเพ็ง พรหมคุณ (ศรีสะเกษ) : ข้าพเจ้าขอทราบเรื่อง
ให้ท่านรัฐมนตรีทราบข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการตรวจราคา เห็นว่าคงจะเป็น
เขตที่ดินหนึ่ง สอง มีไว้คอยแต่เป็นอำเภอที่ตำบลนคร คณะกรรมการ
อำเภอจึงได้ตรวจราคาในค่าบารุงท้องที่จังหวัดนนทบุรี แต่ขอเท็จจริงนั้นสำหรับอำเภอ
ข้าพเจ้าเคยเรียนแล้วว่าที่ดินที่ยึดต้องฝังแม่น้ำมต ส่วนที่เห็นออกจากแม่น้ำมต
ก็เป็นนาดอน ส่วนการเก็บชาวจังหวัดจะได้ผลจากการทำนาว่าอด ๆ อด ๆ ถ้า
ฝังตังก็น่าตม ตำนานาตมตกกนาทอม แต่คณะกรรมการข้าพเจ้ารู้สึก
สงสัยนึกว่าเขาอะไรเป็นเหตุในการตรวจราคา แต่ให้ราคาสูง เวลานกมชาวดูจะ
เก็บแต่ยกขังไม่เก็บ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามรัฐมนตรีว่า เพื่อความ
เป็นธรรมทั้ง ๖ อำเภอ เก็บแต่เพียงอำเภอเดียว ข้อเท็จจริงให้ ไปแล้ว แต่
ถ้าเห็นคณาไม่คิดและได้ ข้างคอกตามแฉะนั้น คอถ้าหากว่าท่านจะกรุณาจะรับ
ความเดือดร้อนของราษฎร จะพิจารณาตั้งระบบการเก็บนั้นจะได้หรือไม่

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ
คลัง : ตามประมวลรัษฎากร การตรวจราคาที่ดินนั้นเป็นเรื่องของคณะกรรมการ
การจังหวัดอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น และเมื่อคณะกรรมการตรวจราคาได้ตรวจ
ความเห็นชอบแล้วจังหวัด เมื่อส่งทางจังหวัดอนุมัติจึงเรียกเก็บได้ ในเรื่องนัก

ไม่ทราบข้อเท็จจริงประการใด ถ้าหากว่าราคาที่ดินเกินสมควรก็จะได้นำไป
แต่ขอเรียนข่าวว่าเป็นเรื่องของคุณธรรมการทได้ คงชน ไม่ไร่เรื่องรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทน : หม่อมจระกระดูกามแล้ว ต่อไปเป็นการ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ มีผู้เสนอขอเปิดระเบียบวาระ ๒ ราย คือ
นายทองดี อัสราชวน กับ นายเทพ เกศพันธ์

นายทองดี อัสราชวน (เชียงใหม่) : เทาที่ได่เสนอขอให้
เปิดระเบียบวาระคือ โดยขอให้ยกเอาร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะกรรมา
ธิการได้พิจารณาแล้วจนพิจารณาจนตามลำดับต่อไป ๑. ร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเขตเทศบาลบริเวณเพลิง
ใหม่ ในท้องที่ตำบลเทพศิรินทร์ พ.ศ. ๒๔๘๒ ๒. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่ม
เติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๒ ๓. ร่าง
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าศาลา นครไชยศรี
พ.ศ. ๒๔๘๒ ๔. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอสังหาริมทรัพย์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๒
ทั้งนี้เพราะคณะกรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จแล้ว ขอให้ยกขึ้นมาพิจารณา
ตามลำดับ และ ๕. ร่างพระราชบัญญัติ การป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๓ ซึ่งข้าพเจ้าเห็น
ว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญ ๖. ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทน พ.ศ. ๒๔๘๓ เพราะพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้
แทน เป็นกฎหมายที่สำคัญ เพราะกฎหมายก่ายงบทประอง ที่ข้าพเจ้าเสนอให้เปิดข
ระเบียบวาระ เพราะเหตุว่าร่างพระราชบัญญัติเหล่านี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่
สำคัญ จึงได้เสนอมาเพื่อขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายพิจารณา

นายเทพ เกศพันธ์ (อุตรดิตถ์) : เทาที่ ได่เสนอขอให้เอา
ญัตติร่างพระราชบัญญัติการฆ่าเนื้อสัตว์ ขึ้นมาพิจารณาจนน เพราะ
เหตุว่าในชั้นต้น ข้าพเจ้าไม่เคยคิดว่าเอาร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาเป็น
ลำดับแรก แต่ว่าการฆ่าเนื้อสัตว์ขายนั้นได้เพิ่มขึ้นและมากขึ้นทุกวันใน
ขณะนี้ ข้าพเจ้าจะเป็นเพราะการลดหย่อนภาษี เพื่อให้สัตว์รวมและ

วัฒนธรรมของชาติไทยเราเสื่อมลง เพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียนต่อสำนักงานอารช
ได้โปรดให้เวลาดำรงพระราชบัญญัติดังกล่าว ๓๐ นาทีคงจะผ่านไปดีเพื่อกษา
ไว้ซึ่งประเพณีและวัฒนธรรมของไทยเรา เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับ
คัดลอกโดยด่วน

นายสมบูรณ์ เดชสุภา (ปราจีนบุรี) : ที่ท่านดำรงกรขอ
เปลี่ยนระเบียบวาระนี้ กระผมไม่เห็นด้วย เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติ
หลาย ๆ พระราชบัญญัติที่ต่ำกว่าก็ยังมีออกหลายฉบับ พระราชบัญญัติเงิน
คนสองห้าหมื่นทศพลไฟไหม้ปราจีนบุรี ก็เขาเดชะตาบท ๒ ขยี้แล้ว และพระราช
บัญญัติเงินคนสองห้าหมื่นทศพลที่จังหวัดปราจีนบุรี เวลานี้ราษฎรได้ร้องทุกข์มา
เป็นจำนวนมากมายัง ตั้งแต่ก่อนพระราชบัญญัตินี้เร่ร่อนแล้ว และร่ำร้องว่า
ราษฎรเวลานี้ไฟไหม้ และยังถูกเงินคนสองห้าหมื่นทศพลด้วย ต้องการเอาเงิน
จากรัฐบาลซึ่งกำลังรอคอยรัฐบาลอยู่เพราะเหตุว่าคงเป็นพระราชบัญญัติเงิน
คนสองห้าหมื่นทศพลเป็นจำนวนมากที่เดือดร้อนอยู่ประมาณ ๘๓ รายซึ่งไฟไหม้
ได้พยายามร้องทุกข์เกือบทุกคน ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจเป็นอันมาก และรู้สึก
วิตกใจถึงหนังสือที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๓ ให้เอาร่างพระราชบัญญัติ
นี้พิจารณา ก่อน ทางสมาชิกไม่เห็นด้วย ก็รู้สึกเห็นใจ ไฟไหม้

อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้า เป็นห่วงใย คือ ไฟไหม้ตลาดปราจีนเมื่อ
ปี ๒๔๘๒ ปกติแล้วมานั้น รู้สึกว่าไฟไหม้มากมายเหลือเกิน แม้แต่ต้นไม้ แม้
แต่เศษพันธุ่งขาว.....

ประธานสภาผู้แทน : โปรดพูดให้รวดเร็วสักหน่อย สำคัญ
จะเห็นด้วยหรือไม่

นายสมบูรณ์ เดชสุภา (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอคัดค้านใน
การที่ไม่เห็นด้วย

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : ที่เขาขอเปลี่ยนระเบียบ
วาระนี้ ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่เอาร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลมาพิจารณ
มาแต่ เพื่อพิจารณาให้เสร็จสำนักงานและมีเหตุต้องประการ ประการหนึ่ง

รัฐบาลทำงานแต่ละแผนกกฎหมายมานั้น รัฐบาลก็ได้เตรียมเจ้าหน้าที่มาแล้ว
 จะได้ทำงานให้เสร็จตามงบประมาณนั้นข้อหนึ่ง ข้อที่สองถึงสภาพการจะนึก
 ถึงภูมิสภาพอีกสภาพหนึ่ง ถ้าหากว่าภาวะ ๒ สภาพเราไม่ผ่านไปแล้ว ภูมิสภาพก็ไม่มี
 งานรับกัน ถ้าหากว่าเข้าไปที่ตรงมาก ๆ ทางโน้นก็ทำไม่ไหวแต่อย่างนั้นก็ค้างคอง
 ไปด้วย เพื่อจะให้งานเป็นระเบียบและไม่ค้างคองกัน ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากว่า
 สภาพการพิจารณาว่าภาวะที่ ๒ ที่กรมการกร เสนอมานั้นให้เสร็จสิ้นไปเสียแล้ว
 ถึงภูมิสภาพ งานของเราก็จะได้ทำตามลำดับ ภูมิสภาพไม่ค้างคอง ส่วน
 ปัญหาถ้าอะไรสำคัญหรือไม่นั้น ข้าพเจ้าคิดว่ากฎหมายที่เสนอมานี้สำคัญทั้ง
 นั้น ส่วนความสำคัญหรือไม่สำคัญนั้นต่างคนก็ต่างความคิด จะถือเอาอะไร
 สำคัญกว่านั้นไม่ได้ เมื่อถึงระเบียบภาวะ ถ้าสภาพไม่มีกฎหมาย อะไรออกไป
 แล้วภูมิสภาพก็ไม่มีอะไร ถ้ารอใจให้ตาย ๆ ฉบับทางโน้นก็ทำไม่ทัน เมื่อไม่ทัน
 รัฐบาลก็ต้องมาลงเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท งานที่จะทำให้เรงก็เข้าไปเสีย เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าคิดว่าขอให้ผ่านไปที่กล่าว เห็นด้วยที่จะเขาร่างในภาวะที่ ๒ อัน
 มาพิจารณา

นายสวัสดิ์ สารศาลิน (กาญจนบุรี) : ขอสั่งให้ตั้งมค
 ด้ไต่เห็นด้วยไปตรรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ตั้งมค มีผู้รับรองแล้วจะมีผู้
 ไต่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีผู้ ไต่ออกความเห็น

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ ไต่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ต่อ
 จากประชุมอนุมัติให้ตั้งมค ท่านผู้ ไต่เห็นควรเปิดยวระเบียบภาวะ ไปตร

รับทราบ

สมาชิกผู้มีชื่อ ๓๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดข่มขืน

สมาชิกผู้มีชื่อ ๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันจำเปลี่ยนระเบียบวาระ ท่านผู้ใด
เห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระตามที่สมาชิกผู้มีเกียรติ คุณเทพ เกตุพันธ์ เสนอ
ขานมา โปรดข่มขืน

สมาชิกผู้มีชื่อ ๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่าน ผู้ใด เห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระ
ตามที่สมาชิกผู้มีเกียรติคุณของดี อิศราธิวัน เสนอมา โปรดข่มขืน

สมาชิกผู้มีชื่อ ๓๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันจำเปลี่ยนระเบียบวาระตามที่คุณ
ของดี เสนอ

นายทองดี อิศราธิวัน (เชียงใหม่) : เมื่อถึงเชิงสะพาน
ตมตกไปอยู่ข้างหนึ่ง ซึ่ง คณะกรรมการ ได้ พิจารณาแล้ว คือการสร้าง
ทางหลวงสายตากคอง-ราชบุรีระยะ ทางหนึ่งขอความกรุณาโปรดเกล้า
สมาชิกด้วย คือเนืองนั้งเชิญได้ศึกไป

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : ที่ประชุมรับทราบแล้ว คือไปพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเกณฑ์คนตมตั้งหาริม ทพขัย เพื่อ สร้างและขยายทางหลวง
เทศบาลบริเวณเพลิงใหม่ ในท้องที่ตำบลวัดเทพศิรินทร์ อำเภอป้อมปราบ
ศิริพัชร์ จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๕๐ ซึ่งคณะกรรมการสามัญ คณะ
ที่ ๓ พิจารณาเสร็จแล้ว

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยาย
ทางหลวงเทศบาลบริเวณเพลิงไหม้ ในท้องที่ตำบล
วัดเทพศิรินทร์ อำเภอป้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัดพระนคร

พ.ศ. ๒๔๙๓

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งเขตเทศบาลนคร
กรุงเทพได้ดำรงอยู่แล้ว เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลบริเวณ
เพลิงไหม้ ในท้องที่ตำบลวัดเทพศิรินทร์ อำเภอป้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัด
พระนคร ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลบริเวณเพลิงไหม้ ใน
ท้องที่ตำบลวัดเทพศิรินทร์ อำเภอป้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัดพระนคร
พ.ศ. ๒๔๙๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้นำยกเทศมณฑลนครกรุงเทพ เป็นเจ้าหนาท้องถิ่น
องค์การบริหารตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ให้โอนคืนสิ่งสาธารณูปโภค ในท้องที่ตามอดีตเทศมณฑล
อำเภอป้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัดพระนคร ให้แก่เทศบาลนครกรุงเทพ เพื่อ
สร้างและขยายทางหลวงเทศบาลโดยมีอำนาจของแนวทาง ดังปรากฏใน
แผนผังและตามบัญชีที่ดินแนบท้ายพระราชบัญญัติซึ่งจะได้ บัดประกาศไว้ ณ
ที่ว่าการอำเภอและติดตามต่อสิ่งสาธารณูปโภคของเทศบาลโดย

มาตรา ๕ ทวิ เงินค่าเช่าอัญชระให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้
กำหนดตามราคาซื้อขายกันในตลาด ในวันที่ใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ

- ทำการแทนเลขานุการรัฐสภา :
- ๑. นายเจริญ ดับสง
 - ๒. นายชื่น รอดวรรณ
 - ๓. นายโชติ อิชัยดิษฐ์
 - ๔. นายบุญช่วย ฮัตถากร
 - ๕. นายบุญเพ็ง หลัทมุตน์
 - ๖. นายเพ็ง
ดิษฐ์ประพันธ์
 - ๗. นายร้อยตำรวจโท ดังกรานต์ ฤกษ์ดิษฐ์

ประธานสภานี้แทน : อธิบดีกรมการเจ้าประจำ
(กรมการเจ้าประจำ)

ประธานสภาผู้แทน : กรมการมอระไรระกองบาง
ไม่มีกรมการมอระไร

ทำการแทนเลขานุการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารเพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลบริเวณเพลิงไหม้ ใน
ท้องที่ตามอดีตเทศมณฑล อำเภอป้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัดพระนคร

พ. ศ. ๒๔๘๓
ช่อรางไหมบวรแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ทั้ง
มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันกรพิจารณาครั้งที่ ๒ ผ่านไปตั้ง
ขอเรียนตามในครั้งที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรออก
ใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดขยับมือขึ้น

ไม่มีสมาชิยกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ใช้เป็นกฎหมายได้

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติเขตท้องที่ตั้งหามทรพช เพื่อสร้างทางหลวง
สายดาวคะนอง - ราษฎร์บูรณะ - ป้อมพระจุลจอมเกล้า ในท้องที่อำเภอ
ราษฎร์บูรณะ จังหวัดธนบุรี และอำเภอพระประแดง อำเภอสมุทรปราการ
จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๔๘๓

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญ คณะที่ ๑ พิจารณาร่าง

พระราชบัญญัติเขตท้องที่ตั้งหามทรพช เพื่อสร้างทางหลวง
สายดาวคะนอง-ราษฎร์บูรณะ-ป้อมพระจุลจอมเกล้า ในท้อง
ที่อำเภอราษฎร์บูรณะ จังหวัดธนบุรี และอำเภอพระประแดง
อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๔๘๓

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผู้แปรญัตติหนึ่งราย คือ นายโกล
สงวนศักดิ์ คณะกรรมการได้ทำการพิจารณาพร้อมด้วย หม่อมเจ้า
ราชกุมารีเสนาบดี สว่างวงศ์ ผู้แทนรัฐบาล ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

โครงการพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

”

มาตรา ๑

”

มาตรา ๒

”

มาตรา ๓

”

มาตรา ๔

”

มาตรา ๕

นายโอง สุธรรณทัต ขอแปรญัตติแก้ไขแนวทาง “กว้าง
สี่สิบเมตร” เป็น “กว้างสามสิบเมตร” กระมา
การไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวนไว้กับปราย
ในสภาฯ

มาตรา ๔ ทวิ

กระมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ตามคำแปรญัตติ

ของนายโอง สุธรรณทัต

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

(ตงช็อ)

เพทาย โชคินุชิต

(นายเพทาย โชคินุชิต)

เลขานุการ

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวง
สายดาวคะนอง - ราษฎร์บูรณะ - ป้อมพระจุลจอมเกล้า ในท้อง
ที่อำเภอราษฎร์บูรณะ จังหวัดธนบุรี และอำเภอพระประแดง
อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๔๙๓

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง
สายดาวคะนอง - ราษฎร์บูรณะ - ป้อมพระจุลจอมเกล้า ในท้องที่ อำเภอราษฎร์
บูรณะ จังหวัดธนบุรี และอำเภอพระประแดง อำเภอเมืองสมุทรปราการ
จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งกรมทางได้ทำการสำรวจที่ดินของเอกชนแล้ว
แล้วตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๗๒

.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายดาวคะนอง - ราษฎร์บูรณะ - ป้อมพระ
จุลจอมเกล้า ในท้องที่อำเภอราษฎร์บูรณะ จังหวัดธนบุรี และอำเภอพระ
ประแดงอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๔๙๓"

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้อธิบดีกรมทางเป็นเจ้าพนักงานเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้โอนคณบดีสงฆ์ในท้องถิ่นที่ตำบลบางปรกอก ตำบล
ราษฎร์บูรณะ อำเภอราษฎร์บูรณะ จังหวัดธนบุรี และตำบลบางผด ตำบล
บางคร ตำบลบางจาก อำเภอพระประแดง ตำบลบางปลาจอก ตำบลแหลมฟ้า
ผ่า อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่กรมทาง โดย
มีแนวทางการวางลำดับเขตตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้เปิดเผยภาคไว้ ณ ที่ว่าการ
อำเภอและตำบลซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ทวิ เงินค่าทำขวัญที่จะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้
กำหนดตามราคาซื้อขายกันในตลาดในวันใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษา การตามพระราช
บัญญัติ

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญกรรมการดำเนินคดีที่ ๓ เข้าประจำที่
(กรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : ทางกรรมการมีอะไรจะแสดงบ้าง
ไม่มีกรรมการแสดงอะไร

คำให้การแทนเลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติโอนคณ
บดีสงฆ์ในท้องถิ่นที่อำเภอราษฎร์บูรณะ จังหวัดธนบุรี และอำเภอ
พระประแดง อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๔๗๑

ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มาตรา ๕ ทวิ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นตรสวรรค์) . มีอย่างพ ต่อมาตรา ๕
รายงานกรรมการบอกว่ามีผู้แปรญัตติและ ดึงจนได้ คนดึงจนก็เห็นไม่
เดี่ยด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าควรดึงจน ทนอย่าจะเรียนถามว่ากรรมการจะ

อนุญาตให้ชาวเจ้าพุดใหม่ คือชาวสงวน ซึ่งตามปกติควรจะเป็น ๓๐ เมตร แต่กรรมการขนตามร่างเดิมเป็น ๔๐ เมตร ที่เขาสงวน เขามเหศุด และเขาได้นอกเขาเจ้าโหวาเวียง ๓๐-๔๐ เมตร ไม่ใช่เรื่องทางคมนาคม คือทางรถหรือรถคนนำดินฮ้อน แต่เป็นเรื่องของประโยชน์ของคนก่อสร้าง ถ้า ๓๐ เมตร คนรับเหมาขาดทุนต้องขุดดินไกล ถ้า ๔๐ เมตร ก็เท่ากับขุดดิน เขามาขายให้แก่รัฐบาล เพราะฉะนั้น ๓๐ เมตรเป็น ๔๐ เมตร รัฐบาลได้ให้เงิน ซึ่งเป็นผลดีแก่คนรับเหมาก่อสร้าง สำหรับกรมทางไม้มีความจำเป็น ชาวเจ้าชองจะงหนอช ธรรมดาหรือไม้ก่ไม่ทราบ

ประธานสภาผู้แทน : ท่านไม่ได้เปรยพูดเขาใจ แต่มีที่เขาสงวน เขาโหวกไม่มา ขยายจะอนุญาตให้ท่าน แต่เมื่ออนุญาตไปก็ผิดของคบ จึงไม่อนุญาต

๑๕.๒๗ น.

นายสวัสดิ์ สาระสิทธิ์ (กาญจนบุรี) : ร่างพระราชบัญญัติร่างนมาตรา ๕ ทวิ ซึ่งมีทุก ๆ อย่างแบบที่จำกัดของเขยงให้เหมือนกัน ชาวเจ้าไม่เถียงอะไร แต่ปัญหาที่ควรต้องคำนึงคือราคาที่ดินซึ่งได้ตกลงมาก่อน อย่างที่ทางรัฐมนตรีคมนาคมว่าราคาเดียวกันอย่าง ไทมาก น้อยต่างกัน ถ้าหากว่าเจตนาราคาตั้งถ้า ราคาตามท้องตลาดแล้วแต่ที่แต่ละรัฐมาได้ไปตกลงเรื่องราคาตามแต่ ของจ่ายเพิ่มมาออกทั้ง ๆ ที่ตกลงมาแล้วของจ่ายเพิ่ม ทนถาวรราคาอาจจะต้องเกินที่รัฐบาลได้ตกลงแล้วก็จ่ายไม่ได้ และจะเป็นเรื่องนอญใจของเจ้าของทตถย ตั้งตั้งเหตุอันเกินเรื่องที่จะจ่ายกันอย่างไรในหมู่กรรมการหรือรัฐบาล ถ้าหากว่าจะเขยงความแบบของเงินราย ๆ ไปตลอดสภายมอญด้วยทั้ง ๒ ฝ่าย ขอความขแรง

นายแพทย์ ใจตันซิด กรรมการ : ก็ตามมาตรา ๕ ทวิ ได้มีมติจำกัดเปรยพูดขมมร และทางกรรมการได้พิจารณากันแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องที่จะอนุญาตให้ผ่านมันไปได้ โดยเฉพาะหรือเขาตาม แบบ ที่เขยง ไว้ใน

บันทึกรายงานการประชุมกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนพิจารณา
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๒

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ คณะกรรมการได้ทำการ
พิจารณาพร้อมด้วย นายโอม เดชยานนท์ ผู้แทนรัฐบาล ปราบกฏมุตของ
การพิจารณา ดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีมีการแก้ไข

มาตรา ๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีมีการแก้ไข

มาตรา ๓

..

(ตั้งชื่อ) สวัสดิ์ สารศาสตร์
(นายสวัสดิ์ สารศาสตร์)

เดชาบุตร

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๓

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความ
แพ่ง ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๓"

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) เครื่องนุ่งห่มหัตถ์บนของอันสมควรและเครื่องมีค่าทรัพย์สินโดย
ประมาณรวมกับราคาไม่เกินพันบาท แต่ถ้าวัดหนักตามค่าพดลตาม
คำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาล ขออนุญาตยึดหน่วงและใช้เครื่องมีหรือเครื่อง
ใช้จนจำเป็นเพื่อดำเนินการไต่สวนหรือการชำระ อันมีราคาเกินกว่าจำนวนตั้ง
กล่าวแต่ให้คำนี้มีอำนาจที่จะใช้ยึดพินิจอนุญาตหรือไม่ ภายในบังคับแห่ง
เงื่อนไขตามที่เห็นสมควร"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญเสด็จการอ่านชื่อกรรมการ

ทำการแทนเสด็จการรัฐสภา : นายชื่อนะกรรมาธิการ

วิวัฒน์ชัย พระคฤศการโกวิท นายทองพูน ฮาจาทะนันท์ นายบุญเท่ง
ทองดีศักดิ์ นายประจักษ์ ปัดตพงษ์ วัฒนวงษ์ประจักษ์คาม นายประเทือง
ธรรมธาด

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญคณะกรรมาธิการเจ้าประจำ

คณะกรรมาธิการเจ้าประจำ

ประธานสภาผู้แทน : กรมราชการมีอะไรที่จะแสดงบ้าง

นายสวัสดิ์ สารสาธิต กรมราชการ : ไม่มี

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญเดชาธิการอ่าน

ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา : ขอร่างพระราชบัญญัติไม่มีการ
แก้ไข พ.ศ. ๒๔๘๓ คำปรารภไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มีการแก้ไข

พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีสมาชิกผู้ใดมีความเห็นเป็นข้อยกเว้น

ประธานสภาผู้แทน : เสร็จวาระที่ ๒ แล้วขอถามวาระที่ ๓ ใครเห็น
ขอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขอใช้เป็นกฎหมายได้ ไปรประชุมชั้น

มัตสมาชิกยกมือ ๓๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรประชุมชั้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นกฎหมายได้

ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในคำมด
ทำคำหนัก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๔๘๓

บันทึกการประชุมกรมการสามัญ คณะที่ ๑ พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่า
คำหนัก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๔๘๓

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อประชุมครั้งที่ คณะกรรมการได้ทำการ
พิจารณาพร้อมด้วย นายสิทธิ ศิริวัฒน์กุล ผู้แทนรัฐบาล ปราบกฏของ
การพิจารณา ดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ทวิ

กรรมวิธีการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ ทวิ

กรรมวิธีการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

แผนกท้ายพระราชบัญญัติ

(ลงชื่อ) โชติ วิชัยดิษฐ์
(นายโชติ วิชัยดิษฐ์)

เลขาธิการ

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่า
ตำหนัก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๕๙๓

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล
ท่าตำหนัก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เพื่อจัดสร้างการชลประทาน

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าค้ำหนัก อำเภอ นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๔๘๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ทด ให้อธิบดีกรมชลประทาน เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าค้ำหนัก อำเภอ นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ภายในเขตคามแผนที่ท้าย พระราช บัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือ ผู้ครอบ ครอง โดย สอบด้วยกฎหมายตาม บัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๕ ทด เงินค่าพาณิชยที่จะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้ กำหนดตามราคาซื้อขายกันในตลาด ในวันใช้พระราช บัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระ ราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทน : เชิญคณะกรรมาธิการดำเนินญเข้าประจำที่ เพื่อขอมอถก เตราธิการ ๑ อานชง

ทำการเพนเลขธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมาธิการดำเนินญคณะ ททง ๑. นายเจริญ ดิมสง ๒. นายสิน รอดวรรณ ๓. นายโชติ ดิชัยดิษฐ ๔. นายบุญชูชช ชัดตากร ๕. นายบุญเพง พรหมคุณ ๖. นายเพง ดิมประพันธ์ ๗. นายรัชชศิวรงค์โต สงกรานต์ อุดมศักดิ์

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญท่านเขานงประจำที่ กรรมาธิการ มอชงรณตง

นายบุญช่วย อธิการ มหาสารคาม (กรรมวิธีการ) : ไม่มี

ทำการแทนเดชาธิการรัฐสภา : ร่างพระบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าคันโท อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๔๘๒ แก้เป็น ๘๓ คำปรารภไม่มีการแก้ไขมาตรา ๑ แก้ พ.ศ. เป็น ๒๔๘๓ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ทวิ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ทวิ

๑๕.๓๖ H.

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นคดีอย่างทั่ว ๆ ไปที่เดิมมาตรา ๓ ทวิ คณะกรรมาธิการเจ้าชายนะจะเรียนต่อท่านกรรมาธิการว่าไม่จำเป็นที่เราจะต้องเดิมมาตรา ๓ ทวิ เงินค่าหัวของญัตติจะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้กำหนดตามราคาซื้อขายกันในตลาดนั้น เห็นด้วยแต่เราไม่ควรเอาตงแต่ในอันใช้พระราชบัญญัติเป็นค้ำประกัน คือในกฎหมายซึ่งเป็นแม่บทเขียนไว้แต่ในกรณ เว้นกรณีอสังหาริมทรัพย์ นราคาตลาดเป็นแม่บทอยู่ในรัฐธรรมนูญเขียนไว้ในมาตรา ๘ เรื่องการเวนคืนจะต้องใช้ทดแทนให้ค่าความเป็นธรรมแก่ผู้ได้รับความเสียหายด้วย แม่บทอยู่แต่จะซ้ำในแม่บทพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และจะมีคดีกรรัฐธรรมนูญมาตรา ๘ ทวิว่าเจ้าเรียนในร่างพระราชบัญญัตินั้นตอนหลายฉบับไว้ ในจำนวนหลายฉบับไหนโดยนัยยอมทำหนังสือให้แก่กรมชลประทาน และมีที่ในยอมอีก ๒ รายก็จะให้ไต่ราคามากถ่วงจนจึงไม่ยอมจะเอาไว้หนึ่ง ๑,๒๐๐ บาท ซึ่งผิดกับคนอื่นเขา จึงออกกฎหมายเวนคืนออกเขียนมาตรา ๓ ทวิ เพิ่มเข้าไปจะให้ราคาตามซื้อขายกันในตลาด ราคาท้องตลาด ๑,๕๐๐ บาท กัดของให้แก่ ๑,๕๐๐ บาท เราไปแย้งก็ไม่ได้ ต้องให้พันห้า คนก็ได้ ๑๐๐ ก็เสียใจอย่างนี้เขาก็ บอกว่าพูดกันว่า เป็นการที่ไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญเขียนว่าเพื่อเป็นธรรมก็แล้ว เราได้ใจเจ้าหน้าที่ของเรา คนอื่นใดเท่าไรเราพิจารณาก็ให้เป็นธรรม ผมว่าคดีออกก็ดูว่าผมเห็นว่าเป็นกฎหมายแม่บทอยู่แล้ว

ข้าพเจ้าอยากจะได้ฟังรัฐบาลจริงเป็นฝ่ายเจ้าหน้าที่ว่า ในเรื่องนั้นขอเป็นความจริงอย่างที่ท่านผู้เสด็จหรือเปล่า เพราะได้ตกลงราคาแล้ว ในราคาจะมีการชดเชย เพราะรายน้ของจะรวมค่าราคาตลาดให้แน่นอน ข้าพเจ้าอยากจะได้ความจริงในข้อนี้ ถ้าหากว่าราคาได้ตกลงกันไปแล้ว สำหรับรายน้ไม่ชัดของ รายน้จำเป็นจะต้องว่าราคาตลาด เพราะเหตุใด และราคาตลาดจะเป็นอย่างไรข้าพเจ้าก็ขอม

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเคปรณคนมนโดยปกติ เจ้าหน้าที่กระทรวงก็ได้ดำเนินการไปก่อน มีบางคนยอมให้โดยในท้องเดียวกัน บางคนก็เอาเงินพดด้มคือ บางคนก็ไม่ยอมให้ อย่างนักเป็นของขคนด้านที่ ๆ ลือคนที่ไม่ยอมให้ได้ราคาสูง

นายแพทย์ โชตินุชิต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าฟังแต่ประวัติจะกลายเป็นว่าถ้าจะออกกฎหมายดัดกัน ระบบประเพณีธรรมเนียมที่ปฏิบัติมาให้ได้เกี่ยวข้องกับได้ไว้คือว่า เราออกกฎหมายนั้นก็ถึงประโยชน์ประชาชนเป็นใหญ่ เมื่อเดกันมีราคาตลาดได้ไว้ก็มาซึ่งคนหนึ่งบอกว่าการหมายเก่ามีอยู่เดกัน พระราชบัญญัติเดกันถ้าเราออกกฎหมายเก่าก็ขงฮาคัยคือบทกฎหมาย ที่มันเป็นคือพระราชบัญญัติของน้เอง อย่างนักของได้โดยไม่มีข้ออะไร แต่ว่ารัฐธรรมนูญหรือไม่ว่า ข้าพเจ้าก็คิดว่า ถ้าหากว่าพระราชบัญญัติคนไม่เขามาตรา ๆ คือ คือพระราชบัญญัติอื่น ๆ เขาเอากันหมดมันจะเป็นการเขียนกฎหมายดัดกัน จะหาว่าถ้ามันโอเด จะเอาอย่างไรก็ให้เดกัน

๑๕. ๔๓ น.

นายฉ่ำ จิวส์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าฟังรัฐบาลชแจง โดยละเพราะปัญหาสำคัญว่าในการที่เดกันขตั้งหารมทรน ในท้องที่ตำบลท่าตำหนัก อำเภอนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยละเพราะท่าน

รัฐมนตรีพ้น ๆ ได้ขแรงเตวาทานเจ้าของทคนบางทากัดคตงยนิยอม หรือ
ถ่าจำพูดในรูปการแห่งวางพระราชนิยมตักปรากฏชัดเจนว่า เจ้าของทคน
ด่อนมากอนยอม แต่บางท่านไม่ยอม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเสนอกฎหมายโอน
อสังหาริมทรัพย์เข้ามาตั้งถาน เป็นขอทกรคิด ถ่าทานผู้แทนทุกท่านคิดว่าถ่า
รัฐบาลได้ใจหรือเราใจจริง ๆ อย่าปล่อยให้ตัวเจ้าหน้าจเรจมาแต่เพียง
คน เมื่อไม่ใคร่เร่งเร่งเสนอกฎหมายเนกนเข้ามา ถ่าไม่คตงเดวในการ
เนกนมาแต่ของค่าใช้จ่ายใหม่ นควรคิด

ประธานสภาผู้แทน : เวदानเฉพาะหน้าเราจกกันเฉพาะมาตรา ๓
ทอ ทกรณาคณ เรองนเรวบรองหตถการเดวไปเดว เข้ามาจวระท
เดวกันเฉพาะครุณา มาตรา ๓ ทอไม่ใช่เรองอื่น ๆ

นายฉ่า จรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ถอยคาศาพเจ้า
อภิปรายเป็ของตั้งเกดทจระบกฎหมายฉบับนประการหนึ่ง และมาตรา ๓ ทอ
ทคนระกรมการเกโร นควรคิดคตงทานผู้แทนนครปฐมได้อภิปรายเป็
ครท ๒-๓ ซาพเจ้าขอตั้งนบ่งนว่าททานอภิปรายนั้น อภิปรายชอบด้วยเหตุจ
โดยเฉพาะปัญหาใหญ่ทซาพเจ้าอภิปรายว่า ถ่าเจ้าของนิชวมคนด่อนคนเดว
เสนอกฎหมายเร้นนี้ ใ้รัฐบาลพิจารณาด้วย

ประธานสภาผู้แทน : คุณอภิปรายนอกหตถการ

นายฉ่า จรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ซาพเจ้ากถ่าวได้
เพื่อฝากไว้เป็นข้อตั้งเกดว่า รัฐบาลไปควรเร่งเสนอกฎหมายที่เป็นการเปลืองค่า
ใช้จ่ายมาก

๘๕๕๖ น.

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ซาพเจ้าเร่ดเดี่ยวคายถ่า
หากว่าถ่าจระคิดความทกรรมาจการเพิ่ม ในมาตรา ๓ ทอ ซาพเจ้าเร่ด
เดี่ยวคายซึ่งความจริงไม่ใช่ขอเดี่ยวคายอย่างถ่าทานผู้แทนนครปฐมว่า แต่การทมี
คทยอมเป็ส่วนมาก คนทไม่ยอมเป็ส่วนน้อย คนทยอมกเพื่อเห็นแก่ประโยชน์

ส่วนรวม ส่วนคนที่ไม่ยอมเป็นคน ๆ เดียวคนยอมส่วนมากข้าพเจ้าจึงรู้สึกว่า
เราอาจจะเสียใจ เป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นแบบที่เคยเรียนมาแล้ว แต่ออก
อย่างหนึ่งเป็นการทำความไปในตัวบทของกฎหมายที่เป็นแบบที่ ซึ่งอ้างมา
อย่างนั้นเป็นการรบกวนด้วยเหตุผล และเป็นแบบปฏิบัติคือไปด้วย ข้าพเจ้า
ใจง่ายถ้าเป็นกฎหมายบางฉบับที่เกี่ยวกับการปฏิบัติแต่การศึกษานอกกฎหมาย
ก็จะเป็นการสะดวกแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นการเสียหายแต่อย่างใด แต่ถ้าสภา
จะคัดออกเสียแล้วก็รู้สึกเสียใจ เพราะฉะนั้นจึงอยากจะขอรับให้เป็นอย่าง
กรรมวิธีการเขาเรียนมา

๑๕.๕๕ น.

นายสวัสดิ์ สารศาลิน (กาญจนบุรี) : ก็ขอข้าพเจ้าไม่
อยากจะได้ใจอะไรมาก ในการที่เห็นว่าให้ลดราคาในท้องตลาดในสมัย
พระราชบัญญัติ เป็นความสำคัญที่สุดที่จะเรียนว่าอย่างไร ให้เป็นธรรมแก่
ราษฎรอื่น ๆ ที่เขาตรวจราคาแล้ว เรื่องนั้นเองจะเขาอย่างนั้นก็เป็นธรรมดา
ถ้าไปลดราคาในท้องตลาด ราคาในท้องตลาดก็จะคงกรรมกรไม่ยอมลด
ราคาทั้งหมด มันยุ่งยาก ถ้าไม่เขาเสียแล้วก็ตรวจราคาตามรัฐธรรมนูญคือราคา
เป็นธรรมตามที่เขามาว่าแล้ว

นายบุญช่วย อุตถากร (กรรมวิธีการ) : สำหรับเรื่องนี้
ว่าสมาชิกท่านยังสงสัย คือ ท่านสมาชิกหนึ่งโดยที่ปรายจจะ ถ้าหากว่าคิด
ออกไม่ได้ก็เป็นที่น่าเสียดาย ความที่เป็นจริงก็เป็นเช่นนั้น เพราะว่าเป็นเรื่องที่เรา
เคยทำมา ที่ท่านท้วงถ้าเราออกพระราชบัญญัติไปอย่างนั้นเราจะคงคิดใช้เงิน
ให้เขา ทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้เรียกอะไรเลย นี้ไม่เป็นปัญหาอันใด เพราะว่าการ
การกษัตริย์ที่จะให้ความเป็นธรรมแก่เจ้าของทุกตระกูล ความจริงบางรายชดเชย
ยาก บางรายก็ชดเชยไม่ได้ของเสียอะไรเลย บางรายก็ต้องออกพระราชบัญญัติ
จนผิด มีผลผิดไม่ได้ ข้าพเจ้าเคยอยู่ กับฝ่ายบริหารมาด้วย มี ก็เคยพบ
ความยุ่งยากอย่างนั้นมากที่สุด ก็คงที่เราไปโดยให้บางไม่ไหว ไม่เรื่อง

เพื่อหาให้รายหนึ่งกับรายอื่นด้วย อย่างไรก็ตามก็ดูแค่แต่งแต่กำหนดเงิน
จนกว่า

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : กระผมไม่คิดทำอะไร
พิเศษแต่เพียงอย่างเดียวที่เราเขียนใจว่าอย่างนั้นจะไม่เห็นว่ามี เงินค่าทำ
บุญที่จะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้กำหนดราคาแต่ขอรับยกใน
ตลาด ในตลาดนั้นมันมีแต่ตามกฎหมายเงินกัน และในรัฐธรรมนูญก็มี
ด้วย แสดงว่า ต้องทำให้ความราคาอันเป็นธรรม นี่เขาก็เขียนใจแต่ถ้า
กรมการจะไปเรียนว่า ตามราคาอันเป็นธรรมก็ไม่เสียหลายอะไร

นายฟื้น สุพรรณสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ :
เรื่องนกระผมอยากจะเรียนถึงประวัติของการเรียนเดิมทีเดียว มาตรา ๖๔ พระ
ราชบัญญัติเงินกัน เงินค่าทำบุญเขา ในอดีตราคาตลอดกับในนอกพระวราช
กฤษฎีกาที่มี ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติเงินกันทางรถไฟ บังคับให้
ที่จะจ่ายเงินค่าทำบุญในนอกพระวราชกฤษฎีกา เขามักเขียนกันแยก
ไว้ในนอกพระวราชบัญญัติ ทั้งหมดเป็นสองอย่างกันมา เพราะบางข้อพระ
ราชกฤษฎีกาตั้ง ๕ ปีแล้ว ราคาเปลี่ยนแปลงไป เขาก็มาเขียนค่าทำบุญให้ใน
นอกพระวราชบัญญัติ ก็แยกกันเป็นสองบัญญัติกันมา แต่อย่างไรก็ตามก็
ก็ต้องคิดราคาตลาดกัน เดี่ยวจะเป็นในนอกพระวราชกฤษฎีกาหรือใน
นอกกฎหมาย ที่เขาเขียนกันหลังจากกรณีสานนท์แล้ว เขาก็คิดให้ตามอันที่
ออกกฎหมาย กรมการจึงได้ถือระเบียบปฏิบัติกันมา ก็เห็นอัน
กัน แต่อย่างตอนงานนี้ว่า ถ้า คนหัวขี้ก็ได้ เงินมาก กรมการค้าควร
ให้เขาไปเพราะเรื่องเงินอยู่รายเดียว มันเอาได้ ก็อาจทำได้เงินไปแล้ว ก็
ราคาอื่น ถ้าได้เงินในครบถ้วนก็เอาค่าเพิ่มขึ้นไป เป็นที่เอาใจกัน ก็ไป
ได้ ก็หมายความว่าเมื่อครั้งออกพระวราชกฤษฎีกา คนหัวขี้คือเขาราคาไป
๑๐๐ บาท แต่คนหัวขี้เอาไป ๑,๐๐๐ บาท ก็ให้ถือได้ เพราะว่าขอรายได้
แค่ราคาอย่างไร เขายังไม่ออกมา เพราะว่ายังไม่ออกกฎหมาย อย่าง
นี้ในคดีกรมการรัฐธรรมนูญ จะมีการอย่างไร คนคัดค้านได้ตั้งถามมา

คนไม่ชอบก็ได้ต่างกนอย แล้วเงินของชาวบ้านเราเต็ม เราจะทำเต็มเป็งๆได้
อย่างไรก็ได้ หวงกันทำไม เด็กน้อยไม่กบมาท

๑๕.๕๖

นายถึก ธิยมบุตร (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้ามีความเห็นฉะนี้เช่น
กฎหมายได้ไว้ให้ตราความของตลาดก็ไม่มีกฎหมาย เพราะเหตุว่าถ้าหาก
วาทราคาของตลาดไม่เหมือนกับราคาที่เป็นธรรม ราคาของตลาดก็ใช้ไม่ได้ เป็น
การรบกวนรัฐธรรมนญ ซึ่งไม่มีกฎหมายอะไรเลย ราคาของตลาดจะเป็น
คนละราคา เพราะฉะนั้นเรานี้เราเห็นว่าไม่มีกฎหมายอะไรเลย.

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าว่าอย่าง
กรมการการค้าแต่อาจอุปบัตคองอุปบัตอย่างข้าพเจ้าเอง ก็ขอราคาตลาด
ได้ชำระเงินไปแต่ยังไม่ถึงราคาตลาด วันออกกฎหมายมาให้ราษฎรไปฟ้อง
กระทรวงเกษตรการค้าหรือกรมสหประทานเลยเพราะว่าโดยสิทธิ์แต่เขาควรจะ
ได้เวลานั้น เพราะไม่ไรชชรายเสร็จจกตลาดโอนตนมาเป็นเจ้าารณสมบัติของ
ท่าน จะถ้าเรื่งเกิดราคักต้องโดยออกเป็นกฎหมาย เมื่อต้องราคาแต่ก็ให้
ต่างเขาไป ทนคทาที่รัฐบาลจะไม่ให้ ท่านหวงไว้ทำไม ข้าพเจ้าคิดว่าชาวบ้าน
จะให้ที่ตนถักก็ควรให้เขา เพราะว่าเขาค้นไปเพื่อคนอื่น ถ้าจะเขาคงความเป็น
ธรรมกับรัฐธรรมนญ จะถ้อฉานป็นม้ทอกจะมีอะไรก็ถ้อออกเรื่องหนึ่ง ถ้า
พูดถึงชาวบ้านเต็มเต็มของเดิมที่ตนถักควรให้เขา เขาอย่างกรมการการค้า
เต็มมีความหมายอย่างทว่า ถ้าได้ เงินยังไม่ครบตามกฎหมายที่ออกใช้ก็เพิ่มให้
ที่ครบแต่ดก็ไม่ต้องเพิ่ม

ร้อยโท จารุมิตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอ
เด่นตงมค

มีตมาชิกบริบรตง

นายสงวนนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : รอย้ำ ขอประทานทำ
ความเข้าใจเสียก่อน คือข้าพเจ้าเห็นว่าตักตักออกทั้งหมคหรือไม้คคกเป็ตงน

ค่าจํานวนที่ซื้อขายในตลาด ให้เปลี่ยนเป็นราคาเป็นธรรม ถ้าไม่อย่างนั้นก็
เขาออกเสียให้หมด

นายบุญช่วย อัคราทร กรรมการ : ฝ่ายกรรมการไม่รับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ถ้าหากว่าจะพูด

ต่อไปก็รอดเปิดอภิปรายขึ้นมา ถ้าไม่มีผู้ใดเปิดอภิปรายก็ไปลงมติ

ผู้ใดเห็นควรวางมาตรา ๓ ที่ควรคัดออกตามมติผู้เสนอ ไปตรมอรน

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นว่าควรคงใจตามที่กรรมการ

เพามา ไปตรมอรน

สมาชิกยกมือ ๒๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันวางใจตามกรรมการ ขอให้

เดชากรบ้านค้อ

ที่ดำรงแทนเดชากรรัฐสภา : มาตรา ๔

ไม่มีผู้ใดอภิปราย

ประธานสภาผู้แทน : หมกฉววรรที่ ๒ ของพจนานาววรรที่ ๓ คำน

ผู้ใดเห็นควรวางพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกใช้เป็นกฎหมายได้ ไปตรมอรน

สมาชิกยกมือ ๔๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปตรมอรน

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าออกใช้เป็นกฎหมายได้

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอันยัดวรรจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๗๖

ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๓

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผลปรกฏัติ คณะกรรมการได้ทำการ
พิจารณาเสร็จแล้ว ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	„
<u>ตารางกำหนดอำนาจลงโทษ</u>	„
<u>ตารางโทษพระราชบัญญัติ</u>	„

(ตรง) พจน์ นิตวัฒนานนท์
(นายพันตำรวจโทพจน์ นิตวัฒนานนท์)
ประธานกรร

๘๖๕

ร่าง

พระราชบัญญัติว่าด้วยพันธุวิศวกรรม (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๓๙ (๒) : ๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพันธุวิศวกรรม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยพันธุวิศวกรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๙ (๒) ๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ทวิ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒ ทวิของพระราชบัญญัติว่าด้วยพันธุวิศวกรรม พุทธศักราช ๒๕๓๗

"มาตรา ๔ ทวิ เมื่อมีความจำเป็นให้ศูนย์ควบคุมปริมาณอันตรายจากกักขังในโรงงานอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการเพื่ออุตสาหกรรมเพื่อป้องกันอันตรายได้"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยพันธุวิศวกรรม พุทธศักราช ๒๕๓๗ ซึ่งโดยแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยพันธุวิศวกรรมแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“ มาตรา ๑๐ ในการที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องพ้นจากตำแหน่งกรณีนี้ นอก
จากการลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้กระทำโดย
คดีเฉพาะที่กำหนดอำนาจลงโทษไว้ในคำสั่งท้ายพระราชบัญญัติ

ส่วนผู้บังคับบัญชานั้น จะมีอำนาจเป็นรองตำแหน่งใด และเป็นผู้
ในบังคับบัญชาชั้นใด จะเป็นสมทบตำแหน่งใด ซึ่งตามคำสั่งกำหนดอำนาจ
ลงโทษที่มีได้กำหนดไว้ ให้ถือเสมือนหนึ่งเคยบังคับ

ก. เทียบชั้นผู้บัญชาการ

๑. เจ้ากรม

ข. เทียบชั้นผู้ช่วยผู้บัญชาการ

๑. ผู้ช่วยเจ้ากรม

(ก) ค. เทียบชั้นผู้บังคับการ

- ๑. เตชานุกรกรม
- ๒. หัวหน้ากอง
- ๓. ข้าราชการตำรวจชั้นนายพันตำรวจเอกขึ้นไป

(ข) ง. เทียบชั้นรองผู้บังคับการ

- ๑. รองเตชานุกรกรม
- ๒. รองหัวหน้ากอง
- ๓. ข้าราชการตำรวจชั้นนายพันตำรวจโท

(ค) จ. เทียบชั้นผู้กำกับการ

ข้าราชการตำรวจชั้นนายพันตำรวจตรี

(ง) ฉ. เทียบชั้นผู้บังคับกอง

- ๑. หัวหน้าแผนก
- ๒. ตำรวจตรี
- ๓. นายเวรผู้บัญชาการ

๔. นายเวรเนติการ
- (๕) ๕. นายแพทย์ โท
- (๕) ๖. ข้าราชการตำรวจชั้นนายร้อยตำรวจเอก
- (๖) ๗. เทียบชั้นผู้บังคับหมวด
๘. ประจำแผนก
๙. หัวหน้าสถานี (ชั้นสัญญาบัตร)
๑๐. หัวหน้ากองสถานี (ชั้นสัญญาบัตร)
๑๑. รองตำรวจตรี
๑๒. ดมทบญฐ (ชั้นสัญญาบัตร)
๑๓. พนักงานพัสด (ชั้นสัญญาบัตร)
๑๔. พนักงานทะเบียนพล (ชั้นสัญญาบัตร)
- (๗) ๑. นายแพทย์ตรี
- (๗) ๒. นายเวรผู้บังคับการ
๑๕. ผู้ช่วยนายเวรผู้บัญชาการ
๑๖. ผู้ช่วยนายเวรตำรวจ
๑๗. ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรเทียบไม่เกินนายร้อยตำรวจโท
- (๘) ๗. เทียบชั้นผู้บังคับหมู่
๑. หัวหน้าสถานี (ชั้นประทวน)
๒. หัวหน้ากองสถานี (ชั้นประทวน)
๓. ดมทบญฐ (ชั้นประทวน)
๔. พนักงานพัสด (ชั้นประทวน)
๕. ผู้ช่วยนายเวรผู้บังคับการ (ชั้นประทวน)
๖. พนักงานทะเบียนพล (ชั้นประทวน)
๗. นายดับพยาบาล
๘. นายตำรวจชั้นประทวนและเสมียนพนักงาน "

มาตรา ๔ โหยงเด็กความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
ฉันทาคารอง พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่า
ด้วยฉันทาคารองแก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๘๗ และให้ใช้ความข้อไปนงชน

“ มาตรา ๑๖ ถ้าเป็นความผิดซึ่งได้ มกฏกระทรวงกำหนดกณฑ์ โฉนด
นจนแล้ว เช่นฐานขาดหนี้ราชการเป็นต้น หากกำหนดกณฑ์โทษเกินอำนาจของ
ผู้บังคับบัญชาจะส่งตงกณฑ์ได้ ก็ให้นำเสนอตาม ตาตบถงผู้มีอำนาจ
กณฑ์ เมกกำหนดกณฑ์โทษจะเกินอำนาจของอธิบดีกรมตำรวจ ก็ให้อธิบดีกรม
ตำรวจมีอำนาจส่งได้ แต่จะส่งตงกณฑ์ได้ขยงสูงเรื่องจางงไม่เกิน กัดเช่น

ความผิดตงตงตาในอวรกถชน ให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรเขตมีอำนาจ
ส่งตงกณฑ์ (ถ้า) เปากวากกชงได้ เมกกำหนดกณฑ์โทษจะเกินอำนาจ แต่
จะส่งตงกณฑ์ได้ขยงสูงไม่เกินอำนาจที่กำหนดได้สำหรับผู้บัญชาการ ”

ตารางกำหนดชำนานางลงทณฑ์ค่าจริง

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำความผิด	โทษทัณฑ์	ทัณฑ์	ทัณฑ์	ทัณฑ์	ทัณฑ์
อธิบดี	ผู้ช่วยผู้บัญชาการ	-	๒ ปี	-	-	-
	ผู้บังคับการ	-	๓ ปี	-	-	-
	รองผู้บังคับการ	-	๔ ปี	-	-	-
	ผู้กำกับการ	-	๕ ปี	-	-	-
	รองผู้กำกับการ	-	๖ ปี	-	-	-
	ผู้บังคับกอง	-	๗ ปี	๓๐ ปี	๓๐ ปี	-
	ผู้บังคับหมวด	-	๘ ปี	๖๐ ปี	๖๐ ปี	-
	ผู้บังคับหมู่	๖ ปี	๗ ปี	๗๐ ปี	๗๐ ปี	๗๐ ปี
	ตบแต่ง	๖ ปี	๗ ปี	๗๐ ปี	๗๐ ปี	๗๐ ปี
	รองอธิบดี	ผู้ช่วยผู้บัญชาการ	-	๒ ปี	-	-
ผู้บังคับการ		-	๓ ปี	-	-	-

๕๕

รองผู้บังคับการ	ผู้กำกับการ	NO ๓	NO ๓	NO ๓	NO ๓
	รองผู้กำกับการ	NO ๔	NO ๔	NO ๔	NO ๔
	ผู้บังคับกอง	NO ๕	NO ๕	NO ๕	NO ๕
	ผู้บังคับหมวด	NO ๖	NO ๖	NO ๖	NO ๖
	ผู้บังคับหมู่	NO ๗	NO ๗	NO ๗	NO ๗
	ลูกแถว	NO ๘	NO ๘	NO ๘	NO ๘
ผู้กำกับการ	ผู้กำกับการ	NO ๑	NO ๑	NO ๑	NO ๑
	รองผู้กำกับการ	NO ๒	NO ๒	NO ๒	NO ๒
	ผู้บังคับกอง	NO ๓	NO ๓	NO ๓	NO ๓
	ผู้บังคับหมวด	NO ๔	NO ๔	NO ๔	NO ๔
	ผู้บังคับหมู่	NO ๕	NO ๕	NO ๕	NO ๕
	ลูกแถว	NO ๖	NO ๖	NO ๖	NO ๖

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำการผิดกฎหมาย	ตำแหน่ง	คดี	คดี	จำคุก
	ผู้บังคับกอง	-	NO ๓	-	-
	ผู้บังคับหมวด	-	NO ๓๕	NO ๓๕	-
	ผู้บังคับหมู่	NO ๓	NO ๓๕	NO ๓๕	NO ๓๕
	ผู้คุม	NO ๓	NO ๓๕	NO ๓๕	NO ๓๕
รองผู้กำกับ	ผู้บังคับกอง	-	NO ๓	-	-
	ผู้บังคับหมวด	-	NO ๓	NO ๓	-
	ผู้บังคับหมู่	NO ๓	NO ๓๕	NO ๓๕	NO ๓๕
	ผู้คุม	NO ๓	NO ๓๕	NO ๓๕	NO ๓๕
ผู้บังคับกอง	ผู้บังคับหมวด	-	NO ๓	-	-
	ผู้บังคับหมู่	NO ๓	NO ๓๕	NO ๓๕	NO ๓๕
	ผู้คุม	NO ๓	NO ๓๕	NO ๓๕	NO ๓๕

ผู้บังคับหมวด	ผู้บังคับหมู่	๓๕ ปี	๓๕ ปี	๓๕ ปี	๓๕ ปี
	ตุลาคม	-	-	๓๕ ปี	๓๕ ปี
ผู้บังคับหมู่ที่ ๑ หัวหน้าสถานี	ตุลาคม	๓๕ ปี	๓๕ ปี	๓๕ ปี	๓๕ ปี

คำอธิบาย

๑. กำหนดจำนวนจากเกณฑ์ ในตารางคือ จำนวนที่ควรจัด มีจุดหมายที่ตรงกันกับคน ในได้ เขตสถานีใด
๒. ท้องที่รวมทั้งหมดได้เป็นหมื่น ๆ หมายถึงความยาวของสายการวิ่งทุก ๆ กม. ตามตารางครบถ้วน ในหนึ่ง
๓. จำนวนที่ตรงกันกับเกณฑ์การวิ่งได้ไม่มากกวากฎเกณฑ์อื่น และถ้าใช้ปริมาณที่เกินหนึ่งเกณฑ์โดย
๔. จำนวนที่ตามปรกติ มีจุดตรงกันกับเกณฑ์ที่พอเหมาะโดยพิจารณาจากจำนวน และพื้นที่ทาง
๕. จำนวนที่เกินกว่าเกณฑ์ตามสมควรตามสมควร

ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา : นายช่อกรรมาธิการมตงมี

- ๑. นายพดด้วงเอก หดงชาตกรรโกศ
- ๒. นายพันตำรวจโท พิณ นิตติพานนท์
- ๓. นายเสริม อัญญิต
- ๔. พตท. ชยศักดิ์ เกรียงเดชพชัย
- ๕. นายพดด้วงใหญ่ เชาวนนท์
- ๖. นายบัน ตัมภกรรณ
- ๗. นายบุญมี ปารมวง

ประธานสภาผู้แทน ขอเชิญกรรมาธิการเจ้าประจำที่ (กรรมาธิการเจ้าประจำ)

ประธานสภาผู้แทน : ทางกรรมาธิการอะไรจะแต่งตั้ง คณะกรรมาธิการในอะไรจะแต่งตั้ง

ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา : ทางพ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๓

คำปรารภในการแก้ไข

มาตรา ๑ ไม่สามารถแก้ไข มาตรา ๒ ไม่สามารถแก้ไข มาตรา ๒ ทวิ

นายใหญ่ สวัสดิวัต (นครสวรรค์) : ขอถามกรรมาธิการ

เจตนา จะให้แก้ไขบทบัญญัติใดบ้างกับปัญหาหรือความจำเป็นการพิจารณา ในร่างบทบัญญัติ ซึ่งเจตนาที่จะแก้ไขบทบัญญัติจากเดิมไว้ ขาดความชัดเจนที่ควรจะต้องมี กรรมาธิการเห็นว่าจำเป็นหรือสมควร จะทำได้หรือไม่ ขอทราบ

นายเสริม อัญญิต กรรมาธิการ : กรรมาธิการได้เคย อธิบายไป เป็นมาตรา ๒ ทวิ แก้ไขบทบัญญัติจากของเดิม ถ้าหากไม่ แก้ไขแล้วจะหาพยานใดสนับสนุนได้สมดังที่ตนขอไม่ได้ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการ เห็นว่าการกระทำเช่นนี้เป็นประโยชน์อยู่ เพราะเหตุที่การจะแก้กฎหมายที่ไม่ แก้ไขได้ ประโยชน์จะเกิดขึ้น

๑๑.๑๑ น.

นายใหญ่ สวัสดิ์ชาติ (บุตรสวรรค์) : การกักตัวอย่างนี้
 เรายังไม่มี ทำไม่จึงเป็นอย่างนั้น ข้าพเจ้าสงสัยและคิดว่าควรกักกันทั้ง
 นายถนอมและนายถนอมอย่างประหลาดกฎหมายจึงพิจารณาคดีความอาชญา ซึ่งกัก
 คุมคุมโทษในทางอาญาเท่านั้น ข้าพเจ้าได้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติของ
 ศาลอาชญาให้ไว้ได้ทั้งต้องประหาร ทั้งพระราชบัญญัติการปกครองเรือนและ
 อนุญาตว่า แต่การกักกันคือ เดิมๆ โฉม อย่างหนักหนักใด สิ่งโดย
 แก่ใจ กรมวิชาการอาชญา จะพิจารณาตัดสินซึ่งอาจจะกักไว้ได้ ส่วนผลของ
 ใจ ผลของกฎหมายอาชญา ออกให้หนึ่งข้าพเจ้าคิดอย่างนี้ ถ้าหากอยู่
 จะคงเหลือข้อต้นๆ กักกันของหนึ่งเอง จะเป็นการคุ้มครองหรือคุ้มครอง
 อย่างไร ประโยชน์ที่จะได้โดยเด็ดขาดจะเท่าด้วยเหตุที่ว่า ศาลคุ้มครอง
 เราใจศาลของนายตำรวจ เมื่อนายตำรวจ ต้องอยู่ ได้ อรรถพลพรรค
 หรืออะไรเช่นนี้ ไม่ใช่ความผิดของพรรคตำรวจ เป็นความผิดของนายตำรวจที่ไม่
 สามารถที่จะคุมตนของได้ การที่จะบัญญัติคุ้มครองกันไว้เป็นการไม่สมควร ถ้า
 จะเป็นการรุนแรง เหมือนกับกักกันโทษในคดีอาญา ในคดีอาญานี้จะกักกัน
 ได้ก็ต่อเมื่อฐานหรือเหตุของความผิด การกักกันกฎหมายอาชญา
 เฮอร์ แต่ยังไม่ถึงกับขย หองฉง ทางกักกันจะทำได้ แต่ขอให้คัดออก คงได้ความ
 รางเดิม

นายเสวรม วิมลชัยกุล กรรมการ : การที่กรรมการได้
 ใต้โถ้มเห็นว่าเป็นประโยชน์ ถ้าหากว่าเราไม่ได้อีกตำรวจก็จะถูกกักตัว
 การกักกันในมณฑลในทางตำรวจไม่ถือว่าเป็นการกักกันเรือน แต่จะดูให้
 อย ในบริเวณเท่านั้น เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าเราไม่ระมัดระวังจะเป็นอาชญา
 อดมคุม การระมัดระวังนั้นกรรมการเห็นว่าทางสถานที่เห็น
 เป็นการเห็นเห็น ไม่ใช่จะหาทางอดมคุม ซึ่งเป็นการไม่สมควร

๕๖.๐๓ น.

นายใหญ่ สวัสดิ์ (บุตรสวรรค์) : กรรมการคงจะลืมไปว่า บรรดาบรรณิกชน ไม่ใช่แต่เฉพาะพวกตำรวจ นาย ร้อยเอกอาจ จะถูกกักขังที่นั่นอย่างจะกักกัก เพราะฉะนั้นขอให้อาจารย์มาคิดหาว่าการทำงานเป็นนายแดงของมาลลภพเช่นนี้จะเป็นการสมควรหรือไม่ ถ้าพวกตำรวจจะปล่อยไปได้ ก็ตามเหตุผลของข้าพเจ้า ก็จะยอมตามแบบเดิมการกักขังขอยกเว้น ไม่ควรจะมีมากกักขังในระหว่างล่องดง - ขอให้อาจารย์พิจารณาการพดเรียนกับตำรวจเหมือนกันด้วย เขาก็มาบอกเหมือนกัน ข้าราชการพดเรียนไม่กี่ก็แสดงโทษกันได้ ล่องดงตำรวจไม่กี่ แสดงโทษไม่ได้ จะเป็นการรุนแรงไป ตำรวจก็เหมือนข้าราชการอื่นทำไมต้องขังพวกตำรวจแสดงโทษกันได้ ถ้าใจดำไม่ใช่เฉพาะพวกตำรวจคนเดียว นายร้อยและนายพันก็อาจจะกักกักได้ นี่เขาก็เห็นด้วยเขาบอกว่า เดิมทีก็มีมานายเล็กก็ทักกันมาได้ ทำไมไม่เคยขังมาแต่มาเดี๋ยวทำไมได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเหตุผลที่ขังพวกตำรวจต้องขังพวกนายไม่ ได้นั้น มีน้ำหนักน้อยเหลือเกิน ทำไมเป็นนายตำรวจมีโทษพลไม่พออย่างนั้นหรือ นายพันก็อาจจะถูกขังโทษมากกว่า ก็กักขังพวกตำรวจไปแต่จะไปกระเกณฑ์บังคับพวกนาย อย่างนั้นก็ปิดคนนายพันดีกว่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเสรีภาพของคน กรรมการควรจะรักษากฎทำ เกณฑ์สมควร แล้วไม่ควรทำ ข้าราชการ นอกพวกนี้ก็กักขังพวกตำรวจ ฉะนั้นที่ ได้เห็นข้อคิดนี้ขังก็คิดว่าไม่ได้เห็นข้อคิดนี้ขังเป็นอะไรก็ได้

นายบุญคุ้ม จันทรสวัสดิ์ (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับกรรมการที่ควรจะขังไว้ เพราะที่ทางตำรวจผู้เกณฑ์ได้กล่าวเป็นห่วงว่า การกักขังนั้นเป็นการลงโทษเช่นหนึ่งในทางกฎหมายอาญา ความจริงไม่ใช่เป็นการลงโทษทางวินัย ไม่ใช่ลงโทษหรือกักขัง เป็นการกักขังเท่านั้น แล้วโทษที่ลงอย่างนั้นไม่ใช่ที่หน้าอาญา ที่เขียนไว้เรียกว่ากักขัง ไม่ใช่โทษแต่ที่กรรมการจะแจ้งว่าเกี่ยวกับที่ แก้วตำรวจผู้ ทัก กักขังหา นั้นจะใช้สิทธิพล ข้าพเจ้าเห็นด้วย แล้วท่านบอกว่าจะ ใช้สิทธิพลอย่างไร เพราะผู้ ที่ต้องขังเป็นส่วนเป็น

นายผู้บังคับบัญชาพยานทหารมาให้การหรือจะให้ความสว่างในข้อเท็จจริง ไม่เฉพาะตัวรองอาจจะเป็นตำรวจนอกกฎก็ได้ ถ้าหากว่าไม่กักกัน ตำรวจนั้นอาจ จะใช้อิทธิพลให้พยานนั้นเสีย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นจากควรระมัดระวังเสีย

นายเปี่ยม บุษบะโชติ (นครสวรรค์) : ขอสั่งขอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

นายใหญ่ สวัสดิ์ชาติ (นครสวรรค์) : สมาชิกเมื่อก่อนพูดมาไม่ตรง ประเด็นว่าพยานอาจจะมีประมุขความผิดจึงขอสั่งขอให้เปิดอภิปรายต่อไป
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป
โปรดประชุมชน

มีสมาชิกยกมือ ๑๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นจากควรลงมติ โปรดประชุมชน
มีสมาชิกยกมือ ๒๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าลงมติ ใครเห็นจากควรตัด
มาตรา ๒ ทวิออกตามที่ท่านผู้ใดยกมือเสนอให้ตัด โปรดประชุมชน
มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยและให้คงได้ตาม
กรรมวิธีการ โปรดประชุมชน
มีสมาชิกยกมือ ๓๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าคงได้ตามกรรมวิธีการ

ที่การแทนเลขาธิการรัฐสภา : มาตรา ๓ มาตรา ๔ ตาราง
กำหนดลงกณฑ์ตำรวจนายพระราชบัญญัติ

๘๓๖

ประธานสภาแทน : เจ้าพระยา... เจ้าพระยา... ท่านผู้ใด
เห็นด้วยลงพระราชนิพนธ์... พระราชทาน... โปรดฯ...
ไม่ส่งมาอีกยกมือ

ประธานสภาแทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดฯ...
ไม่ส่งมาอีกยกมือ

ประธานสภาแทน : ... ต่อไป... พระราชบัญญัติ... ป้าไม้
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

พระราชบัญญัติ... (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๓

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติม... พระราชบัญญัติ... ป้าไม้
พ.ศ. ๒๕๕๕

เหตุผล

เนื่องจาก... พระราชบัญญัติ... ป้าไม้ พ.ศ. ๒๕๕๕ บาง
มาตรา... ความไม่ถูกต้อง... ควรแก้ไขเพิ่มเติม... ให้
เกิดประโยชน์และเป็นธรรมแก่ประชาชนยิ่งขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติ... (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๓
ในพระปรมาภิไธยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว...

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ให้ไว้ ณ วันที่... พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่... ในรัชกาลที่...

จ. หิน แร่ นามินแร่

(๑๑) "ขนาดจำกัด" หมายความว่า ขนาดโคหรือขนาดยาวของ
หินไม่ขงรัฐมนตรีกำหนดตามความในพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ ไม้อัด ไม้อ่าง ท่อนไม้ในราชอาณาจักรไม่ว่าจะระงับอยู่ใน
ที่ใดเป็นไม้อัดหรือไม้อ่างประเภท ก. ไม้อัดในป่าที่ขงที่ใด จะให้เป็นไม้อัดหรือทำ
ประเภทใด ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ หินรัฐมนตรีกำหนดราคาภาคทองแดงต่อไปนี้
สำหรับไม้ดีหรือไม้อัดหรือไม้อ่างประเภท ข. ให้กำหนดตามชนิดและ
ปริมาณของไม้เป็นท่อนหรือเป็นราย ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่ามูลค่าไม้ดีหรือ
ไม้ดีประเภท

สำหรับไม้อื่น ให้กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามชนิด
และปริมาณของไม้เป็นท่อน ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่ามูลค่าไม้ดีหรือไม้ดี
ประเภท

สำหรับไม้พื้นหรือไม้อัดอื่นให้กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นท่อน ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่ามูลค่าไม้ดีหรือไม้ดีประเภท ข. ที่ได้เสียเป็นมูลค่า
ให้แก่ในอัตราของราคาภาคทองแดงไม้พื้นหรือไม้อัดอื่น

สำหรับไม้หรือหินที่มีขายในตลาดหรือมีขายที่อื่น นอกจากเป็น
มูลค่าไม้ดี จะกำหนดอัตราภาคทองแดงต่างจากที่บัญญัติไว้ก็ได้ แต่
อย่างใดต้องไม่เกิน ๖๕ เปอร์เซ็นต์ ราคาภาค ในราชอาณาจักร ซึ่งเฉลี่ยจาก
ราคาไม้หรือหินอย่างนั้น ๆ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๓๑ ผู้ใดทำไม้หรือเจาะหรือสับหรือเผา หรือทำอันตรายด้วย
ประการใด ๆ แก่ไม้หวงห้าม ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือ
ได้รับสัมปทานตามความในพระราชบัญญัตินี้ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด
ในกฎกระทรวงหรือในการอนุญาต

การอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว
จะอนุญาตให้ผูกขาดโดยผู้รับอนุญาตเสียเงินค่าผูกขาดให้แก่รัฐบาลตามจำนวน
ที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

การอนุญาตโดยวิธีผูกขาดหรือให้สัมปทานสำหรับการทำไม้พื้นหรือไม้
เผาถ่านไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ให้กระทำได้เฉพาะในเขตป่าที่ห่าง
ไกลและกันดาร หรือเฉพาะการทำไม้ชนิดที่มีค่าหรือหายาก

การพิจารณาการอนุญาตผูกขาดหรือ สัมปทานตามความ ในวรรคก่อน
ให้กระทำโดยคณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๓๔ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องเสียค่าภาคหลวงตามที่กำหนดไว้
ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้า ต้นหรือท่อนละสองบาท เมื่อ
รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่ในท้องที่ใดที่คณะกรรมการจังหวัด
ได้ประกาศ โดยรับอนุมัติจากรัฐมนตรี ให้งดเว้นไม่ ต้องเรียก เก็บ เงินค่าภาค
หลวงล่วงหน้า หรือให้ลดอัตราค่าภาคหลวงล่วงหน้าลงจากอัตราที่กำหนด
ก็ได้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการจังหวัดนั้นๆ

การทำไม้สัก ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้าตามอัตรา
ที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจากรัฐมนตรี หรือตามอัตราที่
รัฐมนตรีกำหนดเป็นราย ๆ ไป

การทำไม้พื้น หรือทำไม้เสาถ่าน ไม้ต้องเสียค่าภาคหลวงล่วงหน้า

(๒) ต้องชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดสามสิบวัน นับ
ตั้งแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งจำนวนค่าภาคหลวงให้ทราบ

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ชำระค่าภาคหลวงให้ เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาดัง
กล่าวในวรรคก่อน ให้ไม้ ไม้พื้น ไม้เสาถ่าน หรือถ่านนั้นตกเป็นของแผ่นดิน
เว้นแต่ผู้รับอนุญาต จะได้รับอนุญาต ให้มีตม่อนการชำระ ค่าภาค หลวงต่อไป
ตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง "

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา ๑๕ การชำระค่าภาคหลวงสำหรับไม้หวงห้ามชนิดใด ถ้าผู้
รับอนุญาตขอชำระในเมื่อไม้ชนิดนั้นได้แปรรูปแล้ว ต้องชำระ ตามปริมาณของไม้
แปรรูป ในอัตราสองเท่าค่าภาคหลวงที่กำหนดไว้สำหรับไม้ชนิดนั้นๆ "

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา ๑๖ ผู้ได้รับอนุญาตตามความในส่วนี้จะใช้ไม้ในกิจการอื่น
ใดผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือผิดจากคำรับรองตามความ ในมาตรา ๑๕
หรือโอนหรือจำหน่ายไม้นั้นโดยประการใดหาได้ไม่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก
พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ และได้เสียค่าภาคหลวงตามอัตราเดียวกัน ทั้ง
ผู้ไม่หมายถึงการ ใช้เศษไม้ ที่เหลือเพื่อกิจการส่วน ต่อ และไม่ได้รับอนุญาต
ตาม ความ ในส่วนี้ จะนำออก นอกเขต จังหวัดที่จะ ใช้ไม้ ตาม ที่ระบุ ไว้ในใบ
อนุญาตมิได้ "

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในส่วที่ ๕ ของหมวด ๑ แห่งพระราช
บัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๒๘ ผู้ใดเก็บของป่าหวงห้ามหรือทำอันตรายด้วยประการใดๆ แก่ของป่าหวงห้ามในป่า ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือได้รับ สัมปทานตามความในพระราชบัญญัตินี้ และต้องเสียค่าภาคหลวงกับของ ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือในการอนุญาต

การอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีแล้วจะ อนุญาตให้ผลขาด ให้ผู้รับอนุญาตเสียเงินค่าผลขาดให้แก่รัฐบาลตามจำนวน ที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

การอนุญาตโดยวิธีผลขาดหรือให้สัมปทาน ให้กระทำโดยเฉพาะในกรณี ที่ของป่าหวงห้ามเป็นของป่าหายาก หรือเฉพาะในเขตป่าที่หวงไกล และกึ่งดง หรือมีค่าเป็นในวิธีการเก็บหาอันจำกัดซึ่งให้อนุญาตโดยวิธีผล ขาดหรือให้สัมปทาน ”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๕ ตราประทับไม้ของเอกชนจะใช้ประทับไม้ได้คือเมื่อเจ้าของ ตราได้นำจดทะเบียนและได้รับอนุญาตแล้ว

เมื่อไม่อนุญาตสิ้นสุดลงด้วยประการใดๆ เจ้าของตราหรือผู้ครอบครอง ต้องนำตรานั้น ไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันไม่อนุญาตสิ้นสุด เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับอนุญาตขายและทายาทหรือ ผู้จัดการมรดกประสงค์จะใช้ตราแทนข้อไม่ออก ก็ให้ยื่นคำขออนุญาตใช้ตราแทน และขอจดทะเบียนก่อนกำหนดเวลาหกเดือนแล้วได้สิ้นสุดลง

การจดทะเบียน การรับอนุญาต พร้อมทั้งเงื่อนไขในการใช้ตราและค่า ธรรมเนียมในกรณีใดๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง ”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕. แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕. บทบัญญัติแห่งข้อมาตราก่อนนี้ ให้ใช้บังคับในกรณีดัง ต่อไปนี้

- (๑) การกระทำเพียง เด็ย ตัด ตัด ขุดหรือถากซึ่มไม้ เพื่อทำเช่น

ซึ่งก่อน ไม่เห็นมีโทษมาตราร้อยโกลน เสาตาก หรือหมอนรด หรือเพื่อกำไม้
ฟันหรือทำไม้เสากาน หรือเสวยผ้าเพียงเพื่อความจำเป็นในการรักษา
หาทหนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทำไม้ ให้กระทำการนั้น ๆ ได้ และ
ผู้รับอนุญาตได้กระทำการนั้น ๆ ก่อนหน้าเขตอันที่จากบริเวณต่อไม้

(๒) การแปรรูปไม้ ที่แปรรูปมาจากไม้ซึ่งหรือไม้ ท่อนอนมิใช่เพื่อ
การค้า

(๓) การแปรรูปไม้ ที่ได้ รับยกเว้นค่าภาคหลวงตามความในมาตรา ๑๑
และมาตรา ๒๐

(๔) การแปรรูปไม้หรือไม้แปรรูปได้ ในครอบครอง อันมิใช่ใน
ท้องห้ามตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้ ผู้ใดทำการแผ้วถางป่า เว้นแต่จะได้ รับอนุญาต
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นหนังสือ หรือ ในเขตที่รัฐมนตรีประกาศให้ตั้ง
ถางได้ โดยไม่ตองรับอนุญาต

การขอรับอนุญาต และการอนุญาต ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎ
กระทรวง”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ใบ อนุญาตที่ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้
เป็นไปตามแบบและข้อกำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีเฉพาะต้องถ้า
รัฐมนตรีเห็น สมควรจะกำหนดให้ผู้รับ อนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติมประการใดอีก
ให้มีอำนาจกำหนดได้

พนักงาน เจ้าหน้าที่ ตามอำนาจสั่งให้ ตอ อายุใบ อนุญาตที่ได้ออก ให้ตาม
ความในพระราชบัญญัตินี้ ได้เมื่อเห็นสมควร

ในกรณีการทำไม้หรือเก็บหาของป่าโดยการให้สัมปทาน การอนุญาต โดยวิธีผูกขาด หรือการอนุญาตในกรณีพิเศษตามมาตรา ๑๘ หรือการอนุญาต เพื่อกำหนดในป่าสงวนป่าคุ้มครอง หรือป่าที่เตรียมการสงวนหรือคุ้มครอง หรือได้กำหนดโครงการทำไม้หรือเก็บหาของป่าไว้แน่นอน รัฐมนตรีกำหนด ให้ ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับ อนุญาตทำ การบำรุงป่าตาม คำสั่งและวิธีการที่พนักงาน เจ้าหน้าตกำหนด หรือจะให้ออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเองก็ได้ แต่ ในกรณีหลังนี้ห้ามมิ ให้เรียกค่าใช้จ่ายเกินตามเท่าค่าภาคหลวง หรือค่าเห็นว่าการเรียกเกินเงินตามอัตราค่าภาคหลวงไม่เหมาะสมสำหรับกรณี ใด จะเรียก เก็บตามอัตราพื้นที่ป่าที่ได้รับสัมปทานหรือรับอนุญาต ไม่เกิน ไร่ละหกสิบบาทสำหรับกรณีนี้ก็ได้”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘ ผู้ใดมีไว้ในครอบครอง สิ่งไม่ทองห้ามชนซึ่งมีได้แต่บรรพ ภิบุตงมีได้ หรือยตราค่าภาคหลวงประทับได้ เงินแต่จะพิสูจน์ ได้ว่าได้ ไม่นับ มาโดยชอบด้วยกฎหมาย มีควมผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ แต่ถ้เป็นไม้งักกดี ไมงักกดี ไมทองห้ามประเภท ข. กดี ไมอ่อนจ้านวนเกินยี่สิบตัน หรือมีปริมาณเนื้อไม้ เกนดังถูกบาศักเมตรกดี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่ เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบัญญัติมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๐ บรรดาสอง หรือมาตรา ๔๘ มี ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ แต่ถ้เป็นไม้งักกดี ไมงักกดี ไมทองห้ามประเภท ข. กดี

ไม่อันจำนวนเกินยี่สิบคน หรือมีปริมาณเนื้อไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตรคิด ของ
รวงทองโตขปรับไม้เกินห้าร้อยบาท หรือจากคอกไม้เกินหกเดือนหรือทองปรับทองคำ

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๑๙ ทวิ ความผิดที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติ ให้ผู้นำ
จับมสัตว์ได้ปรับเงินบนร้อยละสามสิบของราคาของกลางที่ขายได้หรือของค่าปรับ
แล้วแต่จำนวนไหนจะมากกว่า และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจับกุมผู้กระทำความ
ผิดได้ปรับวางมัดร้อยละยี่สิบห้าของราคาของกลางที่ขายได้ หรือของค่าปรับ
แล้วแต่จำนวนไหนจะมากกว่า

ผู้นำจับมสัตว์ได้ปรับเงินบนจะต้องมี พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราช
บัญญัติ หรือต้องมีพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจซึ่งมีอำนาจหน้าที่
จับกุมผู้กระทำความผิดตามความ ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีไม่มีผู้นำจับ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจับกุมผู้กระทำความ
ผิดได้ปรับวางมัดร้อยละยี่สิบห้าของราคาของกลางที่ขายได้หรือของค่าปรับ แล้ว
แต่จำนวนไหนจะมากกว่า

เงินบนและวางมัดให้จ่ายจากเงินที่ได้จากการขายของกลางซึ่งศาลสั่งปรับ
เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งปรับของกลาง หรือของกลางที่ศาลสั่งปรับนั้นไม่
อาจขายได้ ให้จ่ายจากเงินค่าปรับได้ชำระคดีแล้ว

ในการยื่นฟ้อง ผู้กระทำความผิดในกรณีผู้มสัตว์ได้ปรับเงินบน หรือวางมัด
ให้พนักงานอัยการร้องขอศาลให้สั่งจ่ายคืน บนหรือวางมัดได้ โดยไม่ต้อง
เสียดำรงธรรมเนียม

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีต่อท้ายพระราช
บัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ข้อกำหนดธรรมเนียมตามบัญชีต่อ
ท้ายพระราชบัญญัติแทน

มาตรา ๒๐. ดั้มปทานและใบอนุญาตผูกขาดที่ได้ออกให้แก่ผู้ใด เพื่อ
การทำไม้หรือเก็บหาของป่าไว้แล้ว ในอันใช้พระราชบัญญัตินี้ อันขัดต่อบท
บัญญัติมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช
๒๔๘๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ให้คงใช้ได้ต่อไปเพียงเท่าที่กำหนดอายุของดั้มปทาน หรือใบอนุญาตผูกขาดนั้น

มาตรา ๒๑. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์การรักษากฎหมาย
พระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

๑. แบบพิมพ์คำขอเพื่อการใด	ฉบับละ	๑. ๒๕ บาท
๒. การอนุญาตเจาะดินตะเคียนตามแนวทำชัน เจาะ ดินชันเขาข้าง ดับหรือวัดดินเขตของเขายาง เจาะเผาต้นยางทำนามนยาง	คันละ	๑. ๒๕ บาท
๓. การอนุญาตเจาะดับหรือวัดไม้ชนิดอื่น ๆ เขา นามน ชัน หรือยาง	คันละ	๑. ๒๕ บาท
๔. ใบอนุญาตทำไม้เพื่อการค้า	ฉบับละ	๒. ๐๐ บาท
๕. ใบอนุญาตเก็บหาหวงผึ้ง	ฉบับละ	๒. ๐๐ บาท
๖. ใบอนุญาตเก็บหาของป่าชนิดอื่น ๆ	ฉบับละ	๑. ๐๐ บาท
๗. ใบอนุญาตเผ่าถางป่า	ฉบับละ	๑. ๐๐ บาท
๘. ใบอนุญาตเก็บไม้ไผ่ตลอด	ฉบับละ	๑. ๐๐ บาท

๙. ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรวัดตามปริมาณกำลังแรงม้า	แรงม้าละ	๓๐. ๐๐ บาท
๑๐. ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้แรงคน	คนละ	๑. ๐๐ บาท
๑๑. ใบอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้าคิดตามปริมาณไม้	ลูกบาศก์เมตรละ	๐. ๕๐ บาท
๑๒. ใบอนุญาตตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป	ฉบับละ	๒๐. ๐๐ บาท
๑๓. ใบอนุญาตไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง	ฉบับละ	๓. ๐๐ บาท
๑๔. ใบแทนใบอนุญาตต่าง ๆ	ฉบับละ	๑. ๐๐ บาท
๑๕. ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้สัก	ฉบับละ	๕๐๐. ๐๐ บาท
๑๖. ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้ชนิดอื่น ๆ	ฉบับละ	๒๐๐. ๐๐ บาท
๑๗. ใบอนุญาตผูกขาดเก็บหาของป่า	ฉบับละ	๓๐๐. ๐๐ บาท
๑๘. ใบแทนใบอนุญาตผูกขาดต่าง ๆ	ฉบับละ	๕. ๐๐ บาท
๑๙. สัมปทานการทำไม้สัก	ฉบับละ	๒, ๐๐๐. ๐๐ บาท
๒๐. สัมปทานการทำไม้ชนิดอื่น ๆ	ฉบับละ	๑, ๐๐๐. ๐๐ บาท
๒๑. สัมปทานการเก็บหาของป่า	ฉบับละ	๒๐๐. ๐๐ บาท
๒๒. ใบแทนสัมปทาน	ฉบับละ	๕๐. ๐๐ บาท
๒๓. การโอนใบอนุญาต เก็บของสัตว์ป่าคุ้มครองนิยมการอนุญาตนั้น ๆ		
๒๔. ใบเบิกทาง		
(ก) ไม้สัก	ฉบับละ	๒๐. ๐๐ บาท
(ข) ไม้อื่น ๆ	ฉบับละ	๓. ๐๐ บาท
(ค) ของป่า	ฉบับละ	๐. ๒๕ บาท
๒๕. บัตรผู้ทรงเน		
(ก) เรืองเกี่ยวกับการอนุญาตสัมปทาน		
ผูกขาด	ครั้งละ	๒๕. ๐๐ บาท

(๒) เเรื่องการขุดหรือต่อสายใบ

ขุดสายโรงงานแปรรูปใหม่โดยไซเทรของจักร กรุงตะ ๑๐.๐๐ บาท

(๓) เเรื่องการขุดหรือต่อสายใบ

ขุดสายโรงงานแปรรูปใหม่โดยไซแรงคน กรุงตะ ๕.๐๐ บาท

(๔) เเรื่องการซ่อมแซมโรงคั่วใบ

แปรรูป กรุงตะ ๓.๐๐ บาท

(๕) เเรื่องอื่น ๆ กรุงตะ ๓.๐๐ บาท

๒๖. ใบไม้มีดอกนางพญาหรือรูปจาง หรือใบแทน ฌบบตะ ๑.๒๕ บาท

๒๗. ค่าจัดทาบเย็บตราประทับไม้เอกชน ฌองตะ ๒๐.๐๐ บาท

๒๘. ค่าธรรมเนียมขอตรวจเอกสารต่าง ๆ ฌบบตะ ๓.๐๐ บาท

๒๙. ค่าธรรมเนียมคิดและรับรองจำเนา

(ก) ถ้าเป็นแบบพิมพ์ ฌลวอยค่าแรก ๑.๐๐ บาท

ฌลวอยค่าหลัง ๑.๒๕ บาท

(ข) ถ้าไม่ใช่แบบพิมพ์ ฌลวอยค่าแรก ๒.๐๐ บาท

ฌลวอยค่าหลัง ๒.๕๐ บาท

ถ้าไม่ลงฌลวอยค่าหรือเศษของฌลวอยค่าให้คิดเป็นหนึ่งฌลวอยค่า

๓๐. ค่าธรรมเนียมขอตรวจแผนทาบ ฌองตะ ๕.๐๐ บาท

๓๑. ค่าธรรมเนียมคิดและรับรองจำเนาแผนทาบ ฌบบตะ ๕๐.๐๐ บาท

๓๒. ค่าธรรมเนียมทำถาดรองเตาฌลวอยระดับ

ของฌลวอยค่าภาคหัตถวงที่ฌลวอยคนได้ในฌองพิมพ์) แต่อย่างสูงไม่เกิน ๑๐๐.๐๐ บาท

๓๓. ค่าธรรมเนียมเก็บไม้ไหลดอช ฌองตะไม่เก็บ ๒.๐๐ บาท

พระชวंगเกษตรศัลปะการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ
รัฐมนตรีชองแผนชวंगพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๕๓ โดยมีเหตุการณ ฌอ
แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติชองพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๕๔ มาง

ท่านจะเห็นว่าป้อนดีประมาณ ๑๐-๑๑ บาท บดในเตาตีเปิดประมาณ ๕๕ ถึง ๕๖ นาที ครึ่งภาคหลอดทึบหนักน้ำหนักเพียง ๑๕ บาทเท่านั้นเอง ราคาค่าหลอดหลอดที่รัฐบาลได้รับมาเพียง ๑๕ บาท ในมาตรา ๘ ท่านจะเห็นว่าเราได้แก่ใจอันดี คิดเพิ่มค่าภาคหลอดไม่เกิน ๕๐ บาทต่อ ๑ คิวบิกเมตร อันนี้เป็นกรช่วยเหลือให้รักษาประเพณีประเพณีไม่สั่นตามตัวของมันที่เห็นอยู่ได้

ข้อประการหนึ่ง ที่ผมพิจารณาไม่เป็นที่ความเดือดร้อนแก่ราษฎร เพราะราษฎรนั้นเองได้รับประโยชน์ในการฟันไม้สำหรับเขาไปใช้สอยในบ้านเรือน ซึ่งได้รับยกเว้นค่าภาคหลอดอยู่แล้ว ท่านจะเห็นว่าไม่เป็นการเดือดร้อนประการใดแก่ราษฎร นอกจากไม้ ซึ่งมีในโคกตาหรือได้รับอนุมัติได้รับยกเว้นค่าภาคหลอดแล้ว นอกจากนั้นอย่างซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติได้เป็นประโยชน์ต่อเรามาก บดไม้ที่ตัดทิ้งลงมา ไม่จริงนอกจากใช้เป็นไม้สำหรับบ้านเรือนแล้ว เราได้รักษาไว้สำหรับเป็นนามนยางเพื่อการเชื่อมพืด เช่นเดนมืด เดนมืดดำ เราได้รักษาไม้ของไว้ คือไปปลูกจะไม้ตกคดลงไป และเป็นประโยชน์ในทางอื่นแล้ว ก็ควรจะให้เป็นประโยชน์ในเวลาที่มันโตด้วย

นอกจากนี้ รัฐบาลเป็นห่วงใยในเรื่องนี้ด้วย ไม่อนุญาตให้ตั้งไม้ยางออกต่างประเทศ เรียกว่าเป็นนโยบายหนึ่ง ซึ่งทั้งนี้ไม่ เป็นการเดือดร้อนประการใด เก็บรักษาไว้จนกระทั่งไม่เหลือ แต่ได้พอที่จะตัดฟันได้แก่รัฐบาลก็ในท้องที่นั้นได้ ในการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าภาคหลอดคงที่กระผมได้เรียนมาแล้วอันนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนนัก ยังมีประการอื่น ๆ ในมาตรา ๑๔ ท่านจะเห็นว่าถ้าการวางป่าไม้ของเราให้รัดกุมยิ่งขึ้น บดท่านจะเห็นได้ว่าเงาต่างบ้านเราจำเป็นจะต้องมีการควบคุม และข้อข้อไม้เหยียบย่ำในการวางป่าขึ้นเป็นความไม่ตกลงอันแน่นอนเรื่องป่าไม้ ซึ่งต่อไปเราก็จะควบคุมป่าในชั้นใต้ที่จะวาง ซึ่งเจ้าหน้าที่กระทรวงเห็นว่าการจะเปิดป่าเพื่อการทำไร่ทำนา เราได้ปล่อยให้โดยไม้ของอนุญาต แต่ว่าเราจะหวงห้ามในเขตป่าสำคัญได้ เราจะเปลี่ยนแปลงวิธีการใหม่ขอเขตความมั่นคง เวลานี้ป่าใหญ่ เหลือเกิน เรา

ครอบงำไม่ถึง เราคิดทองไว้ บิดหองโง่จึงมีการชดพัน ทำให้ปากถูกทำอายุโดย
 ใช้เหตุ และมาตราอื่นๆ เล็กๆ น้อยๆ ท่านจะเห็นในพระราชบัญญัติซึ่งอาจจะ
 อภิปรายแก้ไขกันได้ ในระหว่างที่อภิปรายหรือรับหลักการไปแล้วขอแปรญัตติ
 ได้ แต่ขอในที่สุดแห่งร่างพระราชบัญญัติคนส่งนมเมื่อใดที่ขานนนเมื่อปี
 ๒๕๖๑ ได้เสนอนำสู่สภา แต่เวลานั้นสภาได้ส่งไปยังกรรมาธิการ และ
 กรรมาธิการได้เสนอนำไปยังสภาแต่เกิดรัฐประหารขึ้น พระราชบัญญัติคนส่งนม
 ไป มันก็เห็นควรจะได้ปรับปรุงพระราชบัญญัติให้ดียิ่งขึ้นในบางมาตรา
 หวังว่าท่านสมาชิกคงเห็นใจ คงจะมอบให้รัฐบาลได้บริหารราชการต่อไป
 ในการแก้ไข พระราชบัญญัติคนส่งนมไปด้วย

๓๖.๑๗ น.

ขนอ่อนสุกรณ (นครพนม) : ตามที่ฝ่ายรัฐบาลท่านได้
 อภิปรายซึ่งจากร่างพระราชบัญญัติใหม่เป็นการแก้ไขให้ดีขึ้น ทงนเราเรา
 เชื้อสามมฤต ในสถานใดรับตำเนาร่างพระราชบัญญัติแล้ว เมื่อใดเทียบ
 แล้วจะเห็นความประโยชน์หรือว่าเป็นการกั้นกหน่าอย่างไร ซึ่งเราเราจะขอ
 เรยนต่อไป พระราชบัญญัติคนส่งนมใหม่เป็นกรรพนมเดิมฉบับเดิมเป็น
 ต้นมา แต่พระราชบัญญัติฉบับใหม่ในปัจจุบันเป็นการกั้นกหน่าพระราช
 ษณบของแล้ว แต่ร่างพระราชบัญญัติใหม่กั้นกหน่าอย่างรุนแรงมาก กั้นก
 หน่าอย่างไรน ท่านคงหัดายเมื่อใดเทียบเคียงพระราชบัญญัติเก่า และร่างใหม่
 ามุ ได้ดี ซึ่งในใจเป็นที่จะต้องไปอภิปรายอะไรให้ขยายในทัน เพราะฉะนั้นขอ
 ขอบให้เห็นเพียงเล็กน้อย เชนความร่างใหม่อาจไม่ตรงตามในประเภท ก. คือไม่
 ว่างไม่สั ๑ อย่างนั้นกั้นกหน่าในทีใด ๆ เป็นไม่ตรงตามอย่างฉะฉานถ้าไม่พ
 ะเกิดขึ้นได้นั้นขอสงวนสิทธิ์ในกรณีที่มีอยู่ ในขณะนี้จะต้องกั้นกหน่าไม่
 ด้ขอ บังคับขอเป็นกรรมาธิการแล้วสภาพของร่างและที่ส่งเป็นการรับญัตติขอ

หุดของกฎหมายในเขตท้องที่ของกรมตำรวจนครบาล และในเขตท้องที่โดย จะ
 เห็นได้ว่า คำว่า "ป่า" ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔
 ป่าหมายถึงความกว้างขวางที่ขนาบคั่นโดยตามกฎหมาย เนื้อเป็นเซพ ถ้าไม่
 เหลือพื้นที่ในที่ดินเอกชน ที่เขตมีลักษณะตามกฎหมาย รัฐจะไปทวงห้ามเขาได้
 ย่อมไร้ ซึ่งเขาเป็นเจ้าของเป็นการเด็ดขาดแต่ภาพในทรัพย์สินของเขาเป็นอัน
 มาก และนอกจากนั้นแล้ว ยังมี ความภาคภูมิใจไม่ซึ่งชนทั่วๆ ไป บางประเภท
 ขาดจาก ๕๖ เป็นไม้ต้น ๕๖ บางประเภทมาจาก ๑๐ บางเป็นไม้กิน ๒๐ บาง
 ตามกฎหมายเป็นการทั่วๆ ไป ไม่ใช่เฉพาะที่ทำการค้าขายหรือโรงเดี่ยว
 อย่างนี้ แต่ท่านบอกว่าจะต้องไม่ให้เป็นประโยชน์ให้แก่เขาจากเห็นใจ
 แค่ให้หมดไปไม่ใช่หมดไปอย่างทั่ว ประเด็นนี้ไปปลูกบ้านสร้างเรือน
 ไปใช้หมักดินบาง กัดที่ต้นไม้เห็นสมควรแล้ว ควรจะตัดต้นมาเทียบเคียง
 กับที่บนที่ขออนุญาตไม่ได้ไปไปทำการซื้อขายหรือความร้ายด้วยอย่างนี้เป็น
 คม ๑๖ ของจะเห็นว่าจะควรจะดำเนินการในทางคดี เขาจะไม่จา
 เสกของตามกฎหมายอย่างมีผลตามกฎหมาย เด็ดครั้นแก่ราษฎร ยากจนเป็นอันมาก
 จะขอจัดการห้ามของไม้เพื่อประโยชน์แก่ประเทศ ตามที่กฎหมายรวมชาติ
 ของโรงของนี้ อย่างในประเทศอื่นก็ไม่มีย่างนี้ เขาจากเห็นใจ แต่ถา
 จะนำบัญญัติกฎหมายใดจะให้ช่วยเหตุราษฎร เป็นการสนับสนุนเป็น หัก
 ปล่อยแก่ราษฎร เพื่อจะให้ราษฎรมาขออนุญาตก็ไม่ได้ไปปลูกไปสร้างบ้าน
 เสนอขอเท็จจริงไม่เป็นอย่างนั้น ปลูกกฎหมายทุกจังหวัดไม่ ไร่อย่างนั้น
 เพราะฉะนั้นเพื่อความดีของราษฎรที่จะปลูกบ้านสร้างเรือนเร็วก็ขออนุญาต
 เด็ดจากของหลวงแล้ว เสียเกินกึ่ง เท่ากับราษฎรซื้อขาย เขาจากเห็นใจไม่เป็น
 อกกรรมอย่างนั้น ฉะนั้นในการที่จะออกกฎหมาย ฉะนั้นเขาจากจะขอความ
 ปรารถนาของราษฎร เพื่อให้เห็นออกเห็นใจกันที่จะรับหลักการกำหนดอย่าง
 ได้หมดไม่ ๑๖ ของราษฎรภาคหลวง ไร่ให้แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ
 ๑. ปลูกที่ราษฎร ๒. ปลูกที่ราษฎรบ้าน หรือไร่ ในการอื่นใดในครอบครัว

ใหนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจับกุมผู้กระทำความผิดได้ปรากฏอยู่ระยะ ๒๕ ของวาท
 ช่วยได้หรือการปรับแต่จำนวนโทษจะมาก ขอนข้าพเจ้า ไม่เห็นพ้องด้วยโดย
 เด็ดขาด เพราะเหตุว่าเจ้าหน้าที่กระทำผิดของจับกุมอยู่แต่ และมีผลประโยชน์
 คิดเงินเดือนอยู่ แต่ จะมาเอาค่าปรับออกอย่างไร เพราะค่าปรับออก
 ในการปราบ ผู้กระทำความผิด เช่น จะไม่เทียบกับการปราบ ปราบ ฝืนเถื่อน
 ด้วราเดือน การพนัน ซึ่งเป็นผลความผิดจนร้ายแรงและเป็นการเสียหายหลาย
 ประการต่อสังคมและประเทศชาติ อย่างนี้เป็นชนชั้นหนึ่ง ชนชั้นเป็นชนชั้นหนึ่ง
 คคือการคิดไม่เอาค่าเพื่อทอช ภาษีของเขา ในที่สำหรับครอบครองเพื่อ โหดคือ
 ตามดูขออนุญาตตามนโยบายของรัฐบาล อย่างนี้เขาไม่ได้ทำเพื่อการเสียหาย
 ร้ายแรงต่อประเทศชาติอย่างไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่ควรจะเอา
 อย่างกฎหมายที่ ๓ ฉบับมาเทียบเคียง ถ้าเอากฎหมายปราบฝืน ปราบ
 การพนัน ปราบด้วราเดือนต่อ อย่างนี้ราษฎรทุกครัวเรือนต้องเสียไม่คิดออก
 จนการด้วราบ้านท่าเรือหนัก เวชการรถตุ๊กตุ๊กหรือรถจักรยานเหตุน คดออก
 หนักหาได้มาจากป่า ฝืนถ่าน เพราะถึงเหตุอันไม่ในป่าอย่างในพระนคร
 หรือบ้านเมืองที่เจริญแล้ว เพราะฉะนั้นจะเห็นถึงความเจริญอย่างมาก เพราะ
 ฉะนั้นจะรับหตุกการนี้ ข้าพเจ้าขอสงวนขอความกรุณาจากรัฐบาลว่า
 รัฐบาลจะมีรับต้องหน้าได้หรือไม่ ในชั้นกรรมาธิการปรญัตติ ถ้าไม่รับต้อง
 ต้องหน้าข้าพเจ้าก็จนปัญญาเหมือนกัน เพราะการปรญัตติในชั้นกรรมาธิการ
 ผลของการปรญัตติจะได้ประโยชน์อย่างไร ทุก ๆ ท่านก็ได้เคยผ่านมาแล้ว

๑๖.๓๑ น.

นายบุญมี ปารมวงศ์ (ลพบุรี) : ข้าพเจ้ารับร่างพระราชบัญญัติ
 นี้ก็เดี๋ยงเราเห็นว่าเห็นว่าควรที่สภาจะได้รับรับหตุกการ โดยเร่งที่สุดทั้ง
 นี้เพราะในที่สุดของรัฐบาลเห็นความสำคัญที่ควรได้บชกษา และ "เป็นธรรม
 แก่ประชาชนยิ่งขึ้น" ทุนอื่นใดเดี๋ยงจะเป็นธรรมแก่ประชาชนยิ่งขึ้น เราที่จะ
 ต้องให้รู้แนกกัน ไม่ใช่ดีก็เดี๋ยงจะมาโจมตีรัฐบาลอย่างนั้นเดี๋ยงนเห็นเถาน

เป็นคน ทนทานไม่ชาวพเจ้าจึงอาจควรบรรเทาการให้เรอของชน ทาไม่ชาวพเจ้าจึงพด
 อย่างนี้ เพราะชาวพเจ้าได้ฟังโดยทอ ๆ ไปแต่จะเห็นว่ามี แทนแต่ตรังหอดนิน
 ดังเป็นเคียดเป็นแค้นแก่พระราชบัญญัติเก่าเปลี่ยนมาก เพราะพระราชบัญญัติ
 เก่ามันได้แก้ไขให้ราษฎรคิดไม่ฟรีในการที่ทำงานเรอของตนและยกเงินค่าภาค
 หดลงเป็นต้น ฉะนั้นแต่ที่ทราบหรือราษฎรแต่ละคนหรือทอทุกหอดจะแบ่งพาคณ
 เคียดรอนค้อพทงงานป่าไม้ ทบปฏิบัติแก่ราษฎรเหล่านั้นไม่ได้รับความเป็นธรรม
 ไม่สัมพันธ์กับความมุ่งหมายของกฎหมายที่ออกไปแต่เมื่อไม่สัมพันธ์กับความมุ่งหมาย
 ที่ออกไปดังนั้น รัฐบาลเห็นความจำเป็นอย่างนี้จึงยื่นตราตราลงมาให้เขาเพื่อ
 ด้มานจะได้ปฏิบัติว่าจะเขาอย่างไร สำหรับรัฐบาลเองนับว่าเป็นผู้มีความคิดใจ
 กว้างขวางพอที่จะรับการแปรรูปคดีของสมาชิกผู้ไม่เกี่ยวข้อง จะเขาอย่างไรเพื่อ
 ให้ราษฎรของเราได้รับความเป็นธรรมที่ปรากฏอยู่ เจตนาของราษฎรของเราไม่
 ได้รับความเป็นธรรมตามความมุ่งหมาย ของร่างพระราชบัญญัติที่ออกไปแล้ว
 เพราะฉะนั้นทางด้านการจะแปรรูปคดี หรือแก้ไขอย่างไรที่สมาชิกของใจ
 เช่นค่าภาคหุดงเพิ่มขึ้นและการตัดไม้ของราษฎรไม่เสร็จออกหรือการยกเงินค่าภาค
 หุดงให้แก่ราษฎร ในกรณีจะปฏิบัติหรือกรทเจ้าหน้าที่จะไปปฏิบัติแก่ราษฎร
 ไม่ให้ความสอดคล้องหรือสอดคล้องเฉพาะระบบชน เหล่านี้เป็นต้น เราควรจะได้อันช
 ญาติที่เราจะได้ปฏิบัติเขาอย่างไร รัฐบาลนักพรตมที่จะเขาได้ทั้งประการ
 เพราะฉะนั้นถ้าหาว่าเรา ได้ประอองเงตาให้ตาช่าไม่มีความเคียดหรือผิดตามที่
 อยุ่แก่ราษฎรของเราเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นชาวพเจ้าจึงเห็นว่าควร จะได้รับ
 หดการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๑๖.๓๕ น.

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิชิต) : ความร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้เห็นสมควร กระผมได้คิดแล้ว ตามหลักการของรัฐมนตรีเกษตร ว่าแก้ไข
 ป่าไม้ พระราชบัญญัติฉบับนี้ชาวพเจ้าอ่านแล้วรอมออกก็ขยคตามดังสัยใจจริงว่า
 เศร้าใจเหลือเกินในทกประการ รัฐบาลจะแก้ไขให้ดีขึ้นอย่างไรได้ เมื่อภาษ

ซอนภาณี คือจะไปพาให้เจ้เห็นว่าดูประชาชนในป่าเดียวกัน แต่จึงกรมป่า
 ไม่เองเป็นผู้ ให้ออกคำหอบคดีเดียวกัน ครึ่งหนึ่งผมเป็นต้นมาขุดภาจิงหุด
 พิชณโลก หุดจงประดิษฐ์จนการเป็นป่าไม้ภาค ขอนอนุญาตไม่บอกว่าจะไม่
 ค่ายนา แต่จึงไม่คายน่า เกิดเหตุเพราะเจ้าพนักงานเป็นผู้กระทำไม่ใช่
 ประชาชนท้าวพระราชบัญญัติรัฐบาลแดงว่าจะทำให้คดี อย่างไรรัฐบาลท
 ทราบว่ามีน้อแต่เต็มคนแต่ แต่ถาวรเก็บของในป่าทุกสิ่งสิ่งเพิ่มมติประชา
 ชน แต่ท่านทงหลาย บรรดาเจ้ากรม มกรยศทงหลาย ท่านใดในในเวลาตาม
 พระราชบัญญัติ มีข้อโทษที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนแต่ภาษาซอนภาณีเพราะ
 รัฐบาลทว่าในโลกนคความซอเป็นทนายของความคิด รัฐบาลแก่เพื่อให้ประ
 ชาชนเดือตรอนมอย่างหรือขอไม่ดังบ้านดังวังอรคัย ยังขอไม่ได้ ขอนแต่ขอ
 ขกกรรมหรือเรียนแห่งมาชกม มีเกรยศจากทรงทงอยู่ ทบ่างระดำ ขอไม่ ๘ คนบอก
 ไม่ให้ ไปขอทบ้านก็ไม่ให้ แต่เจ้าทเอาได้ได้คนดวงตาอได้ ทนพระราชบัญญัติ
 กรรมหรือของจนบรรดาเจ้ากรม มกรยศจากภาจิงหุดแต่ภาจิงหุดทงกรรม
 แต่ขอโทษทงหลายคดีให้ชงท่านผู้แทน ของประชาชนอย่าให้ภาษาตบภาษาแต่
 เรารวมเงินเดือชกนกับขอการตภาษาบอย ๆ ฉะนั้นจึงพระราชบัญญัติรัฐบาล
 แแดงบอกจ่าเพื่อปรับปรุงให้ ค้อย่างนชอยางน เห็นว่า เรือไทยเดืนหน้าถ รม
 เขาไปแต่ กตอสุดตบทุกท ทุกคราวบอกจ่าทงน ผมขอกราบเรียนว่าท่าน
 พุดได้ดังสรรพ.....

ประธานสภาผู้แทน : มากไปหน่อยแล้ว ขอให้จับประเด็น

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) : ขอโทษผมไม่ใช่หนักพูดแต่
 เป็นนктаปัญหาท่านว่าจะให้ค้อย่างโน้นอย่างนี้ คืออะไรก็ตามกับพินทุกสิ่งทุก
 อย่างผมขอเรียนว่า ท่านว่าเองเป็นเอง เพียงแต่เรือด่านตงจากพิชณโลก
 มาตั้งกรงเทพ ๆ .. ด้านกทท่านบอกจ่าจะแก้ แก้อะไรไม่เห็นทำแต่ท่านเอา
 เฉลทให้หมาท้าวรัฐบาล ได้โปรดทราบว่าจะจ่าของท่านไม่เป็นไร เราถึง
 เคื่อน ๆ ได้ แต่เวลาของประชาชนนี้ไม่ได้เสียตุจ้างเสียอะไรไม่หมด

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้พูดเจ้าพระเด็น

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) : จะเขาบอกเพราะอะไรคนที่ตาม
 ด้มาซัดขุม เกษตรไปตลอดแล้วมันบอกความหมายต่าง ๆ มันบอกเราว่าไม่จะต้องขึ้น
 ทรัพย์สินจตุระเขียมาเกิดแต่เขาบอกตลอดทั้งวัน ภายที่โรงเรียนจะทอไร
 ได้ ชาวเขาเห็นทอขบ, โรงเตชยเขยไม่ทอจตุรคนาก ทำไมทอในใจบ ในใจ
 คนทางไปจับบดขยทาง เขาแสดงคดีเล็ก ๆ ถึงทอในไม่เอาสักที เพราะ
 คนหม้อเขาเห็นวางพระราชบัญญัติฉบับนี้ในคองรับทอการ... ด้มาซัดขุม
 เกษตรก็พบได้มาซัดขุมของพวกเราพระราชบัญญัติคนตาย... แบนตอ... คนทอ
 มาบอกว่าการจะรับทอการ ชาวเขาเขาจะร้องให้ทำงานกับหม้อบอกว่าการ
 จะรับทอการ การจะขยงในอย่างนี้ การจะทอใช้ คงแต่เมื่อ ๕๕๖ ๖๖๖๖
 เกษตร ๆ ได้เรียกเขาไปให้ช่วยบดขยว่าขยในคองรับทอ ชาวเขา
 แจนดาไม่ใส่ศรยกเงิน อ้ายหม้อทอยกเงิน เป็นอาชีพรวมคำพวกคนทอ
 ทอตลอดทั้งวันทั้งคืนไม่ใ้มาขายได้... และไม่... ปลูก ๆ ในอย่างซึ่งชาวเขา
 เห็นด้วยที่ขยบดขยในหม้อจตุร จะไปตัดขยทอ... ทอไม่จนพูดให้เขาปลูก
 ในปลูกหม้อหม้อ ชาวเขาปลูกได้ ๒๐ คนก่อนถึงคราม เมอคราขยเป็นเขามา
 ขนหม้อ ได้ในปี ๗-๘ กากรวง ชาวเขาบอกขอตัดใจปลูกคนได้ หม้อเขา
 บอกว่าไม่ได้... ไม่ขยร... ปลูก ชาวเขาปลูกเขาได้คงกระโหม... จะเขามา
 ทานหม้อแดงตามบอกจตุรคองหม้อจตุร... ทอแรงให้เขามา ความจำเป็น
 ใหม่ เขยหม้ออยู่ ได้ก็เพราะรวม เพราะศักดิ์นาพุทธ ถ้าประชาชนว่า
 เกิดหนัก เขยหม้อ... ปลูกจะหาขาด เพราะทอไปแรงคองหม้อจตุร... กฎหมายพิ
 ทานเต็มบม... เขยหม้อบอกว่าการจตุรคองหม้อจตุร ชาวเขาไม่เชื่อชาวเขาว่า
 ทาน... ปลูกหม้อจตุร... กฎหมายฉบับนี้เขามาโดยเห็นหม้อจตุรจตุร
 ทานด้มาซัดขุม... เกษตรที่ขย... ปลูก... ด้มาซัดขุม... ปลูกหม้อจตุร
 การทอการที่ทอ... ปลูกหม้อจตุร

๑๖.๕๑. น.

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
ธิการ : กระทรวงเกษตรธิการใครจะขอประทานกราบเรียนคชทนายสมาชิก
เป็นข้อ ๆ อย่างหรือจะกล่าวตามตลอดไป นาน ๆ ช่างดีก็ทักเขา

ทนายสมาชิกผู้หนึ่งมีความข้องใจไม่ และในเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินก็ทราบว่า
ว่าในมาตรา ๕ ก็อยากจะขอทำความเข้าใจกับบรรดาทนายสมาชิกด้วยว่า
กรรมสิทธิ์ที่ดินและการตั้งนโมใจเป็นโมใจของห้าม เราไม่ต้องตั้งกรรมสิทธิ์
ของที่ดินเจ้าของกรรมสิทธิ์ แต่เราตั้งกรรมสิทธิ์ควบคุมทรัพย์สินของชาติ ใน
เรื่องกฎหมายหลายฉบับ เช่น กฎหมายที่ดินป่ากร กฎหมายเหมืองแร่
เพราะฉะนั้นในเรื่องการห้ามได้เพื่อเป็นประโยชน์ของชาติบ้านเมือง เช่น
ไม้สักซึ่งมีข้อกำหนดในที่ดินกตได้ ไม้เล็ก ๆ น้อย ๆ กตได้ เช่น
เราไม่ห้ามของห้าม เมื่อเช่นเราขอจะห้ามไม้เล็ก ๆ ก็ตาม
หรือในป่าดงดิบ ควบคุมได้เพื่อให้ได้ ขนาด ในสาระสำคัญทนายสมาชิก
มีสิทธิ์ทางหลายไปกระทำให้จรมแจ้งเสียด้วยว่า ไม้ในกรรมสิทธิ์ ในที่ดิน
ของท่านจะเว้นไม้สักก็ตาม ไม้ยางก็ตาม กรมป่าไม้จะให้คนอื่นตัดไม้ได้
ของเจ้าของที่ดิน แต่เจ้าของที่ดินจะตัดก็ตัดภายในกำหนดขนาด ถ้า
ไม่ ไม้ ขนาดกรมป่าไม้จะห้ามได้เช่นนั้น ดังนั้นเป็นการป้องกัน
ของกรมป่าไม้ของกฎหมายและระเบียบ : ที่ กรมป่าไม้มีแต่หลายประการ
ประการที่ ๑ เว้น ไม้ ในเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดิน ซึ่งตั้งกันในเรื่อง
กรรมสิทธิ์ที่ดินนั้นได้ตัดตัดเป็นความหมาย เช่นจะตัดไม้เป็นป่าช้าว่า
ไม้ในป่าช้า นี้ก็ตัดไม้ได้ต่อไป และสิ่งใดจะห้ามป่าไม้ไปยึดถือของ
ดำเนินไม้ในกรรมสิทธิ์ที่ดิน เพราะกฎหมายป่าไม้ได้เดิมบัญญัติคำว่า
“ป่า” ไว้ในมาตรา ๕ การที่ตัดไม้ได้ก็อยู่ในที่ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของ
คน กรมพระราชบัญญัติกรรมสิทธิ์ที่ดินฉบับที่ ๑ เมื่อฉบับนี้เกิดได้เอง
ก็ว่าเป็นไม่อยู่ในที่ดินที่เขาครอบครอง เราไม่มียกฐานะห้าม แยกเอา

นมไปแยกออกกรรมดังที่คิดของท่าน โดยกระทรวงเกษตรวิธียังจะไม่ทราบ
 เช่นนม แยกกระทรวงเกษตรกรรมความปรารถนาเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งขอพบตัวอีกครึ่ง
 หนึ่ง เพื่อจะรักษาไม่ ให้อายุไม่ใหญ่เกินไปโดยอายุยังไม่ถึงกำหนดของข้างหนึ่ง
 คืออายุไม่หม่นกำหนดคณ ๑๐๐ หรือ ๑๕๐ เซนต์ ซึ่งกำหนดไว้ ทนตักกันตั้งแต่ของ
 ซ้อนๆ มาแล้ว ซึ่งคิดโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ของชาติเลย ท่านไปไม่ประเห็นไม่
 สักต้นหนึ่งประมาณเท่าตัวโตที่ตกคิดลง ไม่ขึ้นต้นขมไม่คงอายุที่คิด ยังเป็น
 ในที่อื่น ยังไม่ได้ประโยชน์อันใด เพราะไม่สักทูลคนไม่เหมือนไม่สักทูลเกิด
 กระทบกันแล้ว กระทรวงเกษตรกรรมของราชการรักษาไม่เช่นนี้ รอดทั้งไม่ขายไปคือ
 กระทรวงเกษตรวิธียังคงจะจดจำในมาครานนมเราไม่ได้สร้างความปลอดภัยขึ้นใน
 แก่ประชาชนเลย แต่เราจะส่งเสริมให้ทวิพยา กรของชาติพินัยในเดิมาจะ
 หนักคงจะเป็นประโยชน์ก่อนอื่นแหละ ทานจะพอใจหรือไม่ ก็ยากจะพึงพอ
 มลคือ ๆ ไม่

อีกข้อหนึ่งท่านหาว่าเงินค่าภาคหลวงนมขึ้นแพงไป ความจริงนั้น เกษตร
 ไม่ได้ว่าไม่ขึ้น เพราะเขื่อนวาชน แยกขอให้ญาติพี่น้องทั้งหลายได้ไปขอ
 พิจารณาตามทางที่ไม่สักแต่คนคือคนเมตรจะเท่าไร เคียงกัน ๒ พัน ๓ พันบาท
 ขึ้นจาก ๑๕ บาทไม่เกิน ๕๐ บาทนั้นท่านจะเห็นเป็นประการใด จะส่งคน
 ขึ้นบ้างขึ้นให้ขึ้นหรือไม่ บางท่านอ้างว่าพดค่าไม่ขึ้นนารออยู่ เมื่อท่านรู้ประโย
 ติยากจะขอแบ่งมาบ้าง เพื่อเป็นปรกการดำรงตนอย่างอื่นในการบำรุงประเทศ
 แต่ราคาได้เพียงเวลานั้นหลายครั้งหลายหนในการเพิ่มขึ้น เห็นเป็นกรณีคล้าย
 คือไม้กระยาสูบเป็น ๒๐ บาท พันล้านไม่เกิน ๓ บาทแค่ก่อนพันล้านรูปรวม
 ข้างมากำหนดให้ อย่างจะเต็ม ๒๐ บาท เดิมาพืชคล้ายคือไม้เกิน ๓ บาท ซึ่ง
 เป็นกำไรไม่ทรงระไรเลย ถ้าปรับเทียบข้อยอื่น ราคาของไม้ ซึ่งแต่ก่อนไม่
 ราคาน่าพอใจอะไร ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ ถึงกับยุติได้ใน ๒๕๕๑-๒๕๕๔ ราค
 มากขึ้นไปมาก เพราะกรรมกรรมกรรมเช่นหรือไม้ นี้เป็นประการหนึ่ง ซึ่ง
 หัวใจที่คล้ายนี้ซึ่งจะชี้ให้เห็นต่อเอาได้ชี้ว่าเป็นเหตุผลฝ่าย ๆ

.....

ออกประการหนึ่ง ในการผ่อนผันตามทันทานผู้แทน นครพนมให้ ผ่อนผัน
 ข้าราชการภาคหลวงไม่ไร้อายุซึ่งไม่อยู่ในจ้อยกเว้นตามทบทบัญญัติไว้ เขาได้
 พดในชั้นกรรมาธิการ ท่อว่า ในการประมุขคดีขอทำคามเข้าใจกับท่าน
 สมารักเดียวกัน รัฐบาลจะให้ออกคำสั่งอย่างกว้างขวางในการททานจะแบ
 เบ็ดตาม เหตุผล แต่การหากจากรัฐบาลจะรับเจตนา อย่างจรรบของรอน
 ดร ๆ หรือ คนในคนนั้น ถ้าชดกันเองรัฐบาลก็ไม่รู้จะให้ใครได้ เพราะฉะนั้น
 รัฐบาลก็คิด ว่ารัฐบาลจะให้ท่านประมุขคดีอย่าง กว้างขวาง ตาม เหตุผลของ
 บรรดาสมาชิก ที่ประมุขคดีได้ ในพระวาทบัญญัตินี้ บางท่านจะมาขอให้รัฐบาล
 รับรองในททว่า ถ้าเสนออย่างรัฐบาลรับรองแล้วก็เป็นระหัดการ ถ้าไม่
 รับรองอย่างนี้ ถ้าหากว่าเหตุผลสมาชิกคนอื่นที่ประมุขคดีกว่าท่าน รัฐบาล
 ก็ตามากทน้อย รับรองท ๆ ไปก็ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นในการทให้รับรอง
 ายตัวไปนั้นขอความกรุณาถึงท่านสมาชิกผู้มเกยทว่า จะให้ท่านสมาชิก
 ได้ประมุขคดีกันอย่างกว้างขวาง ทางได้พดถึงกรแบงทางป่าตามมาตรา ๕๔
 ความจริงตามมาตรา ๕๔ นั้นขอใจว่ากรแบงทางป่าจะได้รับอนุญาตจาก
 เจ้าพนักงาน แม้แต่เจ้าพนักงานพิเศษก็แล้วตามาตั้งแต่เกินกว่า ๖๐ ปีกจะต้งได้
 รับอนุญาตเช่นเดียวกัน นี้ตามข้อควรแก้ไขของเขา แต่ว่าทใหม่ เรากร
 วจากรแล้วกรแบงป่าทจะต้งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน เด่นได้ก็ รัฐมนตรี
 จะอนุญาตให้แบงทางป่า ซึ่งไม่เข้าขกกรแบงป่าใหม่ค้งนี้ ซึ่งหมายความว่า
 ถ้าพลทางกฎหมายกรแบงป่า มาตรา ๕๔ จะต้งไปต้งป่าใหม่ ๆ จะต้งได้
 รับอนุญาตทนั้น จะต้งไปให้ ให้ ในชายเปิดเราเปิดเพื่อไม่ต้งมาขอ
 อนุญาตทนั้น ซึ่งจะ ต้งกรแบงป่ากรแบงป่า เพราะต้งก่อนประชาชนไป
 ารป่าของกรแบงป่า กรแบงป่ากรแบงป่าไม่ปิดขงประเคยจะเป็นการ
 ขยงทนั้น แต่จะเปิดกรแบงป่ากรแบงป่า

ถ้ากรแบงป่ากรแบงป่ากรแบงป่าไม่เห็นทอน ก็ขอประทานกร
 รมทว่า ต้งทกรแบงป่ากรแบงป่ากรแบงป่า ก็เพื่อไม่ให้ทอยต้งต้ง ให้
 รอยเป็นทเป็นตากับเจ้าพนักงานป่าไม้ ซึ่งมาเกยต้งทนั้น หรือต้งทต้ง

ไม่คนหนึ่งคน ซึ่งเป็นคนหนึ่ง ซึ่งเมื่อให้รู้เช่นนี้แล้ว เมื่อบริษัท
 กิจการแห่งแรกสุดในการขาย ในกรณีของงานเราได้บัญญัติกฎหมายของ
 รัฐบาล เมื่อเวลานั้นกฎหมายประมุขอยู่ภายใต้การปกครอง วัตถุประสงค์
 ของวัตถุประสงค์ใหม่แต่เดิมคือการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน แล้วทำไมกฎหมายที่
 หรือประเทศเหล่านั้น เราให้วัตถุประสงค์เหล่านั้นเพื่อให้เกิดการตั้งขึ้น เพื่อ
 ให้การที่ดำเนินไปนั้นเอง ถ้าให้วัตถุประสงค์ที่กระทำอย่างแรงเต็มที่โดย
 คิดว่าท่านมีวัตถุประสงค์ที่จะพูดกับฉันแล้ว เพราะฉะนั้นมันก็ยากที่จะ
 ว่าท่านสามารถที่จะหนึ่งเป็นอย่างไรบ้าง จากที่เราชอบอย่างในหลายๆ
 ชาติต่างๆ แล้วสิ่งเหล่านี้จะไม่เหมือนกับเรื่องเดียวกัน แต่ไปไว้ที่
 ยกเลิกเพียงอย่างเดียวคือมันทางอะไรก็ตามที่ สิ่งนี้ไม่ใช่เรื่อง
 เราเก็บค่าไม่อนุญาตเพิ่มเติมเหมือนกัน แต่ที่ปัญหาของเรื่องที่เรา
 ชาวต่างประเทศเสียภาษีเพิ่มเติมหรือไม่ เป็นเหตุผลที่ท่านควรคำนึง ถึง
 ท่านควรมีข้อยกเว้นหรือข้อยกเว้น ท่านจะเห็นว่าส่วนมากเป็นการเรียกของ
 พอดีหรือไม่ ใช่ประชาชน อย่างที่ท่านพูดว่าส่วนมากสำหรับประชาชน
 ขออนุญาตที่ไม่เป็นต้นฉบับโดยไม่มีเสียค่าภาคหลวงนั้น ในชั้นนี้
 เหตุนี้ด้วยบ้าง จึงควรที่จะ เขาไปพูดกันในชั้นที่รวมกันซึ่งมีทางที่จะ
 มีคนหนึ่งที่โดยธรรมดา ยกประการหนึ่ง สำหรับกฎหมายฉบับใหม่
 ทางของค่าใหม่ ประโยชน์อะไรเลย ความจริงกฎหมายฉบับที่เราได้
 คดีข้างต้นกฎหมายฉบับใหม่ไปเป็น อันมาก ท่านจะเห็นได้ว่าเราโดยเด็ก
 มาตรา ๕๔-๕๕-๕๖ ซึ่งจะมีกฎหมายแต่ตั้งว่าท่านจะ ถ้าฟัง หรือถ้า
 วัตถุประสงค์แล้ว สิ่งนี้ไม่ได้เป็นสิ่งที่ดี แต่ที่ท่านนำไม่เหมือนท่าน
 ของเดียวกัน หรือเรื่องอื่นๆ เพื่อที่จะคงอยู่ที่ท่านหรือฟัง ซึ่งมัน
 ว่าเป็นประโยชน์ของทุกคนหรือทุกคน

๑๖.๕๓ น.

นายใหญ่ สัมพันธ์ (ล้าง) : ขอร้องเห็นด้วยว่าพระบาท
 มนุษย์ที่เห็นด้วยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวที่หาความดีของ

นึกถึงชาติเกิดความเป็นธรรมการชฎาด้วย เหตุว่าเมื่อมาตั้งกติกามากเท่า
 ไร กาดังคนก็จะมากจนเท่านั้น ทว่าถนัดคนคงจะเห็นโดยที่ทางธรรมนิต
 พยายามอภิปรายมาเนชกน อย่างไม่ในทันของเราแต่บ่งอาจเข้าไปคบคน
 ไม่ในทันกรรมดีของเขา เช่นนี้เขาก็เป็นถาวรก็เขาไม่โทษเรา
 เสรีภาพในทรัพย์อันของเขา ในเรื่องเช่นนี้เป็นเรื่องที่เราเห็นว่า ราชชฎาไม่
 สามารถจะยินยอมได้ ด้วยเหตุว่าเขาปลุกในชนหรือได้มาโดยเรามีกรรมดี
 ในทันนั้น ตาหากเข้าไปคบคนเขา เขาถวายภรณ์ในดี เขาดีทั้งเดียวกันเขา
 โดษอะไรเขาไม่ได้ เหตุใดจึงไปคบคนไม่ในทันกรรมดีของเขา ท่านว่า
 เพศความเป็นธรรม แต่เขาพเจ้าคดาจาเราของเขามอบว่าไม่เป็นธรรม หรือ
 อย่างเช่นพระภราษคยัคคีศักดิ์ปากร ไปคบคนโบราณวัตถุถึงของในบ้านเรือน
 เขาเช่นนี้ ศักดิ์ปากรก็บอกว่าเป็นธรรมเพื่อประโยชน์แก่บ้านเมือง ความจริง
 ของเขา เขามอบมาชฎาถวาย บรรพบุรุษของเขา บังอาจไปคบคนของ
 เขาด้วยเรื่องเช่นนี้เป็นเรื่องที่จะยินยอมอย่างไรได้ ทั้งที่ราชชฎาถูกด้วยเป็นนัย
 ความงามของโบราณวัตถุ กัด หรืออะไรก็ได้ ดังทนายทวดดงประพุดมดกอุหมาย
 กดาชเป็นนัยเช่นตักเด็กชอนเร้นระโมไปเหตตามเป็นตักอย่าง ชาวเจ็ด
 ราวในเรื่องกรรมดีที่ตนเห็นแล้วไม่คิดจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับเขาจึงจะถูก จริง
 ด้วยเรื่องกรรมดีที่ตนเห็นในระหว่างที่หากเจอยกทั้งหอดกาพงเพชร ไม่
 เชื้อตามท่านอนคกรมป่าไม้ ชาวเจ็ดป็นคนเสน่ชามาเอง เกิดเหตุ
 ภาพงเพชรก่อน ราชชฎาเป็นคนเสน่ชโให้ความคิดเห็นเข้ามา ในเรื่องที่จะให้
 กรรมดีที่ตนเห็นของราชชฎาจะท้าวอย่างไร ต้องออกมาจากไม่เหยียบยาเป็น
 ลัดขันทมา คนดังได้กรรมดีในไม่ทันตนนั้น จนมีสัญญาอะไรกันเป็น
 ภาวังน แต่ว่าเจ้าหน้าที่ในทางอำเภอคือ ในทางป่าไม้ก็ มิประสาธงาน
 กันเอง เพราะฉะนั้นจึงเกิดเรื่องราวใหญ่โต และติดตามไปจนถึงจังหวัดตาก
 ตลอดไปจนถึงเมืองช ความจริงเมื่อคัดหาภาวังนเจ้าพนักงานก็ ไป
 คอยควบคุมอยู่ที่เมืองชแล้วก็จะไม่เป็นเรื่องใหญ่โตอย่างเวตามราชเจ้าเคยอยู่
 ที่จังหวัดตากในระหว่างเกิดตั้งกรม ชาวเจ้าทราบขอโทษจริงเรื่องหนักพอที่จะ

โดยแยกกับท่านรัฐมนตรีได้ แต่เจ้าพนักงานไปทำอะไรต่าง ๆ เรื่องก็เป็นเหตุ
 ขม แดงดงาไปไม่จะเอามาเก็บได้ทั้งหกตกาก อวาระขามดอยจาปักตรอง
 ไม่ตอง ถึงได้ลำบากท่านก็ไม่ไป เมื่อไม่ไปแดงเกิดดงอบตดองเมษา
 เราอาจคนไม่ถก ทนถาหากอวาระวางนคเดอ เวียง ๗ พันคน ๗ พันคน
 เรื่องก็เกิดขึ้นไม่ได้ เรื่องงานหรือไม่ว่าเขาชอบอย่างอื่นก็กรรมไปไม่เป็น
 พยวนในขณะที่เขาเจ้าได้รองงานกับท่าน ทนเป็นไปไม่เรศทงหอดดตาราง
 แดงคนของดงโรงเสอชบ่งปออย แดงมกวรรดกตอบคตไม่ถน ชาวเจ้าชกไป
 ไม่โดยคตอหนึ่ง มีพูดชกกระบอกหนึ่ง ชาวเจ้าไปกับคนใช้ไปตรวจในป่า
 เห็นม ไมเตานม ไมเตาน ชาวเจ้ากรวยงานกษวาทดอง ชาวเจ้าจบลความ
 ได้โดยเอาผู้กรวดคตมชอนนคตกราง ๕ ปี่ อย่างนี้เป็นคน เป็นเรื่องเกี่ยว
 กับนคคต ไม่เกี่ยวกับหอดกการทคอบคต คอบคตหรือไมคอบคต ถ้านคคต
 ทางนคคตอย่างท่านชชตกรรมไปไม่ในขณะที่เป็นเซตอขไมถก ๗ พัน ๗ พัน
 ทานไม่ปัญหาทำไม่ได้ ชาวเจ้าไม่ชอบใจในเรื่องคอบคตไม่ นอกจาก
 ชาวเจ้าไม่ชอบใจอย่างนี้ แดงคนเรื่องที่ไม่ค่อยจะชอบใจหรือไม่ชอบใจโดย
 เดียง ก็ขอว่าไม่ ในประเทศไทยเราชาวเจ้าได้ไปปลกษ ได้และปลกษเห็นขอ
 รัดกงานออยมากมายกษกชง แดงตามหลังกษชาวกรป่าไมนชาวเจ้าไม่ได้
 เรียงทงป่าไม ได้ได้ต้นทนาอี่ด่าะทรวนจากเจ้าพนักงานป่าไมซึ่งเขกชปออด
 ทางนคคตแปรชเหมือนหมงง ๑,๐๐๐ บาททาดอกเบยได้เดือนละ ๕๐ บาท ก
 ไรนคคตอเบย ๑,๐๐๐ บาทกรกษาใจให้กตอกทถาน ทนป่าไม ชาวเจ้าเคย
 เห็นนามาตมายกษกชงเดอ ชาวเจ้าถามท่านอวาทชกเบยทวาทชกเบยนไม
 งอกชนชนคตเห็นเท่าไร โดยสมมคตอไมได้กตอกเบยเพมชนเทานในดงป
 ทนงเพมชนเท่าไร ท่านก็คตอไม่ได้ ชาวเจ้าอยากจวถามรียงไมอย่างททอง
 หามในขณะที่นวาไมอย่างมีเท่าไร และปริมาณทให้ลคตเบยนจากทเพมชนเทวไร
 จะให้รชกฏคตไม่ได้ใหม่ ถ้าได้ ได้เท่าไร ท่านจะรกษาทนเนอไมกพน
 คอบคตเมศ เพราะชาวเจ้าเคยอี่ด่าะกบทานในโรงง เมษมาชอกกฏหมาย

กนี้ เพราะจากกฎหมายป่าไม้ฉบับที่ออกไปเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒ นั้นยังไม่ได้มี
แก้ไข ทงที่ไม่ได้บัญญัติห้ามไมย่าง แต่สำหรับในสัตว์ขาพาเจ้าไม่คิดใจ
แต่สำหรับไมย่างนั้นเป็นแต่ กฎหมายฉบับนั้นเขย่นว่า ถ้าหากว่าทั้งไม้ไม่
ชนิดนั้นหายากก็ ไม่น้อยกว่าอย่างนั้นเป็นต้น ที่นี้ข้าพเจ้าเห็นว่าบางจังหวัดไม่
หายากอ้ย เหมือนกัน แต่ว่าในจังหวัดนั้นกใหม่ ไม่ชนิดนั้นจะทำประโยชน์ใน
การก่อสร้างปลูกบ้านเรือนใดเช่นไม้เต็งจริง สำหรับจังหวัดทางอีสานไม่ค่อย
มีไม้สัก แต่สำหรับในสัตว์ขาพาเจ้าไม่คิดใจ แต่สำหรับไมย่างยังหนักใจข้าพเจ้า
อ้ย อย่างกฎหมายฉบับ นักเขาเขามาหาหมวก ก็กฎหมายฉบับนั้นห้าม
โดยเฉพาะชนิดไม้ลาภาคหตองเกี่ยวข้องกับการปลูกบ้านเรือน

ประธานสภาผู้แทน : คุณค่านหรือต้นบงนั้น เขาควมมาแล้ว
เมื่อนักคุณใหญ่ค่านแล้ว

นายบุญเพ็ง พรหมคุณ (ศรีสะเกษ) : ค่าน

ประธานสภาผู้แทน : อย่างนั้นคนตระฉาว

ร้อยโทจางบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าถูกรณมา
ไม่ใช้วาค่านหรือต้นบงนั้น แต่ว่าใน ฐานะข้าพ เจ้าเป็นต้นบงรัก รัฐสภา
ข้าพเจ้านั่งที่จะบอกถามอ้ยของใจรัฐสภาคือว่า ถ้าหากว่าทางรัฐบาลได้กรณ
ขแรงให้ข้าพเจ้าขอขแรงของใจสงัดยแต่ บวงข้าพเจ้าอาจจะขมอให้

ข้าพเจ้าถูกรณมา ในฐานะที่เป็นผู้แทนบ้านนอก ขอคำสัญญาข้าพเจ้า
ตระหนักในใจอฉาน มอ้ย ว่าความเดือดร้อนของ พ่อแม่พี่น้องราษฎรของ
ข้าพเจ้าซึ่งอยู่ตามบ้านป่าเขาชน ทางเจ้าหน้าที่กรมกตตงทงานรัฐมนตรเมือ
ได้ฟังคำอภกราบของข้าพเจ้าอาจจะหวัระเขยระ แต่ทว่าในฐานะที่ทงานรัฐมนตร
เองกต ทางทงานเจ้าหน้าที่กต โดยเฉพาะขบวงยังทงานรัฐมนตรขอยอวาท ทาน
กใหม่ป่าไม้ ทานจะเห็นอภเห็นใจเห็นความทุกข์ยากของราษฎรทงานจะเหยอ
หรืออองไม่กได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนอสรของใจของข้าพเจ้า
ต่อผู้ถามอภกราบ ขอยอของใจข้าพเจ้าที่คำเบุ่ที่อภกราบ ในมาตรา ๑ ในร่างพระราช
บัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๓ ซึ่งขออภกราบขยให้เด็กเด็กมาควา ๑๒ ของ

ในร่องเข่งเหล่งของกรมรถไฟให้หนีไปทางอื่นได้หรือไม่ เช่นถ้ารัฐบาลมี
 นโยบายที่จะตั้งรถดีเซลมาไว้ หรือรัฐบาลมีนโยบายที่จะชุกถานหินมาใช้แทน
 หรือรัฐบาลมีนโยบายที่จะหาเชื้อเพลิงเต้านหินมาใช้ทดแทนกับจำนวนถ่านไม้ที่
 สูญหายไป จะไม่ได้อะไร นี่เป็นสิ่งที่เราควรจะต้องคิด ถ้าฟังแต่ราษฎรคิดไม่
 ไปทำบ้านท่าเวื่อน ชาวเราตายหนอยน้ำไม่ทำคามฉิมหายให้เกิดขึ้นหรือ
 ชาวเราขอให้ทำอย่างนี้ เราสร้างบ้านสร้างเรือนท่าอะไรมาเป็นเงาหลายร้อย
 หลายพันบ่กยังไม่ได้หายไป เรื่องฉิมหายก็เป็นปัญหาเรื่องรถไฟอันหนึ่ง
 นอกจากนั้นคือถนนเขาไผ่ไม่ออกนอกประเทศ นี่เป็น เรื่องรองดง
 มา ไม่ได้อยู่ที่ปัญหาเรื่องถ่านบ้านท่าเวื่อน ชาวเราชุกรามเรียนเรื่อง
 ความตกต่ำมากขาดเกินของราษฎรที่ชนเขาไผ่เพื่อตามบ้านสร้างเรือน บาง
 คนบ้านอยู่ ห่างจากอำเภอไปเป็นระยะถึง ๑,๕๐๐ เดิน จากบ้านที่เขยอเดิน
 มาชุกรามเขาเกิดของหนนควางถิ่น กลับไป ๗-๘ คนไปเป็นอันพวงมา
 ถิ่น มากรงหนึ่งไม่ได้ ครองไม่ได้ รัฐบาลจะแก้ไขโดยชุกรากัดโคดควา
 ลงตัวชุกรามแทนให้แทนที่ ศิระกะพะเทแทนที่ อบตให้แทนที่ เสร็จใหม่ให้
 แทนที่ แต่มีปัญหาชุกรามจริงไม่ได้ตาม ไม่ได้ตกลงมีราษฎร อาจจะถูก
 อยุ่ที่ โรงเตี๊ยมหรือที่ไหนก็ไม่ทราบ ชาวเราเป็นอันพวงไปชนเขาไผ่
 ราษฎรแดง ชาวเราพวงไปห่มหนน เคยหนนหมดไปแล้ว แต่ราษฎรไม่
 ได้ไม่ตามชุกรามจริงที่ปรากฏในใบสนธิสัญญานี้ หนนหมดไปดังชุกรามเงา
 นกตงของส้างการความไปรบปรานจากรัฐบาลน้อยทุกทุกคน ชาวเรา
 อยุ่ที่เขมราษฎรทุกหนทุกแห่ง บ้านเมืองอาจจะตกเป็นไฟก็ได้ของป่าใน
 หนนเคยถ่มถึงสำคญที่สุดของชาวบ้าน กฎหมายพร้อมแปดข้อก็ไปในสถาน
 ชาวเราขงท้าวได้อา ความสำคัญกับความทุกข์ยากของราษฎรยังไม่เท่าเรื่อง
 ทั่วไป เป็นสัญญาสนธิสัญญานี้ที่ชุกรามให้ราษฎรได้รบความร่มเย็นเป็นสุข
 ได้รบความพอใจ ปัญหาในเรื่องคนไม่ทำบ้านท่าเวื่อน ที่นชาวเราเรื่อง
 ที่จะชุกรามรัฐมนครออกคือเกี่ยวกับของป่า ปัญหาเรื่องของป่าชุกรามบัญญัติ

คองคางอยู่ถึง ๓,๐๐๐ ไร่ ราชหนังสือถึงจับของทศน ๕๐ ไร่ ด้วย ๓,๐๐๐ ไร่
 ก็เป็นจำนวน ๓๕๐,๐๐๐ ไร่ เขตแดนทศนอยู่ในบ้านชาวเขากเนื่องจาก
 ขุดรกรกในร่องเขาไม้ ป่าไม้ ในภาคอีสานก็มีกรรมของเพ็ชกรทำมา
 หากิน ได้ระดอง การขออนุญาตจับของทศนในอำเภอ และจากอำเภอ
 ลัดของทศน และกันเหมืองหรือโลหกิจ ก็เรื่องอย่างนี้ ในปัญหาอย่าง
 ท่านจะหาวิธีการอย่างไรที่จะประนีประนอมกัน อย่างกรรมทศน กรรมป่าไม้
 กรรมโลหกิจ ให้มารวมกันเพื่อจะให้กิจการระดองแก่ประชาชนในการจับของ
 ทศน เพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติบ้านเมือง โดยเฉพาะจังหวัดขอนแก่น
 ทศนอยู่มีหลายแสนหลายหมื่นไร่ แต่ทั้งภาคอีสานเป็นจำนวนเท่าไร และ
 ภาคประเทศจะเป็นจำนวนกี่แสนไร่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอกราบเรียน
 รัฐมนตรีว่าการพญา ท่านได้โปรดคิดถึงหรือกรณราษฎร ในปัญหาเรื่องเขตแดน
 และทศนก่อนหนังสือขอปัญหา การจับของทศนเท่าใหม่ ที่
 ท่านรัฐมนตรีได้แถลง คือตามอย่างเก่า คือมีความหมาย จากหนังสือ
 เก่าจริง ๆ และเมื่อไปจับของจะลงไปขออนุญาต เขียวเขตแดนมรดกป่า
 เก่าของราษฎรทางใดแต่ ๒-๓ ปีแล้วทั้งไป มีแต่อะไรนิด ๆ หน่อย ๆ เป็น
 ป่าละเมาะ และก็จะขออนุญาตอะไรอะไรหมื่นหมื่น แต่ที่ท่านแถลงว่า
 ท่านจะออกเป็นพระราชบัญญัติกำหนดเขตแดนเขตเดียว อย่าง
 ๕๐๐ หรือไม่ว่าปัญหาข้อใหญ่ทั้งหมดนี้ จะทำให้ความเดือดร้อนของ
 ราษฎร ไตรมัยเขตแดนเหือดหายไปหมด ข้าพเจ้าขอกราบเรียนรัฐมนตรี
 อย่างนี้เป็นเรื่องของรัฐมนตรีจะได้แจ้งแก่ชาวเขา จะขอพระคุณมาก

ประธานสภาผู้แทน: เขียนกรพจารณาไปในคราวประชุมหน้า

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

ประเสริฐ ปัทมสุคนธ์	ผู้ตรวจรายงาน
ประสิทธิ์ ศรีสุข	"
สุรินทร์ ถิรพลากร	"
โสมเชลา ถิรพลากร	"
พพนัน เขตะโรหิต	"
อาทิตย์ อัมบุ	"
เด็ล จารุณี	"
ฉัตร นิตะพจิตร	"
ชุติน พดอยสังวาลย์	"
สุพงษ์ ศิรพูนเกษมศรี	"
ธมพราย ศุภรังษิต	"
สุรนันท์ จิตกรกติก	"
โชค คุปตวาทิน	"

เจริญ ปิ่นขาว

พระราชธรรมนิเทศ

เดชาภิการ ฐิติภา

ประธานสงฆ์แทน